

**AMENAJAMENT PASTORAL PENTRU PAJIȘTILE DIN
COMUNA GURA VITIOAREI**

1. Situația teritorial-administrativă

1.1. Amplasarea teritorială a localității

Euroregiunea Sud Muntenia, județul Prahova, comuna Gura Vitioarei și satele Gura Vitioarei, Bughea de Jos, Poiana Copaceni, Fagetu și Fundeni.

Comuna este situată în partea de nord a județului Prahova, în zona subcarpatică din Valea Teleajenului.

Se învecinează cu:

- N- COMUNA TEISANI ȘI OR. VALENII DE MUNTE
- S- COM. MAGURELE ȘI COM. DUMBRAVESTI
- E –OR.VALENII DE MUNTE, COM. PREDEAL SARARI, COM. GORNET ȘI COM. MAGURELE
- V- COM. POIANA VARBILAU ȘI COM. DUMBRAVESTI

Este străbătută de șoseaua națională DN1A.

1.2. Denumirea deținătorului legal

Detinatorul legal al pajistii este Unitatea Administrativ Teritoriala Gura Vitioarei cu sediul in localitatea Gura Vitioarei, judetul Prahova.

1.3. Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legală. Istoricul proprietății

Se anexeaza copii ale Hotararii de Consiliu nr. 35/ 28.06.2013

Nr.	Teritoriu administrativ	Trupul de pajiște	Bazin hidrografic	Observații
1	2	3	4	5
1.	GURA VITIOAREI	LUNCA TARNII FUNDENI	RAUL TELEAJEN	HCL NR. 35/28.06.2013
2.	GURA VITIOAREI	CAMP FUNDENI	RAUL TELEAJEN	HCL NR. 35/28.06.2013
3.	GURA VITIOAREI	LUNCA MARE - FAGETU	RAUL TELEAJEN	HCL NR. 35/28.06.2013
4.	GURA VITIOAREI	LA POD FAGETU	RAUL TELEAJEN	HCL NR. 35/28.06.2013
5.	GURA VITIOAREI	LUNCI FAGETU	RAUL TELEAJEN	HCL NR. 35/28.06.2013
6.	GURA VITIOAREI	VALEA GRECII-BUGHEA DE JOS	PARAUL BUGHEA	HCL NR. 35/28.06.2013
7.	GURA VITIOAREI	MALINI – BUGHEA DE JOS	PARAUL BUGHEA	HCL NR. 35/28.06.2013
8.	GURA VITIOAREI	BUZESTI- GURA VITIOAREI	RAUL TELEAJEN	HCL NR. 35/28.06.2013
9.	GURA VITIOAREI	MEI- GURA VITIOAREI	RAUL TELEAJEN	HCL NR. 35/28.06.2013

Tabelul 1.2

Nr. crt.	Suprafață totală pajiști UAT (ha)	Trupul de pajiște	Declarată APIA (ha)	Nedeclarată la APIA (ha)
1	2	3	4	5
	167,50 ha	LUNCA TARNII-FUNDENI	-	24,87 HA
		PE CAMP –	-	30,38 HA

		FUNDENI		
		LUNCA MARE FAGETU	-	15,46 HA
		LA POD- FAGETU	-	1,33 HA
		LUNCI FAGETU	-	20,13 HA
		VALEA GRECII- BUGHEA DE JOS	-	7,69 HA
		MALINI- BUGHEA DE JOS	-	20,59 HA
		BUZESTI- GURA VITIOAREI	-	4,83 HA
		MEI- GURA VITIOAREI	-	42,22 HA

1.4. Gospodărirea anterioară a pajiștilor din amenajament

Pasunile permanente de pe raza comunei Gura Vitioarei, administrate de Consiliul Local, au fost exploatate de crescătorii de animale ai comunei, fara sa fie intocmite amenajamente pastorale. Se mentioneaza ca inca din anii ‘90 se cunoaste faptul ca Primaria Comunei Gura Vitioarei, prin intermediul Consiliului Local, a facut lucrari de fertilizare chimica cu azot. De asemenea s-au facut urmatoarele lucrari, fara de care pasunile se degradau sau se distrugau:

- Curatarea vegetatiei nedorite si distrugerea musuroaielor;
- Lucrari de fertilizare cu azot;
- Lucrari de cosire in lunile iulie- august, prin care se urmarea regenerarea masei vegetale;

Modul de folosire al pajistii a fost cel in regim de pasune.

Starea generala actuala a pajistilor:

Majoritatea pajistilor se gasesc in stare satisfacatoare, dar acestea necesita lucrari de ameliorare a compozitiei covorului vegetal sau chiar de refacere.

Animalele pasc libere si sunt aduse dimineata la pasune de catre proprietari, care sunt luate in primire de un ingrijitor pe toata durata zilei. Specia predominant care pasuneaza in toate izlazurile comunale este bovina.

Producția medie de iarbă a pajiștilor, determinată pe baza datelor din ultimii 5 ani, se va prezenta în tabelul 1.3.

N r.	Specificare	Anul 1	Anul 2	Anul 3	Anul 4	Anul 5	Media
A.	Trupul de pajiște	FUNDENI – LUNCA TARNII T 93 P 2625					X
1.	Suprafața (ha)	24,87	24,87	24,87	24,87	24,87	24,87
2.	Producția medie (t/ha/an)	8,00	7,00	7,00	8,00	8,00	7,6
3.	Producția totală (t)	199	174	174	199	199	189
B.	Trupul de pajiște	FUNDENI- PE CAMP – T 87 P 2548					X
1.	Suprafața (ha)	30,38	30,38	30,38	30,38	30,38	30,38
2.	Producția medie (t/ha/an)	8,00	7,00	7,00	8,00	8,00	7,60
3.	Producția totală (t)	243	216	216	243	243	231
C.	Trupul de pajiște	FAGETU – LUNCA MARE- T 60 P 1760,1759					X
1.	Suprafața (ha)	15,46	15,46	15,46	15,46	15,46	15,46
2.	Producția medie (t/ha/an)	8,00	7,00	7,00	8,00	8,00	7,60
3.	Producția totală (t)	124	108	108	124	124	117
D.	Trupul de pajiște	FAGETU- LA POD- T 69 P 1858					X
1.	Suprafața (ha)	1,33	1,33	1,33	1,33	1,33	1,33
2.	Producția medie (t/ha/an)	8,00	7,00	7,00	8,00	8,00	7,60
3.	Producția totală (t)	11	9	9	11	11	10
E	Trupul de pajiște	FAGETU- LUNCI T55,53 P1618,1619,1621,1649,1651					X
1.	Suprafața (ha)	20,13	20,13	20,13	20,13	20,13	20,13
2.	Producția medie (t/ha/an)	8,00	7,00	7,00	8,00	8,00	7,60
3.	Producția totală (t)	161	141	141	161	161	153
F.	Trupul de pajiște	BUGHEA DE JOS – VALEA GRECII T1,P52,54					X
1.	Suprafața (ha)	7,69	7,69	7,69	7,69	7,69	7,69
2.	Producția medie (t/ha/an)	8,00	7,00	7,00	8,00	8,00	7,60
3.	Producția totală (t)	62	54	54	62	62	58

G.	Trupul de pajiște	BUGHEA DE JOS- MALINI- T20P536,534					X
1.	Suprafața (ha)	20,59	20,59	20,59	20,59	20,59	20,59
2.	Producția medie (t/ha/an)	8,00	7,00	7,00	8,00	8,00	7,60
3.	Producția totală (t)	165	144	144	165	165	156
H.	Trupul de pajiște	GURA VITIOAREI- BUZESTI- T 61 P 1768					X
1.	Suprafața (ha)	4,83	4,83	4,83	4,83	4,83	4,83
2.	Producția medie (t/ha/an)	8,00	7,00	7,00	8,00	8,00	7,60
3.	Producția totală (t)	39	34	34	39	39	37
I.	Trupul de pajiște	GURA VITIOAREI- MEI T 49P 1588					X
1.	Suprafața (ha)	42,22	42,22	42,22	42,22	42,22	42,22
2.	Producția medie (t/ha/an)	8,00	7,00	7,00	8,00	8,00	7,60
3.	Producția totală (t)	390	295	295	390	390	321

2. Organizarea teritoriului

2.1. Denumirea trupurilor de pajiște care fac obiectul acestui studiu

La acest punct vor fi trecute într-un studio trupurile de pajiște ce urmează a fi amenajate conform tabelului 2.1.

Trupul de pajiște		Parcele descriptive componente	Suprafața (ha)
Nr.	Denumire		
1	2	3	4
1.	LUNCA TARNII FUNDENI	T 87 PS 2548	24,87
		
	Total trup		24,87
2.	CAMP FUNDENI	T93, PS2625	30,38
	Total trup		30,38
3.	LUNCA MARE FAGETU	T60 PS 1750,1760	15,46
	Total trup		15,46
4.	LA POD FAGETU	T69, P1858	1,33
	Total trup		1,33
5.	LUNCI FAGETU	755,PS1618,1619,1620,1621	20,13
	Total trup		20,13
6.	VALEA GRECII	T1, P2 SI P2	7,69

	BUGHEA DE JOS		
	Total trup		7,69
7.	MALINI BUGHEA DE JOS	T18,PS309, T20PS 534, 536	20,59
	Total trup		20,59
8.	BUZESTI GURA VITIOAREI	T 61, PS 1768	4,83
	Total trup		4,83
9.	MEI- GURA VITIOAREI	T 49, P 1588	42,22
	TOTAL GENERAL		167,50

2.2. Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște. Vecinii și hotarele pajiștii

Vecinătățile și limitele fiecărui corp de pajiște se vor prezenta sub formă de trupuri de pajiște, care fac parte din UAT, conform tabelului 2.2.

Tabelul 2.2

Localitate (sat)	Trup de pajiște		Parcela descriptivă		Vecinătăți la:			
					N	S	E	V
FUNDE NI	Nr .	TARLA 87	Nr.	PARCELA PS2548	T88, P 2650	UAT DUMBRA-VESTI	UAT DUMBRA-VESTI T 91,	T87 PD 2589, T86,A 2578, T 88, A2650
FUNDE NI		TARLA 93		PARCELA PS 2625	T 92	UAT MAGURE-LE	RAUL TELEAJEN	UAT DUMBRA-VESTI T 92
FAGETU		TARLA 60		PARCELA PS1750, 1760	NC 20468	DRUM	T 63,T64	DRUM RAUL TELEAJEN
		TARLA 69		PARCELA 1858				
		TARLA 55		PARCELA 1618,1619, 1629,1621	IZLAZ MEI, NC 20243, DRUM	DRUM, OCOL SILVIC, IZLAZ MEI	PROP. PRIVATE	OCOL SILVIC, IZLAZ MEI
BUGHEA DE JOS		TARLA 1		PARCELA 2 SI 3	T2, PD.9	DRUM	T9,PS238	T2, PD.1
		TARLA 18		PARCELA PS309,	UAT VARBI-	UAT VARBI-	NC 20864, T 12, P318,	UAT VARBI-

		TARLA 20		PS534,536	LAU	LAU	NP.530, 537, T 20 PD 541	LAU, T18, PSPD 508, 510, PD 307
GURA VITIOA REI		TARLA 61		PARCELA PS 1768	PROP. PRIVATE	OCOL SILVIC	OCOL SILVIC	DRUM, NC 20468
		TARLA 49		PARCELA PS 1588	DRUM	T 53 , PD 1617, NC 20704	DRUM, NC 20243, IZLAZ MEI	UAT VARBI- LAU, NC 20695, NC 20713

2.3. Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptive

Trup de pajiște		Limite de marcare
Nr.	Denumire	
1	2	3
1.	Tarla 87, Parcela Ps 2548; S= 24,87 Ha	teritoriul comunei Dumbravesti
2.	Tarla 93, Parcela Ps 2625; S= 30,38 Ha	Teritoriul comunei Magurele, teritoriul comunei Dumbravesti, raul Teleajen
3.	Tarla 60, parcela ps 1750, 1760; S = 15,46 ha	Drum, raul Teleajen, proprietari particulari
4.	Tarla 69, parcela 1858; S=1,33 ha	Raul Teleajen, padure proprietari particulari
5.	Tarla 55, parcela 1618,1619,1620,1621; S = 20,13 ha	Drum , izlaz comunal Pct Mei, Padure Ocol Silvic,
6.	Tarla 1, parcela 2 si 3; S = 7,69 ha	Drum, padure Ocol Silvic
7.	Tarla 18, parcela 309, tarla 20, parcela 534, 536,; S = 20,59 ha	Teritoriul comunei Varbilau, padure si proprietari

		particulari
8.	Tarla 61, parcela 1768; S= 4,83 ha	Padure Ocol Silvic, drum
9.	Tarla 49, parcela 1588; S = 42,22 ha	Drum, proprietari particulari

2.4. Baza cartografică utilizată

2.4.1. Evidența planurilor pe trupuri de pajiște

Tabelul 2.4

Nr. Crt.	Indicative plan	Trupul de pajiște denumire	Suprafata (ha)	Total (ha)
0.	1.	2.	3.	4.
1.	Plan cadastral; Scara 1:10.000	T 87, parcela 2548	24,87 ha	24,87 ha
2.	Plan cadastral; Scara 1:10.000	T 93, Parcela 2625	30,38 ha	30,38 ha
3.	Plan cadastral; Scara 1:10.000	T 60, Parcela 1750, 1760	15,46 ha	15,46 ha
4.	Plan cadastral; Scara 1:10.000	T 69, Parcela 1858	1,33 ha	1,33 ha
5.	Plan cadastral; Scara 1:10.000	T 55, Parcela 1618, 1619, 1620, 1621	20,13 ha	20,13 ha
6.	Plan cadastral; Scara 1:10.000	T1, Parcela 2, 3	7,69 ha	7,69 ha
7.	Plan cadastral; Scara 1:10.000	T 61, Parcela 1768	4,83 ha	4,83 ha
8.	Plan cadastral; Scara 1:10.000	T 49, Parcela 1588	42,22 ha	42,22 ha
	TOTAL			167,50 HA

2.4.2. Ridicări în plan

Am anexat harta cu reprezentare grafică a trupurilor de pajisti.

2.5. Suprafața pajiștilor. Determinarea suprafețelor

Suprafata totala de pajisti este 1010 ha;

2.5.1. Suprafața pajiștii pe categorii de folosințe

Pășuni (ha)	Fânețe (ha)	Valorificare mixtă (pășune, fâneață) (ha)	Fără scopuri productive (ha)	Total suprafață (ha)	Din care la consiliul local
1	2	3	4	5	6
448 ha	562 ha	-	-	1010 ha	167,50 ha

2.5.2. Organizarea administrativă

Se va arata modul de organizare și administrare care a funcționat până în prezent și se vor face propuneri pentru o gospodărire rațională în viitor.

2.6. Enclave

Nu este cazul, deoarece **UAT Gura Vitioarei** nu deține enclave pe suprafața pășunilor.

3. Caracteristici geografice și climatice

3.1. Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului

Teritoriul GURA VITIOAREI se află în subregiunea Subcarpații de Curbură, mai exact la contactul dintre unitățile geomorfologice Subcarpații Prahovei și Subcarpații Buzăului. Este centrat pe Culoarul Depresionar Văleni, cuprinzând la est și vest terasele râului Teleajen și o parte din colinele Subcarpaților Teleajenului (Dealul Vărbilău cu Plaiul Bughei). La est ia contact cu Dealul Priporului (Dealul Lazului). Se termină spre sud cu o incluziune în Depresiunea Măgurele. Altitudinea crește din centru spre extremități de la sub 300 m în lunca Teleajenului la peste 500 m în partea de nord – est (581 m în vârful "La Brazi"), apărând două zone distincte: zona colinară și zona depresionară.

Zona depresionară este formată din văi, principala fiind Valea Teleajenului, cu o dimensiune destul de mare formând o adevărată depresiune. Celelalte văi sunt mai mici, cu caracter de colectare a apelor din zona colinară. Alte văi semnificative sunt cele ale pârâului Bughea (de la nord spre sud, care generează prin eroziunea de adâncime o vale extrem de accidentată) și Valea Gura Vitioarei (mai domoală, formând depresiunea pe care s-a format vatra satului Poiana Copăceni).

Complexul proceselor geomorfologice actuale gravitaționale (alunecări) de meteorizare (pluviudenudare) și torențiale (șiroaie, ravene, ogașe, torenți) este foarte diversificat formând local un peisaj dezolant. La partea superioară dealurile subcarpatice se termină cu interfluvii rotunjite și mici platouri colinare. Versantele sunt neuniforme afectate de alunecări, cărări de vite și schimbări de pantă cu apariția lacurilor de glimee în spatele valurilor de alunecare.

Față de lunca Teleajenului nivelul de terasă este foarte bine delimitat de o frunte abruptă afectată local de eroziune pluvială.

3.2. Altitudine, expoziție, pantă

În tabelul 3.1 sunt prezentate altitudinile minime și maxime, expozițiile, panta medie pe trupuri de pajiști și parcele descriptive.

- Tabelul 3.1. (Altitudinea minima/maxima, expozitie, panta medie. Date medii si predominante)

Nr crt	Trup de pajiște (tarla)	Nr.Parcelă /US	Altitudine Stereo70 (m)		Expoziție	Pantă medie (%)
			minima	maxima		
1	2	3	4	5	6	7
1	30,31,32,37,40,42,63,64	1	300	500	5	17
2	64	2	300	475	5	12
3	8,13,32,63,64	3	300	500	5	17
4	53,63,64,65	4	310	470	5	12
5	1,4,5,7,9,10,12,19,20,44,49,53,73,77,83,85,88	5	275	450	5	17
6	24,27,40,41,42,43,47,75,76	7	300	375	5	12
7	1,6,8,9,10,11,16,18,19,20,48,49,73,74,77,79,81,83,85	9	275	455	0	3
8	83,89	10	300	310	0	3
9	79,81,83	12	275	350	5	17
10	24,46,56,58,84,86,87,88	13	275	320	5	30
11	24,45,46,47,56,58,59,63,64,66,67,69,92,93	14	255	320	0	3

12	4,5,22,39,40,43,44,45,93	15	255	335	0	3
13	84,86	16	265	275	0	3
14	58,59,68,75,76,81	21	275	350	0	3
15	8,28,43,44,64	22	300	400	5	42
16	7,13,16,19,21,27,28,29,48,63	23	300	500	5	22
17	1,3,44,61,89,90	24	300	500	5	22
18	16,27,28,33,35,37,39,41,44,61	25	325	500	5	22
19	13,16,32,39,43,55,61,63,83,84	26	300	450	0	7
20	39,90	27	255	350	0	7
21	19,21,40,41,42,48,49,75,76,81,83	28	275	375	0	7
22	41	29	300	325	0	7

In tabelul 3.2. sunt determinate suprafetele si parcelele tipurilor de sol, corelate cu parcelele descriptive.

- Tabelul 3.2 (Soluri determinate. Suprafete si procente)

Nr. crt.	Parcela descriptiva		Tip de sol/Subtip (varietate)/succesiune de orizonturi	Tip de statiune	Suprafata	
	Tarla	Parcela			Ha	%
1	2	3	4	5	6	7
1	30,31,32,37,40,42,63,64	-	1	Etajul pădurilor de gorun si stejar	107.75	10.67
2	64	-	2	Etajul pădurilor de gorun si stejar	5.25	0.52
3	8,13,32,63,64	-	3	Etajul pădurilor de gorun si stejar	25.50	2.52
4	53,63,64,65	-	4	Etajul pădurilor de gorun si stejar	48.75	4.83
5	1,4,5,7,9,10,12,19,20,44,49,53,73,77,83,85,88	-	5	Etajul pădurilor de gorun si stejar	83.00	8.22
6	24,27,40,41,42,43,47,75,76	-	7	Etajul pădurilor de gorun si stejar	48.35	4.79
7	1,6,8,9,10,11,16,18,19,20,48,49,73,74,77,79,81,83,85	-	9	Etajul pădurilor de gorun si stejar	195.75	19.38
8	83,89	-	10	Etajul pădurilor de gorun si stejar	4.00	0.40
9	79,81,83	-	12	Etajul pădurilor de gorun si stejar	13.50	1.34
10	24,46,56,58,84,86,87,88	-	13	Etajul pădurilor de gorun si stejar	33.75	3.34

11	24,45,46,47,56,58,59,63,64,66, 67,69,92,93	-	14	Zona cu vegetație de ape, văi, lunci	87.65	8.68
12	4,5,22,39,40,43,44,45,93	-	15	Etajul pădurilor de gorun si stejar	46.00	4.55
13	84,86	-	16	Etajul pădurilor de gorun si stejar	3.00	0.30
14	58,59,68,75,76,81	-	21	Etajul pădurilor de gorun si stejar	20.00	1.98
15	8,28,43,44,64	-	22	Etajul pădurilor de gorun si stejar	24.00	2.38
16	7,13,16,19,21,27,28,29,48,63	-	23	Etajul pădurilor de gorun si stejar	58.50	5.79
17	1,3,44,61,89,90	-	24	Etajul pădurilor de gorun si stejar	46.00	4.55
18	16,27,28,33,35,37,39,41,44,61	-	25	Etajul pădurilor de gorun si stejar	78.50	7.77
19	13,16,32,39,43,55,61,63,83,84	-	26	Etajul pădurilor de gorun si stejar	33.00	3.27
20	39,90	-	27	Etajul pădurilor de gorun si stejar	5.00	0.50
21	19,21,40,41,42,48,49,75,76,81, 83	-	28	Etajul pădurilor de gorun si stejar	40.75	4.03
22	41	-	29	Etajul pădurilor de gorun si stejar	2.00	0.20
Total					1010. 0	100.0 0

3.3. Caracteristici pedologice și geologice

Zona subcarpatică din care face parte teritoriul studiat s-a format în Depresiunea Pericarpatică conturată la marginea Carpaților Orientali (sectorul curburii) la începutul Miocenului drept reflex de compensație la mișcările tectonice ce au ridicat Orogenul Carpatic. În prima parte a Miocenului se desfășoară primul ciclu de sedimentare având ca arii de denudare zona orogenului și vorlandul.

Mișcările sturice târzii au cutat fundamentul de flis paleogen împreună cu depozitele de molasă deja sedimentate.

Al doilea ciclu de sedimentare se desfășoară în intervalul sarmațian – pliocen – pleistocen (Cuaternar inferior) timp în care se depun nisipuri, tufuri, argile, marne, pietrișuri. Mișcările moldavice (sarmațian) ce separă cele două cicluri de sedimentare au dus la încălecarea depozitelor de molasă de către flisul paleogen montan.

REPARTITIA TERITORIALA (GEOGRAFICA) A SOLURILOR IN RAPORT CU CONDITIILE NATURALE

Solul este o componentă a mediului natural care se formează și evoluează în timp la suprafața litosferei datorită interacțiunii factorilor fizico-geografici și a omului care aduce modificări proprietăților solurilor.

Influența reliefului asupra pedogenezei se manifestă în general prin altitudine, expunere și pantă. În zonele deluroase panta contribuie la apariția unor soluri caracteristice (regosoluri, erodosoluri) și influențează în același timp celelalte unități de sol prin eroziunea pluvială exercitată asupra orizontului A.

Poziția mai coborâtă a câmpului depresionar și statutul de zonă de convergență hidrografică au dus la fenomene de aluvionări repetate cu apariția aluviosolurilor. Cu cât distanța și altitudinea față de albia Văii Teleajen crește, solurile trec de la aluviosoluri la regosoluri, eutricambosoluri și preluvosoluri.

La contactul dintre zona colinară și terasa înaltă a râului Teleajen, sub influența proceselor de eroziune a solului, sunt depuse coluviuni apărând subtipurile coluvice de aluviosol. Procesele aluvionare duc și la formarea unor tipuri distincte de sol suprapuse peste soluri relictate îngropate la mică și mare adâncime.

În urma distrugerii naturale (dezagregare, alterare) în situ a rocilor și mineralelor, în materialul nou format apar straturi distincte cu proprietăți fizico-chimice specifice numite orizonturi.

Zonal, pe terasele înalte ale râului Teleajen pedogeneza a dat naștere unor soluri evaluate, cu orizonturi distincte (Bt, Bv) și volum edafic mare.

Clima este un factor foarte important în formarea și evoluția solurilor.

Sub acțiunea sa se produce transformarea naturală a rocilor și mineralelor contribuind de asemenea la dezvoltarea vegetației și faunei care va alcătui partea organică a solului după închiderea ciclului biologic.

Activitatea biologică de la suprafață și din sol este principalul furnizor și procesator de materie organică în procesul de pedogeneză.

Influenta precipitatiilor duce la migrarea pe profil a argilei, diferentierea unor orizonturi distincte (El, Bt) si aparitia luvosolurilor. Acestea sunt caracteristice zonelor de ses înalt fără pantă pronunțată (3%), împărțind aceleasi areale cu preluvosolurile.

Influenta apei se caracterizează prin derularea unor procese pedogenetice cum sunt stagnogleizarea (asociată cu aparitia unui strat cu textura mai fină decât cea a stratelor subiacente) si gleizarea care au generat orizonturi cu caracter diagnostic pentru subtipurile stagnice si gleice.

LISTA SOLURILOR

Ordonarea s-a facut in conformitate cu SRTS 2012, fiind identificate un numar de 22.unitati de sol.

LEGENDA SOLURILOR

- US 1 – Regosol calcaric, proxicalcaric, AL/AL, pe argile marnoase, erodat puternic prin apă
- US 2 – Regosol calcaric, proxicalcaric, LL/LL, pe luturi carbonatice, erodat puternic prin apă
- US 3 – Regosol calcaric, proxicalcaric, LL/LL, pe marne argiloase, erodat puternic prin apă
- US 4 – Faeoziom pararendzinic, mezocalcaric, LA/AL, pe marne argiloase
- US 5 – Preluvosol tipic LA/AL pe luturi argiloase, erodat puternic prin apă
- US 7 – Preluvosol tipic, LA/LA, pe argile, erodat puternic prin apă
- US 9 – Luvosol tipic, LL/AL, pe argile, erodat slab prin apă
- US 10 – Luvosol stagnic, stagnogleizat slab, LL/AL, pe argile, erodat slab prin apă
- US 12 – Eitricambosol tipic, LA/LA, pe nisipuri, erodat puternic prin apă
- US 13 – Litosol tipic, foarte superficial, LL/P, pe pitrișuri, erodat slab prin apă
- US 14 – Aluviosol entic calcaric prundic, proxicalcaric foarte superficial hiperprundic, NGq₁/P pe depozite fluviale, inundabil o data la 2-5 ani
- US 15 – Aluviosol calcaric, proxicalcaric endolitic, LN/LL, pe depozite fluviale
- US 16 – Aluviosol eutric, LL/LL, pe depozite fluviale
- US 21 – Aluviosol entic prundic, foarte superficial hiperprundic, LL/P, pe depozite fluviale

- US 22 – Antrosol erodic calcaric, proxicalcaric, NL/NL, pe nisipuri, erodat excesiv prin apă
- US 23 – Antrosol erodic calcaric, proxicalcaric, LL/LNq₁, pe nisipuri, erodat excesiv prin apă
- US 24 – Antrosol erodic, AL/LA, pe luturi argiloase, erodat foarte puternic prin apă
- US 25 – Antrosol erodic calcaric, proxicalcaric, LA/LA, pe argile marnoase, erodat foarte puternic prin apă
- US 26 – Aluviosol eutric coluvic, LN/LN, pe depozite proluviale
- US 27 – Aluviosol coluvic calcaric, epicalcaric, LL/LL, pe depozite proluviale
- US 28 – Aluviosol coluvic calcaric, proxicalcaric, LL/LA, pe depozite proluviale
- US 29 – Aluviosol coluvic calcaric, proxicalcaric, LA/LL, pe depozite proluviale

CARACTERIZAREA UNITATILOR DE SOL/TEREN

Este prevazuta in Anexa 1 – FISA SOLURILOR care include elemente de caracterizare la nivel de subtip, varietate, familie, specie, etc., inclusiv insusirile fizico-morfologice si chimice ale unitatilor de sol.

3.4. Rețeaua hidrografică

Rețeaua de ape curgătoare aparține bazinului Ialomița. Teleajenul este principalul râu colector din zonă prezentând o vale foarte bine dezvoltată și în același timp asimetrică.

Lunca Teleajenului este degajată, în cuprinsul ei cursul de apă desfășurându-se pe mai multe brațe ce închid popine și ostroave. Afluenții din dreapta au cursuri parțial meandrate și sectoare de luncă bine dezvoltate mai ales la confluente. Pe versantele din stânga Teleajenului rețeaua hidrografică prezintă văi cu profil adânc (Valea Rea), fără luncă, cursuri lineare și perpendiculare pe râul colector. Eroziunea în adâncime este puternică pătrunzând adânc în straturile geologice și maluri foarte abrupte. În partea de est curge pârâul Bughișoara, care colectează apele provenite dintr-o serie de văi cu caracter torențial.

Apele freatice sunt în general situate la adâncimi ce depășesc 10 m pe interfluvii și versanți unde pot ajunge la suprafață sub forma izvoarelor de coastă. În lunca majoră a Teleajenului nivelul piezometric se află în primii 2-3 m.

3.5. Date climatice

3.5.1. Regimul termic

Datorită caracteristicilor fizice ale reliefului, clima aparține tipului temperat de tranziție subtipurilor dealurilor joase. În ceea ce privește regimul termic, zona studiată înregistrează o medie anuală de 9,5°C. Temperaturile medii lunare ajung treptat la valori pozitive începând cu luna martie (-3°C, -2°C în lunile ianuarie – februarie, + 2°C în martie).

Urmează o creștere rapidă în următoarele două luni, media crescând de șapte ori până la 14°C în luna mai, ca urmare a creșterii bilanțului caloric. Începând cu a doua parte a lunii mai datorită intensificării circulației vest atlantice care aduce instabilitate atmosferică, scăderii temperaturii aerului, formării sistemelor noroase de mari dimensiuni (cumulus humilis, cumulonimbus), ritmul de creștere al mediilor lunare scade semnificativ în timpul verii ajungând până la 18°C în luna august. Sezonul estival aduce cele mai ridicate valori medii (+21°C în iulie, +20°C în august), maxime zilnice ce depășesc 30°C și instalarea fenomenului de secetă în alternanță cu averse de ploaie. Septembrie este ultima lună cu medie peste 10°C datorită persistenței regimului anticiclonic generator de timp frumos dar în același timp este prima lună în care începe procentul de răcire a vremii. De aici înainte și până în decembrie fiecare lună vine cu o zestre termică mai mică cu circa 5°C decât precedenta (18°C septembrie, 10°C octombrie, 4°C noiembrie, -1°C + 1°C în decembrie), căldura înmagazinată în timpul zilei fiind mai mică decât pierderile radiative din nopate (bilanț raditiv pozitiv). Primul îngheț apare în prima parte a lunii noiembrie.

3.5.2. Regimul pluviometric

Precipitațiile anuale evidențiază în ansamblu atât intensitatea proceselor atmosferice pluviogene cât și interacțiunea lor cu condițiile fizico-geografice ale regiunii analizate. Neuniformitatea precipitațiilor se datorează circulației unor mase de aer în anumite perioade ale anului la care se adaugă consecințele altitudinii și expunerii versantelor. Media anuală se încadrează între 600 – 700 mm/an. Intervalul pluviometric mai-iunie-iulie se deosebește clar din punct de vedere cantitativ. În restul anului

cantitatea de precipitații ce revine fiecărei luni se reduce cu aproximativ jumătate încadrându-se în general între 40 – 60 mm. pe lângă concentrarea lor într-o perioadă relativ scurtă (aproximativ 90 de zile) mai trebuie menționat și caracterul agresiv al ploilor (averse) cu prejudicii mari aduse solului lipsit de protecția învelișului forestier.

3.5.3. Regimul eolian

Teritoriul studiat se află la sudul unei zone de influență a vânturilor de nord vest, vest și sud vest care aduc mase de aer umed (atlantice), având maxim pluviometric în intervalul mai – iunie, În timpul iernilor acționează vânturile din nord care aduc aer rece (continental – polar). Circulația maselor de aer este influențată pe direcția nord - sud de valea Bertei și de prezența dealurilor și a versanților muntoși din vecinătate.

Formula climatică după Koppen, în funcție de cele arătate mai sus este:

- D.f.b.x. – pentru altitudini cuprinse până la 700 m
- D.f.k. – pentru altitudini cuprinse între 700-900 m
- D.f.c.k. – pentru altitudini de peste 900 m

Pentru zona cuprinsă în D.f.b.x. caracterizând clima din zona sudică, s-au luat în considerare datele de climă de la stațiunea Campina (altitudinea 436 m). Aceste date în zona perimetrului cercetat nu reprezintă totuși situația reală a climatului, acesta fiind mult timp influențat de contactul cu zona montană, ale cărei efecte se fac simțite tot anul. Totuși există pentru zona sudică diferențieri de climă față de zona nordică a perimetrului, care în limite largi se apropie de clima zonei Campina-Breaza, ce arată un climat cu ierni reci și veri nu prea calduroase, cu precipitații la sfârșitul primăverii și începutul verii, temperaturile minime din timpul iernii fiind în mare parte defavorabile pomilor fructiferi.

Pentru zona cuprinsă în D.f.k., climatul se caracterizează ca având veri racoroase, corespunzătoare etajului inferior al pădurilor de fag, amestecate cu răsinoase, solurile din punct de vedere agricol sunt bune numai pentru pasuni și fanete.

Pentru zona cuprinsă în D.f.c.k. climat boreal, racoros, corespunzător zonelor înalte din țară ce cuprinde etajul superior al răsinoaselor și pasunilor din golurile montane.

Regimul eolian este influențat de prezența culuarului Teleajenului care determină o circulație nordică și sudică a vântului în secțiunea văii.

În zonele de creastă domina circulația nord-vestică, vestică și sud-vestică. În afara vânturilor dominante mai sunt prezente și vânturi locale care bat între văle și creastă. Această mișcare este generată de diferențele de temperatură ale maselor de aer aflate la altitudini diferite.

În culoarul depresionar Văleni mediile climatice anuale nu diferă foarte mult de restul teritoriului. Totuși în timpul lunilor de vară și iarnă apar deosebiri în ceea ce privește regimul termic raportate la zona colinară înconjurătoare mai înaltă - la est de râul Teleajen. Astfel în intervalul mai-august mediile lunare sunt cu 2°C mai ridicate în depresiune.

În lunile de iarnă, datorită aspectului de uluc, perioadele cu temperaturi scăzute se pot prelungi în comparație cu teritoriile mai înalte datorită curgerii aerului rece pe versante și staționării pe fundul depresiunii rezultând inversiuni termice.

4. Vegetația

4.1. Date fitoclimatice

Etajele bioclimatice

Etajul bioclimatic, reprezintă un areal determinat altitudinal prin modificările produse de relief (factor orografic), sol (factor edafic) și de climă (factor climatic). La nivelul unui etaj bioclimatic predomină o anumită specie de plante sau anumite formații vegetale

În condițiile general-climatice de la noi, odată cu creșterea altitudinii, se observă o schimbare evidentă a fitocenozelor (biocenoze formate din populații vegetale), formându-se etaje distincte, în care flora forestieră, dar și cea ierboasă, este diferențiată, așa cum se poate vedea în imaginea de mai jos (*fig.4.1 și fig 4.2*).

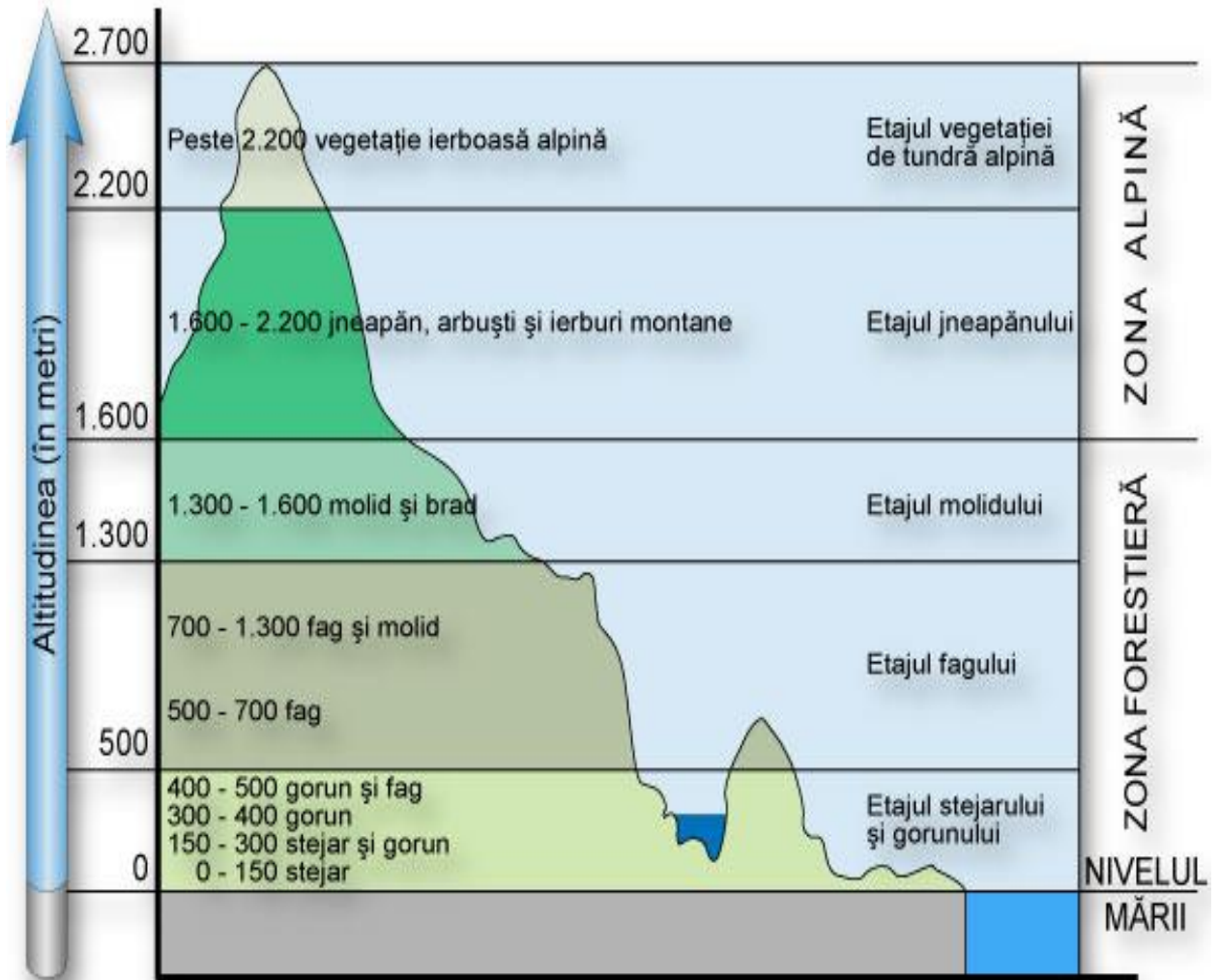

Figura.4.1

Liniile de demarcație dintre etajele de vegetație, în realitate, nu sunt continue, ci ele prezintă variații (discontinuități) determinate de factorii zonali. Astfel, există numeroase diferențieri influențate de clima locală, de expoziție, de înclinația pantelor, de particularitățile solului (pantă, textură, structură, rocă, etc.) sau de activitățile omului (împăduriri, defrișări, culturi agricole, exploatarea resurselor solului și subsolului, etc.). De asemenea, în unele zone montane, au loc frecvente fenomene de inversiune termică, ceea ce înseamnă că în etajele mai înalte temperatura medie este mai ridicată decât la nivelele mai inferioare. Ca urmare a tuturor acestor condiții speciale, vegetația etajelor bioclimatice poate suferi modificări și în unele regiuni, chiar poate să apară o tendință de inversare a repartizării ei pe verticală.

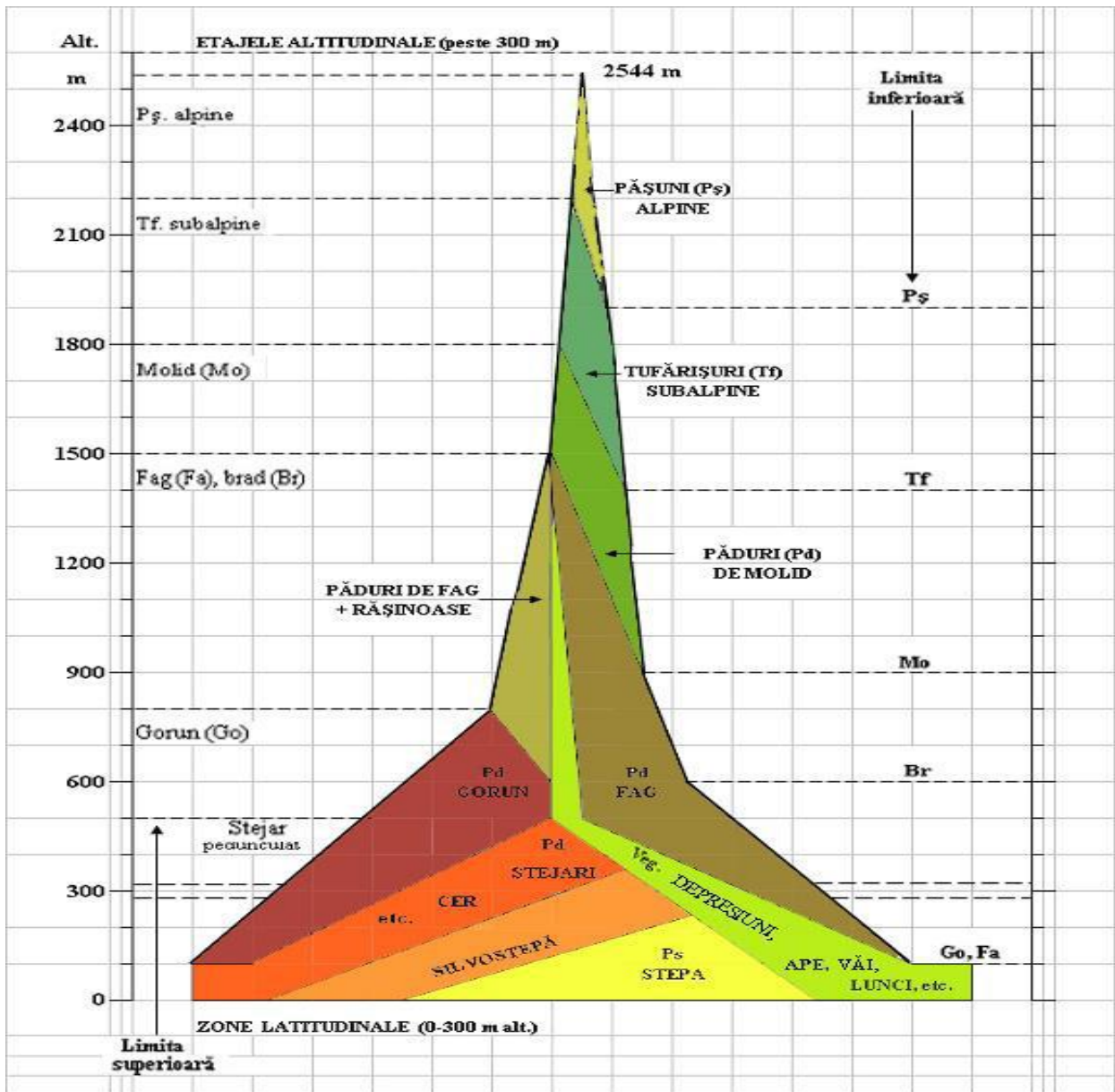

Fig. 4.2. - Răspândirea pe zone și limite altitudinale aformațiunilor vegetale naturale din România

Datorită așezării **localității Gura Vitoarei**, clima este blândă, temperată, lipsită de vânturi și umezeală. Evoluția uniformă a umidității aerului se datorează poziției apropiate de zonele înalte din jur și vegetației bogate.

În cadrul reliefului subcarpatic, se pun în evidență trei forme principale de relief: văile, terasele și interfluviile.

4.2. Descrierea tipurilor de stațiune

Zona de stepă

Zona de stepă a României cuprinde o mare parte a Dobrogei, estul Munteniei și sud-estul Moldovei. În aceste regiuni, solurile s-au format sub vegetație ierboasă, arborii, în mod natural fiind rari sau lipsind în totalitate. Pe alocuri, apar arbuști de talie mică, adesea spinoși și cu totul izolat, în câmp, se poate întâlni câte un copac cu coroana mai bogată.

În zona de stepă, relieful este plan sau ușor înclinat, ploile sunt puține, iar căldura verii este dogoritoare. În lipsa obstacolelor naturale, vântul este intens, contribuind și mai mult la fenomenul de uscăciune. Austeritatea stepei este completată de nivelul apei freatiche, care se află la mare adâncime, accesul plantelor la o astfel de sursă, fiind practic imposibilă.

Plantele care populează regiunile de stepă, numite xerofite, au cunoscut adaptări speciale, astfel încât ele au reușit să supraviețuiască, să se dezvolte și să se înmulțească, în aceste medii destul de ostile. Astfel, părțile subterane ale speciilor de stepă, prezintă o dezvoltare profundă sau posedă metode de economisire a apei, așa cum este de pildă apariția unui bulb subpământean. Frunzele și-au redus sau îngustat limbul, adesea suprafața ei devenind ceroasă sau păroasă, astfel încât, evaporația să fie cât mai mică. De asemenea, multe vegetale au dezvoltat de-a lungul evoluției lor, mijloace de apărare împotriva animalelor ierbivore, exteriorizate prin prezența unor organe spinoase.

Biotop

Biotopul stepei este unul diferit de cel al pădurilor. Cad puține precipitații, nu mai mult de 400-600 mm pe an. Luminozitatea este ridicată. Temperatura medie iarna este de -10 °C...-5 °C, iar vara poate ajunge până la 30...35 °C. Stepele se dezvoltă pe soluri din clasa molisoluri: cernoziomuri, soluri cenușii și cafenii.

Flora

Flora este dominată de graminee și din plante cu rizomi (care se dezvoltă rapid după ce apar condiții favorabile), dar și din tufărișuri și plante spinoase. Exemple: *Avena sativa* - ovăz, *Salvia officinalis* - salvie, *Obione verrucifera* - colilie, *Eryngium planum* - spinul vântului, etc. Arborii și arbuștii lipsesc din cadrul stepelor.

Dintre plantele spontane ierboase dicotiledonate specifice zonei de stepă de la noi, amintim: ciulinul (*Carduus nutans*), pălămida (*Cirsium arvense*), holera (*Xanthium spinosum*), inul mare (*Linum hirsutum*), cosacii (*Astragalus cicer*), zăvăcusta (*Astragalus excapus*), bujorul de stepă (*Paeonia tenuifolia*), stânjeneii de stepă (*Iris pumilla*). Alături de acestea, cresc numeroase specii de graminee, ca: obsiga (*Bromus inermis*), negara (*Stipa capillata*), colilia (*Stipa pennata*, *Stipa lessingiana*, *Stipa pulcherima*), timoftica (*Phleum pratense*), bărboasa (*Andropogon ischaemum*), păiușul (*Festuca pseudovina*, *Festuca vaginata*, *Festuca vallengiaca*), firuța (*Poa bulbosa*), orzul șoarecilor (*Hordeum murinum*).

Arbuștii și semiarbuști care cresc în stepă, formează tufărișuri, adesea spinoase. Se întâlnesc specii ca: murul (*Rubus sp.*), migdalul pitic (*Prunus tenella*), lemnul bobului (*Cytisus nigricans*) osul iepurelui (*Ononis spinosa*), iasomia (*Jasminum fruticans*). Un arbust spinos, cu o plasticitate ecologică deosebită, întâlnit în stepă, silvostepă și în toate pădurile de foioase de la noi, urcând de la câmpie la munte, este păducelul (*Crataegus monogyna*).

Flora stepei este diversificată grație solului brun deschis și soarelui puternic. Arbuștii sunt rari dominând iarba. Primăvara, stepa, deși aparent neospitalieră, prezintă un covor multicolor din care nu lipsesc stânjeneii de stepă (*Iris pumila*), cu frunze liniare și flori violete sau galbene.

Clima

Clima este austeră. Verile sunt calde și secetoase, iernile sunt friguroase. Temperatura medie anuală este cuprinsă între 10-11 °C. Amplitudinea termică anuală este în jur de 25 °C. Precipitațiile sunt reduse. Media anuală este de circa 500 mm. Precipitațiile cele mai abundente sunt primăvara și toamna (septembrie-octombrie) iar cele mai scăzute sunt vara (iulie-august) și toamna târziu spre iarnă (noiembrie-decembrie).

ZONA STEPEI

Răspândire : Bărăganul de est, sudul Moldovei, centrul Dobrogei.

Altitudini : 20-100 m în Bărăganul de est, 100-200 m în sudul Moldovei și în Dobrogea.

Substrat : loessuri, loess și roci dure (calcare și șisturi verzi în Dobrogea).

Clima : Tm= 10.4-11.5o C, Pm= 350-500mm

Soluri: cernoziomuri, faeoziomuri, kastanoziomuri, litosoluri (cernozomuri, balane si litice – in Dobrogea).

Seria Festuca Valesiaca

Tip: *Festuca valesiaca*- *Stipa ucrainica*- Stepa loessoida;

Stipa capillata- soluri foarte uscate;

Stipa lessingiana- soluri scurte;

Botriochloa ischaemum- soluri degradate.

Tip: *Thymus zygioides*- *Agropyron brandzae*- Stepa petrofila.

Seria: Botriochloa ischaemum

Tip: *Poa bulboasa* *Artemisia austriaca*- Pârloage și izlazuri;

Tip: *Botriochloa ischaemum*- Stațiuni cu soluri degradate;

Euphorbia nicaeensis- soluri afânate.

Cynodon dactylon – soluri nisipoase

Festuca valesiaca – soluri degradate

Agropyron cristatum ssp. pectinatum – coaste erodate.

Zona de silvostepă

Silvostepa este o zonă de vegetație intermediară între o stepă și o pădure de foioase. Silvostepile se găsesc mai mult în Europa de Est, la granița dintre pădurile de foioase și stepa europeană. Silvostepa ocupă o mare parte din câmpiile periferice ale Carpaților, între 50-150 m, din podisurile Moldovei și Dobrogei, între 50-250m. Loessul și rocile loessoide reprezintă substratul care caracterizează majoritatea suprafeței silvostepii. În Moldova se mai pot întâlni nisipuri, marne, iar în Dobrogea, calcare, șisturi verzi, roci eruptive.

Chiar dacă astăzi majoritatea zonelor de la câmpie, precum și cele din regiunile colinare joase, prezintă preponderent o vegetație ierboasă, solurile specifice acestor areale (cu excepția zonelor de stepă) s-au format sub păduri de foioase, care ocupau întinderi imense, în urmă cu câteva secole. Astăzi, în aceste regiuni predomină terenurile agricole, ici-colo întâlnindu-se rămășițe din vechii codrii, care ne amintesc că ne aflăm în zona de silvostepă. Silvostepa la noi în țară, ocupă centrul și vestul Câmpiei Române, zona deluroasă mai înaltă din Dobrogea, Podișul Transilvaniei, regiunile de șes din Banat și

Crișana, precum și majoritatea teritoriului Moldovei din stânga Siretului.

Regiunile silvostepice de la noi, fiind spații deschise relativ uscate și calde, prezintă o vegetație ierboasă asemănătoare celei întâlnite în stepă. În unele regiuni, prin creșterea temperaturilor medii, corelată cu scăderea precipitațiilor, toate diferențele dintre stepă și silvostepă s-au șters, planând aceiași primejdie; transformarea unor suprafețe mari în deșert.

Clima

Climatul este uscat, dar nu atât de secetos ca în stepă. Climatul din nordul Moldovei se caracterizează printr-un regim termic mai scăzut și cu trăsături continentale mai pronunțate. În restul silvostepii temperaturile sunt printre cele mai ridicate din țară. În regimul pluvial se resimte influența sub-mediteraneană, prin cel de-al doilea maxim de precipitații din toamnă.

Flora

Vegetația lemnoasă din silvostepă este reprezentată de păduri de stejar, adesea poienițe, cu arbori scunzi, având trunchiuri sinuoase și scheletul de ramuri foarte dezvoltat, cu mulți arbuști care alcătuiesc desișuri de nepătruns. În nordul Moldovei specia edificatoare a acestor păduri este stejarul (*Quercus robur*). În sudul Moldovei, în Dobrogea, Muntenia și Oltenia locul acestei specii europene este luat de stejarul brumăriu (*Quercus pedunculiflora*), specie balcano-anatolică, la care se poate adăuga, în unele situații, stejarul pufos (*Quercus pubescens*), cerul (*Quercus cerris*), garnita (*Quercus frainetto*).

Pajiștile de silvostepă sunt în mare măsură asemănătoare celor de stepă. Se pot întâlni aproape toate asociațiile menționate la stepă, mai frecventă fiind cu *Medicago* și *Festuca valesiaca*.

ZONA SILVOSTEPEI

Răspândire : Câmpiile periferice ale Carpaților: 1. Silvostepa nordică (Depresiunea Jijiei); 2. Silvostepa sudică (Podișul Bârladului și piemontul Râmnic – Buzău, Podișul Dobrogei, Câmpiile Bărăganului de vest, Burnasului, Olteniei, Timișului și Crișurilor).

Altitudini : 50-150 m în regiunile de câmpie și 50-250 m în Podișul Moldovei și Podișul Dobrogei.

Substrat : loess și depozite loessoide. În Moldova se mai pot întâlni marne, argile, nisipuri iar în Dobrogea calcare, șisturi verzi, roci eruptive.

Clima : Tm = 9-10,4oC (10,8oC); Pm = 470-550 (600)mm.

Soluri : cernoziomuri, faeoziomuri, litosoluri și renzine (cernoziomuri cambice, cernoziomuri argiloiluviale, litosoluri și rendzine).

Seria *FESTUCA VALESIACA* (estul și sudul țării)

Tip *Festuca valesiaca-Medicago falcata* – Biotopuri xeroterme

Festuca pseudovina – soluri profunde

Stipa lessingiana – soluri scurte

Stipa tirsia – coaste semiumbrite

Euphorbia nicaeensis – soluri afânate

Stipa capillata – Stațiuni însorite

Seria *FESTUCA PSEUDOVINA* (vestul țării).

Tip. *Festuca valesiaca-Festuca rupicola* – Biotipuri xeromezofile

Tip *Festuca pseudovina-Achillea setacea* – Terenuri plane adesea cu soluri slab sărăturate

Lolium perenne – soluri eutrofe

Seria *CHRYSOPOGON GRILLUS*

Seria *BOTRIOCHLOA ISCHAEMUM*

Tip. *Botriochloa ischaemum* – Stațiuni stepizate-degradate

Euphorbia nicaeensis – soluri afânate

Festuca valesiaca – soluri slab erodate

Agropyron cristatum ssp. *pectinatum* – versanți erodați

Tip. *Poa bulbosa-Artemisia austriaca* – Pârloage și islazuri.

Caracteristicile zonelor și etajelor bioclimatice de la noi, sunt redată în detaliu, în tabelul de mai jos :

ZONA SAU ETAJUL DE VEGETAȚIE		ALTITUDINEA [m]	TEMPERATURA MEDIE ANUALĂ [°C]	PRECIPITAȚII ANUALE [mm]	PERIOADA DE VEGETAȚIE [zile]
Zona de stepă	- Dobrogea	0-100	10-12	sub 400	199-207
	- Vestul Câmpiei Române și sud-estul Moldovei	20-70	10-11	400-500	200-205
Zona de silvostepă	Podișurile Dobrogei	80-230	10-11	400-500	190-200
	- Câmpia Română, Oltenia și sudul Moldovei	35-100	10-11	400-600	190-205
	- Jijia și Bahluiului	50-215	9-10	400-500	190-198
	- Centrul Transilvaniei	280-500	8-9	500-600	170-180
Etajul pădurilor de amestec (foioase și rășinoase)		550-1400	3-8	800-1200	95-160

Pe pajiștile naturale cresc specii de plante care fac parte din familii botanice diferite, asociate în raporturi diferite. Aceste plante se deosebesc între ele atât din punct de vedere al însușirilor biologice, al cerințelor față de factorii mediului ambiant cât și al valorii economice. În pajiștile bine întreținute și rațional folosite, masa vegetativă este formată, îndeosebi, din specii incluse, taxonomic, în două mari familii: Gramine și Leguminoase. Alături de aceste două familii se mai întâlnesc specii din familiile Cyperaceae, Juncaceae precum și plante aparținând altor familii botanice, grupate după valoarea lor economică în: plante consumate de animale, neconsumate, dăunătoare vegetației pajiștilor, dăunătoare produselor animaliere și plante toxice.

Cunoașterea speciilor care alcătuiesc vegetația pajiștilor este importantă, întrucât, pe de o parte, valoarea economică a unei pajiști este în strânsă legătură cu compoziția ei floristică, iar pe de altă parte, capacitatea de producție a unei pajiști și calitatea nutrețului pot fi influențate și dirijate de către om.

Graminee

Graminele reprezintă principala grupă de plante care intră în compoziția pajiștilor naturale și care pot ajunge în unele cazuri la o proporție de 80 – 90 %, în mod frecvent contribuind la o acoperire de 30-50 % din masa ierboasă a pășunilor și fânețelor naturale. Valoarea lor furajeră este, în general, bună, datorită conținutului mare de substanțe nutritive și gradului ridicat de consumabilitate. Foarte puține nu sunt consumate și numai câteva sunt toxice.

Gramineele cresc în flora spontană a fânețelor și pășunilor naturale din zonele de câmpie, deal și munte și sunt bine consumate de animale având, calități gustative și o valoare nutritivă ridicată, la acest capitol fiind întrecute doar de leguminoase. Gramineele se recoltează destul de ușor, iar în timpul procesului de colectare și păstrare nu își pierd decât într-o măsură redusă frunzele, partea cea mai valoroasă.

Valoarea economică, respectiv furajeră a gramineelor din vegetația pajiștilor permanente este dată de următoarele caracteristici:

- realizează producții mari de biomasă, mai ales în condiții ridicate de intensivizare tehnologică;
- valoarea energetică ridicată și conținutul mare de substanțe nutritive;
- grad ridicat de competitivitate față de alte specii, din alte familii botanice;
- grad ridicat de consumabilitate;
- moduri diferite de folosință pășunat, cosit sau mixt;
- ritm ridicat de creștere și refacere a masei vegetative după folosire;
- capacitate mare de lăstărire și durată lungă de viață;
- prin sistemul radicular foarte dezvoltat duce la formarea țelinei, cu rol important în protecția solului împotriva tasării, ca urmare a pășunatului și eroziunii.

Recunoașterea gramineelor din pajiști se poate face atât după caracterele organelor vegetative cât și după caracterele organelor de reproducere. Dintre organele vegetative, cele aeriene au fost mai mult studiate decât cele subterane, deși, de multe ori, tocmai acestea din urmă oferă elemente care ajută la diferențierea speciilor de graminee. Astfel de elemente sunt: prezența sau absența stolonilor și a rizomilor, culoarea și adâncimea de pătrundere a rădăcinilor.

Leguminoasele perene din pajiști au cel mai important rol în producerea unui furaj de o calitate furajeră ridicată, bogat în substanțe proteice, la care se adaugă însușirea extraordinară de a fixa azotul atmosferic. Alte familii cu plante furajere din pajiști, consumate de animale în stare verde sau sub formă conservată (fân), siloz, etc. au un rol important în asigurarea unor conținuturi mai bogate în elemente minerale, mai ales microelemente, care pot produce diferite carențe în organismul animal, dacă lipsesc sau nu sunt suficiente în furajul de pajiște.

De caracteristicile biochimice ale speciilor din pajiști, în special a celor din alte familii botanice asigură calitatea unor produse animaliere de marcă cu gust, miros și alte proprietăți de finețe, inconfundabile. Proporția "ideală" între aceste grupe de specii într-o pajiște permanentă, naturală sau seminaturală este de 50 - 60 % graminee, 35 - 40 % leguminoase și 5 - 10 % specii furajere din alte familii.

În covorul ierbos pe lângă speciile furajere coexistă un număr foarte mare de specii dăunătoare cu rol mai puțin sau mai bine cunoscut în procesele de pedogeneză și solificare, viața intimă din sol, biodiversitate, productivitate, protecția mediului și altele. Speciile dăunătoare din pajiștile permanente se împart în două mari categorii și anume: ierboase și lemnoase.

4.3. Tipuri de pajiști. Descrierea tipurilor

Pajiști zonale premontane și montane

Pajiștile de *Agrostis capillaris* (*A.tenuis*) (iarba câmpului)

Răspândire și ecologie. Pajiștile de *Agrostis capillaris* (*Agrostis tenuis*) ocupă cele mai mari suprafețe în zona de deal și montană inferioară, începând de la altitudinea de (200)300 m până la peste 1200 m, din subzona stejarilor și gorunului până în subetajul fagului și al amestecurilor de fag cu rășinoase. În teritoriu se disting pajiști de *Agrostis capillaris* de productivitate bună pe terenuri plane sau ușor înclinate cu soluri mai bogate și pajiști cu productivitate mijlocie pe terenuri cu înclinație mare și expoziții în sorite pe soluri mai sărace acide.

Solurile de sub pajiștile de iarba vântului sunt brune argiloiluviale, brune luvice, luvisoluri albice, brune eumezobazice cu reacție slab acidă până la neutre pentru pajiștile mai bune și puternic acide pentru cele de productivitate mijlocie. *Agrostis*

capillaris este o graminee valoroasă din punct de vedere furajer, cu grad ridicat de consumabilitate.

Vegetația are în componență numeroase specii cu valoare furajeră ridicată, dar și specii nevaloroase, dăunătoare și toxice. Adesea aceste pajiști sunt invadate și de vegetație lemnoasă dăunătoare ca păducelul (*Crataegus monogyna*), porumbarul (*Prunus spinosa*), măceșul (*Rosacina*), în zone mai uscate și alunul (*Corylus avellana*), carpenul (*Carpinus betulus*), (*Betula pendula*) în zone mai umede mesteacănul.

Valoarea pastorală a pajiștilor de *Agrostis capillaris* este bună, ajungând la o producție de 10-15 t/ha MV și o capacitate de pășunat de 1,0-1,2 UVM/ha. A doua categorie de pajiști de acest tip, cu productivitate mijlocie, are o valoare pastorală mijlocie cu 5,0-7,5t/ha MV și o capacitate de pășunat de 0,5-0,8 UVM/ha.

TIPURI DE PAJIȘTI UAT GURA VITIOAREI

Nr.crt	PARCELA DESCRIPTIVA	TIPUL DE PAJIȘTE	SUPRAFAȚA	
			HA	%
1	BUGHEA- VALEA GRECII	Pajiște de <i>Agrostis capillaris</i> (<i>Iarba câmpului</i>)	7.69	4.59
2	BUGHEA – MĂLINI	Pajiște de <i>Agrostis capillaris</i> (<i>Iarba câmpului</i>)	20.59	12.3
3	MEI	Pajiște de <i>Agrostis capillaris</i> (<i>Iarba câmpului</i>)	42.22	25.2
4	FĂGET – LUNCI	Pajiște de <i>Agrostis capillaris</i> (<i>Iarba câmpului</i>)	20.13	12.1
5	LUNCA ȚĂRNII	Pajiște de <i>Agrostis capillaris</i> (<i>Iarba câmpului</i>)	24.87	14.8
6	LA POD	Pajiște de <i>Agrostis capillaris</i> (<i>Iarba câmpului</i>)	1.33	0.80
7	LUNCA MARE	Pajiște de <i>Agrostis capillaris</i> (<i>Iarba câmpului</i>)	15.46	9.21
8	BUZEȘTI	Pajiște de <i>Agrostis capillaris</i> (<i>Iarba câmpului</i>)	4.83	2.87

9	CAMP FUNDENI	Pajiște de <i>Agrostis capillaris</i> (Iarba câmpului)	30.38	18.13
10	TOTAL		167.5	100

PREZENTAREA GENERALĂ A TRUPURILOR DE PĂȘUNE

BUGHEA DE JOS – VALEA GRECII- T1 P2 si 3

GRAMINEE

<i>Agrostis capillaris</i>	Iarba câmpului
<i>Poa protensis</i>	Firuța
<i>Poa bulbosa</i>	Firuță cu bulbi
<i>Festuca rupicola</i>	Păiușul de silvostepă
<i>Festuca arundinacea</i>	Păiușul înalt
<i>Lolium perenne</i>	Raigras englezesc
<i>Agropyron repens</i>	Pirul târâtor
<i>Cynodon dactylon</i>	Pirul gros

LEGUMINOASE

<i>Trifolium Repens</i>	Trifoi alb
<i>Trifolium pratense</i>	Trifoi roșu

<i>Lotus corniculatus</i>	Ghizdei
<i>Coronilla varia</i>	Coroniște
<i>Medicago lupulina</i>	Trifoi mărunț

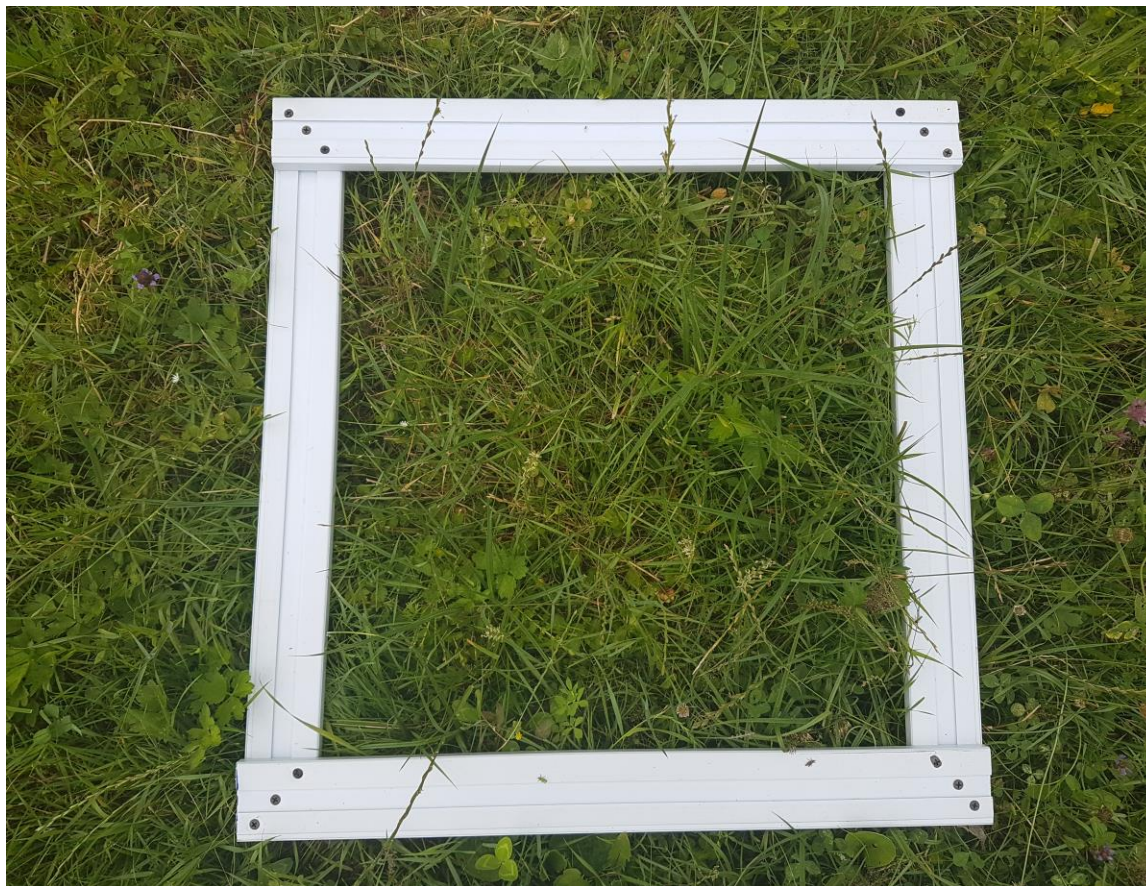
ALTE FAMILII BOTANICE

<i>Prunella vulgaris</i>	Busuioc sălbatic
<i>Achillea millefolium</i>	Coadă șoricelului
<i>Taraxacum officinale</i>	Păpădie
<i>Cichorium intybus</i>	Cicoare
<i>Plantago lanceolata</i>	Pătăgină

PLANTE TOXICE ȘI DĂUNĂTOARE

<i>Carduus acanthoides</i>	Spini
----------------------------	-------

BUGHEA DE JOS- MALINI - T18, PS 309, T20 PS 534, 536

GRAMINEE

<i>Agrostis capillaris</i>	Iarba câmpului
<i>Poa protensis</i>	Firuța
<i>Poa bulbosa</i>	Firuță cu bulbi
<i>Festuca rupicola</i>	Păiușul de silvostepă
<i>Festuca arundinacea</i>	Păiușul înalt
<i>Lolium perenne</i>	Raigras englezesc
<i>Agropyron repens</i>	Pirul târător
<i>Cynodon dactylon</i>	Pirul gros

LEGUMINOASE

<i>Trifolium Repens</i>	Trifoi alb
<i>Trifolium pratense</i>	Trifoi roșu
<i>Lotus corniculatus</i>	Ghizdei

<i>Coronilla varia</i>	Coroniște
<i>Medicago lupulina</i>	Trifoi mărunț

ALTE FAMILII BOTANICE

<i>Prunella vulgaris</i>	Busuioc sălbatic
<i>Thymus serpyllum</i>	Cimbrisor sălbatic
<i>Achillea millefolium</i>	Coada șoricelului
<i>Taraxacum officinale</i>	Păpădie
<i>Cichorium intybus</i>	Cicoare
<i>Plantago lanceolata</i>	Pătlagină

PLANTE TOXICE ȘI DĂUNĂTOARE

<i>Xanthium strumarium</i>	Cornuți
----------------------------	---------

PĂȘUNEA GURA VITIOAREI- MEI T 49P 1588

GRAMINEE

<i>Agrostis capillaris</i>	Iarba câmpului
<i>Poa protensis</i>	Firuța
<i>Arrhenatherum Elatius</i>	Ovăscior
<i>Festuca rupicola</i>	Păiușul de silvostepă
<i>Festuca arundinacea</i>	Păiușul înalt
<i>Lolium perenne</i>	Raigras englezesc
<i>Agropyron repens</i>	Pirul târător
<i>Cynodon dactylon</i>	Pirul gros

LEGUMINOASE

<i>Trifolium Repens</i>	Trifoi alb
<i>Trifolium pratense</i>	Trifoi roșu
<i>Medicago lupulina</i>	Trifoi mărunț

<i>Lotus corniculatus</i>	Ghizdei
<i>Coronilla varia</i>	Coroniște
<i>Vicia craca</i>	Măzărice

ALTE FAMILII BOTANICE

<i>Achillea millefolium</i>	Coadă șoricelului
<i>Punella vulgaris</i>	Busuioc sălbatic
<i>Taraxacum officinale</i>	Păpădie
<i>Cichorium intybus</i>	Cicoare
<i>Plantago lanceolata</i>	Pătlagină
<i>Capsella bursa-pastoris</i>	Traista ciobanului
<i>Daucus carota</i>	Morocv sălbatic
<i>Leucanthemum vulgare</i>	Margareta

PLANTE TOXICE ȘI DĂUNĂTOARE

<i>Thlaspi arvense</i>	Punguliță
<i>Euphorbia cyparissias</i>	Laptele câinelui
<i>Xanthium strumarium</i>	Scaietele
<i>Carduus acanthoides</i>	Spini
<i>Xanthium spinosum</i>	Holera

PĂȘUNEA FAGETU- LUNCI T55P 1618, 1619, 1620, 1621

GRAMINEE

<i>Agrostis capillaris</i>	Iarba câmpului
<i>Poa pratensis</i>	Firuța
<i>Arrhenatherum Elatius</i>	Ovăscior
<i>Festuca rupicola</i>	Păiușul de silvostepă
<i>Festuca arundinacea</i>	Păiușul înalt
<i>Lolium perenne</i>	Raigras englezesc
<i>Agropyron repens</i>	Pirul târător
<i>Cynodon dactylon</i>	Pirul gros
<i>Festuca ovina</i>	Păiușul oilor
<i>Calamagrostis epigeios</i>	Trestia de câmp

LEGUMINOASE

<i>Trifolium Repens</i>	Trifoi alb
<i>Trifolium pratense</i>	Trifoi roșu
<i>Lotus corniculatus</i>	Ghizdei
<i>Coronilla varia</i>	Coroniște
<i>Vicia craca</i>	Măzărache

ALTE FAMILII BOTANICE

<i>Achillea millefolium</i>	Coada șoricelului
<i>Rorippa sylvestris</i>	Boghiță
<i>Taraxacum officinale</i>	Păpădie
<i>Cichorium intybus</i>	Cicoare
<i>Plantago lanceolata</i>	Pătlagină
<i>Daucus carota</i>	Morocv sălbatic
<i>Leucanthemum vulgare</i>	Margareta
<i>Verbascum phlomoides</i>	Lumânărica
<i>Convolvulus arvensis</i>	Volbura

PLANTE TOXICE ȘI DĂUNĂTOARE

<i>Cirsium vulgare</i>	Scaietele
<i>Carduus acanthoides</i>	Spini

<i>Xanthium spinosum</i>	Holera
<i>Xanthium strumarium</i>	Cornuți

PĂȘUNEA FUNDENI – LUNCA TARNII T 87 PS 2548

COMPOZIȚIA FLORISTICĂ

GRAMINEE

<i>Agrostis capillaris</i>	Iarba câmpului
<i>Poa pratensis</i>	Firuța
<i>Arrenatherum Elatius</i>	Ovăscior
<i>Festuca rupicola</i>	Păiușul de silvostepă
<i>Festuca arundinacea</i>	Păiușul înalt
<i>Lolium perenne</i>	Raigras englezesc
<i>Agropyron repens</i>	Pirul târâtor
<i>Cynodon dactylon</i>	Pirul gros
<i>Calamagrostis epigeios</i>	Trestia de câmp
<i>Phleum pratense</i>	Timofitică

LEGUMINOASE

<i>Trifolium Repens</i>	Trifoi alb
-------------------------	------------

<i>Trifolium arvense</i>	Papanăși
<i>Trifolium panonicum</i>	Trifoi panonic
<i>Medicago lupulina</i>	Trifoi mărunț
<i>Lotus corniculatus</i>	Ghizdei
<i>Coronilla varia</i>	Coroniște
<i>Vicia craca</i>	Măzărîche

ALTE FAMILII BOTANICE

<i>Achillea millefolium</i>	Coadă șoricelului
<i>Conium maculatum</i>	Cucută
<i>Taraxacum officinale</i>	Păpădie
<i>Cichorium intybus</i>	Cicoare
<i>Plantago lanceolata</i>	Pătăgină
<i>Daucus carota</i>	Morocv sălbatic
<i>Euphorbia cyparissias</i>	Laptele câinelui
<i>Verbascum phlomoides</i>	Lumânărica
<i>Convolvulus arvensis</i>	Volbura
<i>Thymus serpyllum</i>	Cimbrișor sălbatic
<i>Matricaria perforata</i>	Musețel sălbatic
<i>Equisetum arvense</i>	Coadă calului
<i>Lamium purpureum</i>	Urzică moartă

PLANTE TOXICE ȘI DĂUNĂTOARE

<i>Carduus Nutans</i>	Ciulin
<i>Carduus acanthoides</i>	Spini
<i>Xanthium spinosum</i>	Holera
<i>Xanthium strumarium</i>	Cornuți

PĂȘUNEA FAGETU- LA POD- T 69 P 1858

GRAMINEE

<i>Agrostis capillaris</i>	Iarba câmpului
<i>Poa pratensis</i>	Firuța
<i>Festuca arundinacea</i>	Păiușul înalt
<i>Lolium perenne</i>	Raigras englezesc
<i>Agropyron repens</i>	Pirul târâtor
<i>Cynodon dactylon</i>	Pirul gros
<i>Calamagrostis epigeios</i>	Trestia de câmp
<i>Phleum pratense</i>	Timoftică

LEGUMINOASE

<i>Trifolium Repens</i>	Trifoi alb
<i>Lotus corniculatus</i>	Ghizdei
<i>Coronilla varia</i>	Coroniște
<i>Vicia craca</i>	Măzărice

ALTE FAMILII BOTANICE

<i>Achillea millefolium</i>	Coada șoricelului
<i>Conium maculatum</i>	Cucută
<i>Taraxacum officinale</i>	Păpădie
<i>Daucus carota</i>	Morocv sălbatic
<i>Lamium purpureum</i>	Urzică moartă
<i>Verbascum officinale</i>	Lumânărica
<i>Conium maculatum</i>	Cucută
<i>Mentha piperita</i>	Izma

PLANTE TOXICE ȘI DĂUNĂTOARE

<i>Carduus Nutans</i>	Ciulin
<i>Xanthium spinosum</i>	Holera
<i>Xanthium strumarium</i>	Cornuți
<i>Galium aparine</i>	Turiță

PĂȘUNEA FAGETU – LUNCA MARE- T 60 P 1750,1760

GRAMINEE

<i>Agrostis capillaris</i>	Iarba câmpului
<i>Poa pratensis</i>	Firuța
<i>Arrhenatherum Elatius</i>	Ovăscior
<i>Festuca rupicola</i>	Păiușul de silvostepă
<i>Festuca arundinacea</i>	Păiușul înalt
<i>Lolium perenne</i>	Raigras englezesc
<i>Agropyron repens</i>	Pirul târător
<i>Cynodon dactylon</i>	Pirul gros
<i>Calamagrostis epigeios</i>	Trestia de câmp
<i>Phleum pratense</i>	Timoftică

LEGUMINOASE

<i>Trifolium Repens</i>	Trifoi alb
<i>Trifolium pratense</i>	Trifoi roșu
<i>Medicago lupulina</i>	Trifoi mărunț
<i>Lotus corniculatus</i>	Ghizdei
<i>Coronilla varia</i>	Coroniște
<i>Vicia craca</i>	Măzărache

ALTE FAMILII BOTANICE

<i>Conium maculatum</i>	Cucută
<i>Taraxacum officinale</i>	Păpădie
<i>Cichorium intybus</i>	Cicoare
<i>Plantago lanceolata</i>	Pătlagină
<i>Daucus carota</i>	Morocv sălbatic
<i>Verbascum phlomoides</i>	Lumânărica
<i>Thymus serpyllum</i>	Cimbrișor sălbatic
<i>Matricaria perforata</i>	Musețel sălbatic
<i>Lamium purpureum</i>	Urzică moartă

PLANTE TOXICE ȘI DĂUNĂTOARE

<i>Carduus Nutans</i>	Ciulin
-----------------------	--------

<i>Carduus acanthoides</i>	Spini
<i>Xanthium spinosum</i>	Holera
<i>Xanthium strumarium</i>	Cornuți

PĂȘUNEA GURA VITIOAREI- BUZESTI- T 61 PS 1768

GRAMINEE

<i>Agrostis capillaris</i>	Iarba câmpului
<i>Poa pratensis</i>	Firuța
<i>Festuca arundinacea</i>	Păiușul înalt
<i>Lolium perenne</i>	Raigras englezesc
<i>Agropyron repens</i>	Pirul târâtor
<i>Cynodon dactylon</i>	Pirul gros

LEGUMINOASE

<i>Trifolium Repens</i>	Trifoi alb
<i>Trifolium pratense</i>	Trifoi roșu
<i>Lotus corniculatus</i>	Ghizdei

<i>Coronilla varia</i>	Coroniște
<i>Vicia craca</i>	Măzărîche

ALTE FAMILII BOTANICE

<i>Achillea millefolium</i>	Coadă șoricelului
<i>Conium maculatum</i>	Cucută
<i>Taraxacum officinale</i>	Păpădie
<i>Daucus carota</i>	Morocv sălbatic
<i>Lamium purpureum</i>	Urzică moartă
<i>Verbascum officinale</i>	Lumânărica
<i>Conium maculatum</i>	Cucută
<i>Mentha piperita</i>	Izma
<i>Plantago lanceolata</i>	Pătlagina

PLANTE TOXICE ȘI DĂUNĂTOARE

<i>Carduus Nutans</i>	Ciulin
<i>Xanthium spinosum</i>	Holera
<i>Xanthium strumarium</i>	Cornuți
<i>Galium aparine</i>	Turiță

PĂȘUNEA FUNDENI- PE CÂMP T 87 P 2548

GRAMINEE

<i>Agrostis capillaris</i>	Iarba câmpului
<i>Poa pratensis</i>	Firuța
<i>Festuca arundinacea</i>	Păiușul înalt
<i>Lolium perenne</i>	Raigras englezesc
<i>Agropyron repens</i>	Pirul târâtor
<i>Cynodon dactylon</i>	Pirul gros

LEGUMINOASE

<i>Trifolium Repens</i>	Trifoi alb
<i>Trifolium pratense</i>	Trifoi roșu
<i>Lotus corniculatus</i>	Ghizdei
<i>Coronilla varia</i>	Coroniște
<i>Vicia craca</i>	Măzărice

ALTE FAMILII BOTANICE

<i>Achillea millefolium</i>	Coada șoricelului
<i>Conium maculatum</i>	Cucută
<i>Taraxacum officinale</i>	Păpădie
<i>Daucus carota</i>	Morocv sălbatic
<i>Lamium purpureum</i>	Urzică moartă
<i>Verbascum officinale</i>	Lumânărica
<i>Conium maculatum</i>	Cucută
<i>Mentha piperita</i>	Izma
<i>Plantago lanceolata</i>	Pătlagina

PLANTE TOXICE ȘI DĂUNĂTOARE

<i>Carduus Nutans</i>	Ciulin
<i>Xanthium spinosum</i>	Holera
<i>Xanthium strumarium</i>	Cornuți
<i>Galium aparine</i>	Turiță

Descrierea vegetaiei întâlnite pe pășune:

Iarba câmpului (*Agrostis capillaris*) - specie perenă, înaltă de 30-60 cm, cu rizom scurt, repent, tufos ramificat. Inflorescența este un panicul lung de 20-30 cm, răsfirat în timpul înfloririi și adunat înainte de înflorire. Este o graminee frecventă pe pajiștile din zona de câmpie până în cea montană. Valoarea furajeră este bună, iar productivitatea mijlocie.

Firuță (*Poa pratensis*) - Specie perenă, cu înfrățire mixtă cu stoloni scurți. Are frunze liniare, late. Inflorescența este un panicul cu spiculețe multiflore, crenate. Crește mai ales pe pajiștile din regiunile secetoase și umede. Este foarte bună pentru pășunat. Este o specie bine adaptată la condițiile relativ uscate spre cele umede, regăsindu-se din pajiștile de câmpie până în cele montane. Este o graminee perenă, tipică pentru pășunat, datorită capacității mari de rezistență pe care o are la călcat.

Firuța cu bulbi – (*Poa bulbosa*) – specie perenă, cespitoasa cu tulpina erectă, rareori ascendentă. Planta are frunze late, acuminat, cu panicul ovoidal sau alungit, cu ramuri scurte, erecte, glabre. Spiculețele sunt multiflore, violaceu nuanțate, cu axa paroasă. Planta este răspândită din zona de stepă până în etajul subalpin, pe coastele înșorite, pe marginea drumurilor. Este o graminee cu plasticitate ecologică ridicată, adaptându-se cu ușurință diferitelor tipuri de sol.

Păiușul de silvostepă (*Festuca rupicola*)- este o graminee cu tufa deasă, 20-30cm, rezistentă la geruri și pășunat, valoarea pastorală și productivitatea sunt slabe-mijlocii cu o producție de 3,5-6 t/ha și o capacitate de pășunat de 0,4-0,6 UVM/ha.

Păiușul înalt (*Festuca arundinacea*) este o graminee cu durată lungă de viață și are o rezistență remarcabilă la secetă. În condițiile folosirii prin pășunat are o rezistență mare la călcatul animalelor, datorită procentului ridicat de frunze bazale și a sistemului radicular bine dezvoltat. În comparație cu alte graminee de pajiști, are o consumabilitate mai scăzută, care crește în condițiile fertilizării cu doze mai ridicate de azot. Valoarea furajeră și productivitatea sunt bune.

Raigrasul peren (*Lolium perene*) este o graminee perenă, cu o răspândire frecventă în pajiștile permanente din zonele depresionare sau luncile râurilor. În cultură, intră în componența amestecurilor complexe, pentru înființarea de pajiști temporare exploatate prin pășunat sau mixt.

Din punct de vedere economic are următoarele particularități:

- este o specie tipică pentru pășunat, deoarece rezistă la pășunat și are o bună regenerare după ce a fost folosită;
- reacționează puternic la fertilizarea cu îngrășămintă azotate, producând peste 10 t / ha S.U.;
- în amestecuri are o competitivitate mare, mai ales în anul al doilea de vegetație;

- speciile mai indicate care intră în amestecuri cu raigrasul peren sunt: trifoiul alb, ghizdeiul, păiușul de livezi, timoftica, firuța, păiușul roșu;

În condițiile unui pășunat rațional durata de valorificare a pajiștilor pe bază de raigras peren se dublează, deoarece prin tasare baza coletului și sistemul radicular rămân, în permanență în contact cu solul.

Recoltarea și pășunatul de mai multe ori în timpul perioadelor de vegetație măresc gradul de lăstărire a plantelor și prelungesc durata de folosință.

Amestecurile complexe, în care intră și raigrasul peren, prin însilozarea sub formă de semisiloz, produc un siloz de foarte bună calitate și cu un grad ridicat de consumabilitate.

Pir târâtor (*Agropyron repens*) este întâlnită pe pajiștile uscate din câmpie și podișuri joase, având o valoare furajeră bună și productivitate mijlocie.

Pir gros (*Cydom dactylon*) crește pe pajiștile stepizate, pe pârlage de câmpie și podișuri înalte. Valoarea furajeră este mijlocie, iar productivitatea redusă.

Ovasciorul (Arrenatherum Elatius) este numit popular 'ovăzcior', datorită asemănării cu ovăzul cultivat. Tulpinile sunt înalte, alcătuind o tufă mare. Spiculețele, de cel mult 1 cm lungime, au 2 flori și sunt dispuse în panicule mari și laxe. Ovăzciorul este răspândit mai ales în fânețele de dealuri și de munte. Este una dintre cele mai valoroase plante de nutreț.

Festuca ovina (păiușul oilor) - este o iarbă rezistentă la secetă, de obicei se găsește pe sol mineral sărac, bine drenat.

Trestioara de câmp (*Calamagrostis epigeios*) se întâlnește în locurile cu exces de umiditate având un IC egal cu 0.

Timoftica (*Phleum pratense*) este plantă perenă, cu tufă rară, înaltă de până la 1,5 m. Sistemul radicular este superficial, tulpinile sunt elastice. Frunzele sunt fără păr,

lamine, și la bază maro închis de până la 15 cm lungime, și jumătate de cm lățime. Inflorescența este un panicul spiciform, cu lungimea de 6-8 cm.

Alături de graminee, **leguminoasele** reprezintă grupa cea mai importantă de plante din vegetația pajiștilor permanente, însă cu participare mai redusă, în medie 8-10%, ajungând la 50-60% în condiții favorabile de creștere.

Importanța deosebită a leguminoaselor constă în aceea că dau productivități mari, produc un nutreț bogat în substanțe proteice și săruri minerale, fiind bine consumate de toate speciile și categoriile de animale.

Leguminoasele se utilizează atât pentru fân cât și pentru pășunat. Ele se refac ușor după folosire și pot da 2-4 coase într-o perioadă de vegetație.

Cu toate acestea, leguminoasele sunt inferioare gramineelor, datorită unor însușiri negative care le diminuează valoarea economică, situându-le după graminee. Astfel, leguminoasele au cerințe mai ridicate față de condițiile de creștere decât gramineele și o vivacitate mai redusă, menținându-se pe pajiști timp de 3-5 ani. Aceasta explică de altfel, participarea mult mai redusă a leguminoaselor pe pajiștile permanente, comparativ cu gramineele.

Unele dintre leguminoase, dacă sunt consumate ca nutreț verde proaspăt, produc meteorizații la animale, iar altele au un gust amar, de aceea au un grad de consumabilitate scăzut. În procesul de uscarea fânului, pierderile de natură mecanică, care se datoresc scuturării frunzelor, sunt mult mai mari la leguminoase, mai ales atunci când procesul de pregătire a fânului decurge în mod necorespunzător.

Trifoiul alb (*Trifolium repens* L.) este foarte răspândit pe pajiștile permanente, în special pe pășunile din luncile râurilor. În cultură, trifoiul alb, ocupă suprafețe restrânse, fiind cultivat singur pentru producere de sămânță. Pentru furaj, se cultivă amestecuri, asociindu-se de obicei cu plante de talie mică sau mijlocie, ca: *Festuca pratensis*, *Agrostis stolonifera*, *Poa pratensis*, *Lolium perenne* etc. Este slab rezistent la secetă, însă mai rezistent la ger decât trifoiul roșu. Suportă cu relativă ușurință inundații de durată, fiind rezistent totodată la umiditatea în exces. Din această cauză, formează frecvent asociații pe terenurile cu apă freatică la mică adâncime, uneori chiar la suprafață, pe soluri lăcoviștite sau gleizate. Trifoiul alb spre deosebire de trifoiul roșu, este o plantă de talie mică, având tulpini târâtoare. Fiind o plantă tipică de pășune, rezistă la pășunat și otăvește ușor după ce a fost pășunată. În condiții favorabile se poate reface de 3-4 ori într-o perioadă de vegetație. Posedă o longevitate mare, menținându-se în cultură 8-10 ani, sau chiar mai mult, datorită capacității sale de a se înmulți pe cale vegetativă.

Trifoiul roșu (*Trifolium pratense*) este o plantă valoroasă de nutreț, caracterizată în primul rând prin producții mari, egale sau puțin inferioare celor pe care le dă lucerna. Trifoiul roșu posedă o capacitate de otăvire mai slabă. În condiții normale produce două, cel mult trei coase într-o perioadă de vegetație.

Nutrețul produs de trifoi, în special fânul, prezintă un grad ridicat de consumabilitate și digestibilitate, datorită faptului că tulpinile se lignifica mai puțin, iar în procesul de uscare frunzele se păstrează mai bine decât la lucernă. Atât nutrețul verde cât și fânul, conțin însemnate cantități de proteine și vitamine, în special vitaminele C, D, E și carotenul, precum și cantități mari de Ca, P și Mg. Consumat în stare verde, provoacă meteorizații la animale, din care cauză, se impun o serie de măsuri, menite să prevină îmbolnăvirea animalelor.

Trifoiul hibrid (*Trifolium hybridum*) este o leguminoasă cu tulpina simplă sau ramificată, flori albe-roz, roz sau roșietice, care devin brune după înflorire, unite câte 20-30 în capitule globuloase. Păstaiă este eliptică, cu 2-4 semințe. Valoarea furajeră este foarte bună, iar productivitatea mare.

Coroniște (*Coronilla varia*) este o specie perenă, înaltă de 20-125 cm, tulpina culcată sau agățătoare, scurt păroasă sau glabră. Frunzele sunt scurt pețiolate sau sesile, cu nervura mediană pronunțată, terminate în mucron, cu margine cartilaginoasă. Inflorescența este umbeliformă.

Măzărice (*Vicia cracca*) - este anuală, relativ robustă. Are florile grupate câte 1-2 la subsuoară frunzelor. Petalele sunt diferite colorate: stindardul liliachiu, aripioarele purpuriu-închis, iar carena alburie. Păstaia este alungit-liniară, cu semințe numeroase. Se cultivă în amestec cu ovăzul, alcătuind borceagul de primăvară.

Lotus Corniculatus (ghizdeiu), este o plantă perenă, cu sistem raticular bine dezvoltat și profund, tulpini fistuoase, de 15- 40 cm înălțime. Frunzele sunt pentafoliolate, cu foliole scurt pețiolate, obovate sau lanceolate, glabre sau slab păroase. Florile sunt galbene, portocalii sau roșiatice, dispuse in umbele lung pedunculate. Fructul este o păstăie cilindrică, polispermă, cu semințe mici, globuloase, de culoare brun-roșcat.

Trifoi mărunț (*Medicago lupulina*) este o specie anuală, bienală sau chiar perenă, frecventă în locuri umede, în lunci. Are tulpina prostrată. Florile mici, galbene, sunt grupate în raceme capituliforme. Păstaia este de 2-3 mm, reniformă, monospermă, la maturitate de culoare neagră.

Trifoiul panonic (*Trifolium panonicum*) este o plantă perenă cu frunze lanceolate, de culoare verde închis. Tulpina poate ajunge la o înălțime de aproximativ 40-80 cm .

Papanasi (*Trifolium arvense*) sunt cunoscuti in popor si cu numele de clopotel, cercura, motocei, trifoiul rosu sau cotocei. Ca specie, planta face parte din familia Fabaceae, are denumirea stiintifica de *Trifolium arvense* si creste salbatic in Asia, Europa si Africa de Nord. Aceasta planta prefera regiunile uscate, necultivate, ierboase, cu soluri necalcaroase, apare pana la altitudini de cel mult 1500 m, are tulpina simpla sau ramificata, lunga de 10-40 cm, frunzele petiolate, cele de la baza trifoliolate cu marginea simpla sau dintata, de lungime mica de 2-2,5 cm si colorit gri-verzui, iar cele superioare sesile. Pe ramurilele tulpinei apar inflorescentele solitare, laterale sau terminale, de forma alungita sau cilindrica, pedunculata, cu aspect de smoc moale, in nuante albicioase la inceput si rosietice sau violacee mai tarziu. Fructele contin o singura samanta. Perioada de inflorire este in lunile mai-octombrie, iar polenizarea florilor este realizata de albine, fluturi si bondari.

Plante care fac parte din alte familii botanice:

Prunella vulgaris (busuioc sălbatic), este răspândit în fânețe, pășuni, poieni, tufărișuri, păduri, livezi, pe malul apelor, de la câmpie până în zona subalpină.

Cooda șoricelului (*Achillea millefolium*) - este o plantă care crește pe solurile argiloase de pe pășuni și de pe marginea drumurilor. Frunzele ei verde-închis sunt divizate în mai multe segmente, aspect reflectat de numele latin de „millefolium”, adică „o mie de frunze”.. Capetele plate ale inflorescențelor sunt alcătuite din multe flori albe sau roz, ce apar vara. Este bine consumată de ovine, atât în stare verde, cât și în fân.

Păpădia (*Taraxacum officinale*) este o plantă erbacee din familia compozitelor, cu frunze lungi, crestate și cu flori galbene grupate în capitule. Păpădia este găsită pretutindeni, unde se află vegetație, de la câmpie până în zona subalpină, prin locuri necultivate și pe marginile drumurilor. Ea are anumite locuri în care crește ca de exemplu: nu crește în loc umbros ci în loc cu soare, ea crește în calea unui izvor subteran, etc.

Cicoarea comună (*Cichorium intybus*) este o plantă erbacee, perenă, cu tulpina de 30-70 cm care aparține genului *Cichorium* din familia Asteraceae. Este cunoscută din antichitate: Se consumă în stare verde.

Pătlagina îngustă (*Plantago lanceolata*). Pătlagina este o plantă erbacee perenă, de 10 – 50 cm înălțime, cu frunze ovate sau lanceolate, cu tulpini florifere drepte, cu inflorescențe terminale în formă de spic și cu floricele gălbui, mici. Este bine consumată de bovine și ovine, având un conținut ridicat în substanțe nutritive și, mai ales, de proteine.

Lumânărica (*Verbascum pholomoides*) planta vegetează în locurile necultivate, la marginea drumurilor, având nevoie de lumină multă și uscăciune excesivă. Lumânărica crește pe coline însorite și prin pășuni, pe soluri ușoare, aluvionare, nisipoase și pietroase de la șes și deal.

Coada calului (*Equisetum palustre*) se întâlnește în locurile cu exces de umiditate, fiind toxică pentru bovine și cabaline datorită problemelor produse asupra sistemului nervos, ficat, rinichi.

Volbură (*convolvulus arvensis*) - este o plantă perenă, erbacee, cățăărătoare sau târâtoare, care poate crește până la 2 m. Frunzele sunt dispuse în spirală, de formă variată,

lungi de 2–5 cm, cu un pețiol de 1–3 cm. Florile au formă de trompetă, cu diametrul de 1-2,5 cm, albe sau roz pal, cu cinci dungi radiale mai închise la culoare. Deși produce flori atractive, deseori este considerată a fi o buruiană din cauza creșterii rapide și sufocării plantelor cultivate.

Morcovul sălbatic (*Daucus carota*) - bine consumată, atât în stare verde, cât și sub formă de fân. Este o plantă cu dezvoltare anuală, remarcându-se prin rădăcina sa pivotantă, succulentă, de culoare galbenă. Uneori, această specie de morcov are o dezvoltare perenă. Tulpina – cu o înălțime de până la 80 cm – este rezistentă, ramificată și acoperită de perișori. Ramificațiile apar în partea superioară a tulpinii. Frunzele au un contur triunghiular sau ovoid. Morcovul sălbatic înflorește din iunie și până în septembrie. Inflorescența este sub formă de umbelă. Acest morcov crește în toate zonele țării noastre. Face parte din familia umbeliferelor.

Cimbrisor (Thymus serpyllum) este o specie de plante perene, erbacee, la bază semilemnificată, din genul Thymus, cu flori purpurii sau roz și ciclam, rar albe, care înflorește vara—toamna. Cimbrisorul crește în zona montana, pe pajiști sau pășuni alpine, în locuri mai greu accesibile precum stâncăriile.

Margareta (Leucanthemum vulgare) este o plantă perenă cu **tulpina** ierboasă, care poate atinge o înălțime între 30 – 60 cm. Are o tulpină neramificată care prezintă pe

secțiune transversală muchii. **Frunzele** sunt lobate dințat, și nu sunt așezate perechi pe tulpină. Petalele sunt albe, așezate pe un singur rând. Florile, mai ales când încep să vestejească, au un miros neplăcut.

Boghița (*Rorippa sylvestris*) este o planta erbacee, perena, înalta de 15-60 cm, răspândită în Europa Centrală, Asia Mică, Africa de Nord și Orientul Mijlociu. Face parte din familia Brassicaceae și crește în locurile umede, cu sol bogat în azot, pe malul apelor, pe marginea soselelor, în parcuri și grădini, în santuri, pe terenuri arabile și pe câmpii.

Cucuta (*Conium maculatum*) crește mai ales în zonele umede – pe pajiști și în luminișurile pădurilor.

Musețelul sălbatic (*Matricaria perforata*) este o plantă erbacee, anuală, spontană, atingând o înălțime între 20 și 60 cm. și mult ramificată, cu flori grupate în capitule terminale. Marginea fiecărui capitul este ocupată de flori albe, iar în regiunea lui centrală

se găsesc numeroase flori tubuloase, galben-aurii. Receptaculul capitulului, plan la începutul înfloririi devine conic și gol la interior, ceea ce permite deosebirea florilor de mușțel adevărat de florile recoltate de la specii înrudite dar care nu au proprietăți terapeutice. Mușțelul este o plantă originară din sudul și sud-estul Europei, astăzi întâlnită în aproape întreaga lume. În România, are o mare arie de răspândire întâlnindu-se aproape peste tot, de la câmpie unde apare masiv pe solurile sărăturoase, până în toate locurile însorite și mai umede de pe lângă drumuri, căi ferate, pajiști, fânețe, cu predilecție pe solurile nisipoase ușoare. Înfloarește începând cu lunile aprilie-mai până la sfârșitul lunii august, uneori înfloarește și a doua oară în septembrie.

Urzica moartă (*Lamium purpureum*) este o buruiană anuală, mai mică (20 cm), cu frunzele cordat-ovate, mici. În axila frunzelor superioare se află florile mici (1 cm), rosii-purpuri. Este o buruiană comună prin terenurile cultivate, ruderaie și prin ogoare, de la câmpie până la limita superioară a culturilor.

Izmă (*Mentha piperita*) este o plantă erbacee, perenă, erectă, înaltă de până la 1 m, cu frunze opuse, scurt pețiolate, cu peri secretori de ulei eteric și cu flori mici (sub frunză) de culoare roșu-violaceu, grupate în cime, dispuse într-o inflorescență specifică conică. Se cultivă în scopuri farmaceutice dar crește și spontan în locuri cu soluri ușoare, bogate în materii nutritive, în locuri aluvionare, turboase și desecate. Înfloarește începând cu luna iunie și până în septembrie.

Spinul (*Carduus acanthoides*)- este o plantă erbacee, perenă, înaltă de 50–60 cm, cu flori violacee dispuse în capitule ovale. Este răspândită în toată flora spontană din întreaga țară (în fânețe, pășuni, locuri nisipoase, în locuri necultivate, la marginea drumurilor și a căilor ferate). Înflorește în lunile iulie și august. Planta degradează lina oilor și nu este consumată de către animale. Planta trebuie distrusă cu sapa sau prin stropire cu erbicide. Dacă plantele au ajuns la maturitate, trebuie arse, în acest fel distrugându-se și semințele.

Laptele câinelui (*Euphorbia cyparissias*) - aliorul sau laptele câinelui este o plantă ierboasă nativă din Europa din genul Euphorbia. Are frunzele mici (0,5 – 5 mm lățime), linear-înguste, dispuse altern. Florile sunt în inflorescențe de tip ciatiu și înfloresc în lunile aprilie-iunie. Tulpina conține un suc lăptos. Fructele sunt capsule. Răspândire: Aliorul crește prin pajiști uscate și coline, în câmpuri nisipoase și prin locuri stâncoase însorite.

Xanthium strumarium (Scaietele), este o plantă anuală dicotiledonată, cu o tulpină viguroasă, ramificată și o înălțime cuprinsă între 50-100 cm. Planta este toxică, fructele au o formă de arici ce se agață foarte ușor de blana oilor.

Punguliță (*Thlaspi arvense*) - plantă glabră, anuală sau bienală, obișnuit ramificată. Frunzele sunt sagitate, cu marginea pronunțat dințată. Florile sunt albe. Siliculele sunt lat-aripate. Semintele sunt mici și negre.

Cornuți (*Xanthium strumarium*) este o specie anuală, cu tulpina lipsită de spini. Frunzele sunt de tip palmat. Calatidiile femeiești sunt de circa 1,5 cm lungime, asemănătoare cu ale holerei. Se găsește în special în luncile râurilor din sudul țării.

Holera (Xanthium spinosum) este o planta anuala, frecventa in locuri ruderale, margini de drumuri, pe pasuni. Se prezinta sub forma unei tufe ramificate. Frunzele sunt trilobate si au la baza spini trifurcati. Pe dos, ele sunt alb-tomentoase. Florile sunt unisexuate si grupate in calatidii separate, cele masculine sunt în varful ramurilor, iar cele femeiesti mai jos, la subsuoara frunzelor. Calatidiile masculine sunt mici, globuloase, cu flori numeroase. Florile femele, grupate cate doua, sunt inchise in foliolele involucrale concrescute. Calatidiul femel are aspectul unui fruct fals. Foliolele involucrale sunt prevazute cu spini indoiti la varf. Calatidiile se agata de lana oilor, deprecind-o.

Turiță (Galium aparine) este o plantă erbacee, vivace, cu frunze păroase pe fața interioară, cu flori galben-aurii și cu fructe cu ghimpi mici la bază, răspândită de la câmpie și până la etajul montan (1.000 m), în fânețe și poieni umede, în tufărișuri și luminișuri, la margini de păduri și drumuri, în locuri cu umiditate mare. Înflorește din iulie și până în luna septembrie.

4.4. Descrierea vegetației lemnoase

Pe pajiștile din **UAT Gura Vitioarei**, se găsește doar măceșul (*Rosa canina*), acesta întâlnindu-se pe toate trupuile în diferite procente.

Măceșul (*Rosa canina*) este o specie de plantă nativă în Europa, nord-vestul Africii și în vestul Asiei. Este un arbust cu frunze căzătoare, cu o înălțime care variază între 1 și 5 metri. Tulpina este acoperită de țepi mici, ascuțiți, sub formă de cârlig. Frunzele sunt penate, cu 5-7 frunzulițe. Florile sunt de obicei roz pal, dar există și plante cu flori albe sau roz închis. Au un diametru de 4–6 cm și sunt formate din cinci petale. Fructul, numit măceașă, are o formă elipsoidă și este roșu sau portocaliu închis.

5. Cadrul de amenajare

5.1. Procedee de culegere a datelor din teren

În vederea realizării lucrărilor de amenajare și pentru a se identifica situația reală din teren, înainte de începerea lucrărilor, reprezentantul Direcției pentru Agricultură Județene însoțit de un reprezentant al **UAT GURA VITIOAREI** au efectuat o

recunoaștere generală a pajiștilor, în scopul punerii de acord cu terenul, a materialului cartografic, pus la dispoziție de **UAT GURA VITIOAREI**.

În acest scop s-a identificat pe o hartă a regiunii la scara 1:10000 pajiștile de amenajat și au fost grupate în trupuri de pășune, pe baza planurilor cadastrale existente.

După aceasta, s-a trecut la recunoașterea generală pe teren, în scopul punerii de acord cu terenul a materialului cartografic, pus la dispoziție de **UAT GURA VITIOAREI**.

Cu ocazia recunoașterii s-a procedat la:

- stabilirea naturii fiecărei pajiști (izlaz, pășune împădurită, etc);
- identificarea provenienței și a hotarelor;
- parcurgerea limitelor pajiștilor constatându-se dacă ele coincid cu cele ce rezultă din acte și hărți;
- s-au identificat sursele de apă, adăpătorile, situația și starea lor;
- s-au identificat drumurile de acces pe izlaz ;
- s-au identificat zonele de adăpostire a animalelor în caz de intemperii;
- s-a făcut o evaluare a potențialului productiv al pajiștei.

Pentru trupurile de pășuni din **UAT GURA VITIOAREI**, am folosit metoda pratologică (P). Această metodă pune accent din start pe aprecierea participării procentuale în biomasă a componentelor botanice pe grupe economice, fiind cea mai recomandată metodă rapidă pentru determinarea vegetației pajiștilor. Culegerea datelor despre vegetație, presupune cunoașterea suprafeței de pășune, determinarea speciilor de plante, analiza lor și stabilirea plantelor dominante, procentual, pe fiecare suprafață de probă, după criteriul botanico-economic și anume:

- Graminee;
- Leguminoase;
- Cyperacee și juncacee;
- Plante din alte familii botanice;
- Plante dăunătoare și toxice;
- Specii lemnoase.

Pentru întocmirea fișelor geobotanice s-au făcut 5 determinări pe toate parcelele cu suprafața mai mare de 100 ha și 3 determinări pentru parcelele a căror suprafață este mai mică de 100 ha.

Suprafețele de probă au fost alese parcurgând pajiștea pe diagonală și au fost delimitate pe porțiuni cât mai uniforme din punct de vedere floristic. Lucrarea a fost executată când majoritatea plantelor se aflau în fază de înflorire.

Densitatea este considerată bună atunci când golurile sunt puține sau deloc, mijlocie când golurile sunt până la 20% sau slabă. Conform compoziției sale botanice o pășune poate fi de tipul:

G- bogată în graminee

L-bogată în leguminoase

E-echilibrată

D- bogată în diverse specii

Conform compoziției botanice pajiștile de pe teritoriul **UAT GURA VITIOAREI** sunt de tip G- bogate în graminee, din punct de vedere al compoziției botanice.

Datele despre plantele dăunătoare, arbuști, acoperirea cu vegetație, etc., s-au făcut prin inspecție vizuală, pe întreaga suprafață a pășunilor. Aceste date au fost corelate cu informațiile preluate din surse ca: planuri, ortofotoplanuri și informații preluate de la angajații stânelor.

5.2. Obiective social-economice și ecologice

Amenajamentul pastoral reprezintă un îndrumar de lucru adaptat condițiilor locale, pentru valorificarea economică și durabilă a pajiștilor, astfel încât să permită menținerea biodiversității, creșterea productivității, a capacității de regenerare a plantelor, utilizatorii având obligația să gestioneze pajiștile, conform normelor tehnice prevăzute în amenajament.

Obiectivele social-economice și ecologice și de protecție a mediului urmărite în prezentul amenajament pastoral sunt:

- ***asigurarea sursei de hrană pentru animalele domestice*** - o mare parte din furajele succulente și fibroase necesare pentru creșterea animalelor sunt obținute de pe pajiștile naturale;

- **mijloc de prevenire și combatere a eroziunii** - ierburile au o capacitate înaltă de absorbție a apei, de reținere și de ridicare a capacității hidrice a solului. O pajiște situată pe o pantă domoală, cu un covor vegetal încheiat, înalt la 20 cm, reține de circa șapte ori mai multă apă decât un teren arabil asemănător, necultivat și de circa patru ori mai multă decât atunci când pajiștea este suprapășunată. Pășunile cultivate și folosite rațional reprezintă un excelent mijloc de prevenire și combatere a eroziunii solului;
- **mijloc de îmbunătățire a structurii și fertilității solului** – sub învelișul de iarbă al pajiștilor naturale s-au format cele mai fertile soluri. Acest fapt se datorează sistemului radicular fasciculat al ierburilor, care străbate straturile de la suprafața solului „legându-l” într-o structură de agregate și îmbogățindu-l în substanță organică. Bacteriile și nodozitățile leguminoaselor contribuie, de asemenea, la ridicarea fertilității solului, prin fixarea azotului atmosferic și depozitarea lui în sol;
- **habitat și sursa de hrană pentru animalele sălbatice** - majoritatea speciilor de animale sălbatice, de la cele inferioare la cele superioare, indiferent de poziția pe care o ocupă în lanțul trofic, își au sursa primară de hrană în iarba pajiștilor. În felul acesta, pajiștile devin, alături de păduri, principalele ecosisteme care asigură supraviețuirea speciilor respective și principalul habitat pentru conservarea speciilor amenințate de dispariție.

La stabilirea lucrărilor de repunere în valoare a suprafețelor de pajiști trebuie să se țină cont de caracteristicile unei agriculturi organice (ecologice) care includ:

- protecția pe termen lung a fertilității solului, prin menținerea conținutului de materie organică și stimularea activității biologice ale acesteia;

- asigurarea nutrienților pentru plante, prin stimularea activității microorganismelor din sol;

- asigurarea cantităților de azot fixat biologic prin folosirea leguminoaselor cât și a gunoiului de grajd;

- existența gramineelor perene pe pajiști, care au rol de producere a biomasei vegetale, în valorificarea ca furaj, iar prin masa de rădăcini au rolul de restaurare a solului;

- existența leguminoaselor perene ce au rol în producerea furajelor de calitate, bogate în substanțe proteice, la care se adaugă însușirea de a fixa azotul atmosferic, acestea trăind în simbioză pe rădăcini, cu bacteria Rhizobium;

- proporția ideală pentru pajiști este de: 50-60% graminee, 35-45% leguminoase, 5-10% specii din alte familii.

5.3. Stabilirea categoriilor de folosință a pajiștilor

În ceea ce privește modul de folosință pe pășune, se va acorda o mai mare atenție confortului animalelor, asigurându-se de la început următoarele:

- apa pentru adăpatul animalelor;
- drum de acces la pășune pentru circulația zilnică a animalelor din gospodărie la pășunat și de la pășunat la gospodărie;
- împrejmuire cu garduri fixe și pășunat porționat cu gard electric, pentru valorificarea corespunzătoare a ierbii;
- adăpost prevăzut cu colectarea dejectiilor, dacă animalele staționează la o distanță mai mare de 2 km, întreg sezonul de pășunat;
- punct de înseminări artificiale și tratamente zoo-veterinare;
- adăpost și condiții civilizate pentru personalul de îngrijire a animalelor.

Dacă pajiștea se folosește mixt - pășune-fâneață, se menține un echilibru între componentele covorului ierbos, în special între gramineele și leguminoasele perene, se realizează o calitate ridicată a furajului de pajiște și, nu în ultimul rând, se asigură o conservare mai bună a biodiversității, cu avantajele ei pentru practicarea unei agriculturi durabile.

Modul de folosință a pajiștilor din cadrul UAT GURA VITIOAREI :

Nr.crt	PARCELA DESCRIPTIVA	TIPUL DE PAJIȘTE	Mod de folosire	
			HA	Pășunat cu:
1.	BUGHEA-VALEA GRECII	Pajiște de <i>Festuca rupicola</i> (<i>F.sulcata</i>) (păiuș de silvostepă)	7.69	Bovine Ovine
2.	BUGHEA - MĂLINI	Pajiște de <i>Festuca rupicola</i> (<i>F.sulcata</i>) (păiuș de silvostepă)	20.59	Bovine Ovine
3.	MEI	Pajiște de <i>Festuca rupicola</i> (<i>F.sulcata</i>) (păiuș de silvostepă)	42.22	Bovine Ovine

4.	FĂGET LUNCI	Pajiște de <i>Festuca rupicola</i> (<i>F.sulcata</i>) (păiuș de silvostepă)	20.03	Bovine Ovine
5.	LUNCA ȚĂRNII	Pajiștile de <i>Festuca rubra</i>(păiuș roșu)	24.87	Bovine Ovine
6.	LA POD	Pajiștile de <i>Festuca rubra</i>(păiuș roșu)	1.33	Bovine Ovine
7.	LUNCA MARE	Pajiștile de <i>Festuca rubra</i>(păiuș roșu)	15.46	Bovine Ovine
8.	BUZEȘTI	Pajiștile de <i>Festuca rubra</i>(păiuș roșu)	4.83	Bovine Ovine
9.	CAMP FUNDENI	Pajiștile de <i>Festuca rubra</i>(păiuș roșu)	30.38	Bovine Ovine

5.4. Fundamentarea amenajamentului pastoral

Avantajul utilizării pășunilor în sectorul zoo-economic rezultă din obținerea unor cantități mari de furaje, valorificarea superioară a îngrășămintelor chimice și organice, reducerea costurilor de producție la produsele animaliere, prin practicarea pășunatului rațional, îmbunătățirea stării de sănătate a animalelor, posibilitatea conservării terenurilor.

Amenajamentul pastoral trebuie să respecte codul de bune practici agricole și să fie în concordanță cu condițiile pedoclimatice ale arealului unde se află amplasată pajiștea. Se va ține cont de animale în ansamblu, se va controla folosirea fondurilor la lucrările de amenajare a pășunilor, se va întocmi un program rațional de pășunat, cu respectarea perioadei de refacere a pășunilor și a covorului vegetal, după fiecare pășunat. Cu această ocazie, se va stabili data de la care se începe pășunatul, și data la care animalele vor fi scoase de la pășunat.

Amenajamentul pastoral trebuie să respecte codul de bune practici agricole și să fie în concordanță cu condițiile pedoclimatice ale arealului din **UAT GURA VITIOAREI**.

Responsabilitatea pentru respectarea bunelor condiții agricole și de mediu revine în primul rând utilizatorilor de pajiști.

Se vor face o serie de lucrări tehnice menite să întrețină și să crească fertilitatea solului. Lucrările vor fi anuale și anume:

- Se va face repararea și întreținerea fântânilor și adăposturilor pentru animalele de pe pășune;
- Vor fi reparate drumurile de exploatare și de acces pe pășune;
- Un rol important în efectuarea acestor lucrări necesare pe pășuni îl vor avea viitorii concesionari.
- Pentru menținerea în covorul vegetal al plantelor valoroase, în special al leguminoaselor, este indicat ca măcar o dată la 4-5 ani să se facă fertilizarea cu îngrășăminte organice.

De asemenea se vor face următoarele lucrări pe pășuni:

1. Împrăștierea uniformă a pământului de pe mușuroaie care afectează masa vegetală;
2. Defrișarea de mărăcini, stufărișuri dăunătoare (măceșul și porumbarul);
3. Curățirea pășunilor de crengi uscate, arboret, resturi de rădăcini, pietre;
4. Combaterea plantelor dăunătoare și toxice;
5. Se vor elimina vetrele cu buruieni nedorite și însămânțarea cu plante valoroase pentru stabilirea producției și a calității pășunilor;
6. Grăparea pajiștei primăvara cu grapa cu colți pentru aerisirea țelinei;
7. Pentru evitarea bălțirii apei, se vor face șanțuri care să ducă la canalul de desecare;
8. Se va practica târlirea, pentru ameliorarea și fertilizarea pajiștilor;

Pe majoritatea pășunilor de pe raza **localității GURA VITIOAREI** se găsesc goluri mai mici sau mai mari din loc în loc.

Pentru a completa golurile și pentru a prolifera plantele valoroase, se vor face supraînsămânțări cu specii valoroase corespunzătoare condițiilor ecologice specifice.

Supraînsămânțarea trebuie efectuată în urma unei mobilizări superficiale a solului, recomandabil primăvara.

De menționat că prin lucrările de ameliorare se poate mări producția pajiștilor cu 20-40%. Pe pajiști se găsește foarte mult arboret nedorit, plante ierbacee sau lemnoase, arbuști și tufărișuri care invadează pajiștile.

5.4.1. Durata sezonului de pășunat

Pășunile reprezintă cea mai ieftină sursă pentru asigurarea hranei ierbivorelor în timpul perioadei de vegetație.

Ordinul 544 din 21 iunie 2013, art. 6, prevede următoarele:

- Începerea pășunatului se face în funcție de condițiile pedoclimatice și gradul de dezvoltare a covorului ierbos;
- Se va evita pășunatul prea devreme care afectează perioada de regenerare a plantelor, sănătatea și supraviețuirea lor;
- Perioada de pășunat se va încheia în luna noiembrie la o dată stabilită în funcție de temperatură și precipitații;
- Data începerii pășunatului, precum și modul de organizare a pășunatului, aparțin consiliului local.

Conform Normelor Metodologice pentru aplicarea prevederilor OUG nr. 34/2013, privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii Fondului Funciar nr. 18/1991, art. 10 (1), **introducerea animalelor pe pajiște este permisă în perioada prevăzută în amenajamentul pastoral.**

În faza tânără de vegetație, plantele de pe pășuni au însușiri organoleptice deosebite (gust, miros) care măresc apetitul animalelor și ca urmare crește gradul de consumabilitate a ierbii care poate ajunge la 85-95%.

Dacă pășunatul începe prea devreme, când plantele sunt prea tinere și solul prea umed, efectele negative asupra vegetației sunt următoarele:

- Se distruge stratul de țelină, se bătătorește solul și se înrăutățește regimul de aer din sol, se formează gropi și mușuroaie;
 - Pe terenurile în pantă se declanșează eroziunea;
 - Se modifică compoziția floristică, dispărând plantele valoroase, mai pretențioase din punct de vedere al apei, aerului și hranei în sol;
 - Plantele fiind tinere, au suprafața foliară redusă și vor folosi pentru refacerea lor substanțe de rezervă, acumulate în organele din sol, având ca efect epuizarea acestora;
- Efectele negative asupra animalelor sunt:

- Iarba prea tânără conține multă apă și, ca atare, are efect laxativ epuizant, ceea ce duce la eliminarea excesivă a sărurilor minerale cu Ca, Mg, Na;
- Conținând prea puțină celuloză, nu se pretează la salivatie și rumegare, animalele fiind predispuse la intoxicații și meteorizații;
- Conținutul mare de azot al ierbii tinere, determină acumularea în stomac a amoniacului și ca urmare declanșarea unor fermentații periculoase.

Ultimul pășunat trebuie să se realizeze cel mai târziu cu 20-30 de zile înainte de instalarea înghețurilor permanente. Astfel, plantele au posibilitatea să acumuleze glucide, să-și refacă masa vegetativă, ceea ce determină o mai bună suportare a înghețurilor, pe de o parte, iar pe de altă parte, pornirea timpurie în vegetație. Întârzierea pășunatului toamna, până la venirea înghețurilor, face ca iarba să nu se poată reface corespunzător, astfel dispărând speciile valoroase din pajiști.

Momentul începerii pășunatului rațional se face când:

- înălțimea covorului ierbos este de 8 – 15 cm pe pajiștile naturale și 12 – 20 cm pe pajiștile semănate.
- înălțimea apex-ului (conul de creștere al spicului la graminee) este de 6 – 10 cm.
- producția de masă verde, denumită în continuare MV, ajunge la 3 - 5 t/ha pe pajiștile naturale și 5 – 7,5 t/ha pe pajiștile semănate.
- înflorirea păpădiei (*Taraxacum officinalis*) în primăvară, care este un adevărat fitotermometru.
- după 23 aprilie (Sf. Gheorghe) respectat de crescătorii de animale din țara noastră.

Durata sezonului de pășunat este determinată în primul rând de durata perioadei de vegetației care este legată mai mult de perioadele de secetă la câmpie/ deal, și de temperaturi scăzute pentru zona de munte astfel:

- Dealuri: 140-180 zile (mai-septembrie);
- Munte: 90-150zile iulie-septembrie;
- Subalpin: 0-100zile iunie-august;

Ultimul pășunat trebuie să se realizeze cel mai târziu cu 20-30 zile înainte de instaurarea înghețurilor permanente.

Incetând pășunatul cu 20-30 zile înainte de instaurarea înghețurilor permanente, plantele au posibilitatea să acumuleze glucide, să își refacă masa vegetativă, ceea ce determină o

mai bună suportare a înghețurilor, pe de o parte, iar pe de altă parte o pornire timpurie în vegetatie.

Dacă se întârzie pășunatul, până la venirea înghețurilor, iarba de pe pajiște nu se poate reface corespunzător, astfel că în primăvară dispar o serie de speci valoroase de pe pajiști.

În zona **localității GURA VITIOAREI** , durata sezonului de pășunat este de aproximativ 160 zile.

5.4.2. Numărul ciclurilor de pășunat

Ciclul de pășunat este intervalul de timp în care iarba de pe aceeași parcelă de exploatare, odată pășunată, se regenerează și devine din nou bună de pășunat. Numărul ciclurilor de pășunat, este stabilit în funcție de condițiile pedoclimatice și staționale de sol, de compoziția floristică și de capacitatea de regenerare a pajiștilor.

Metodele de pășunat se clasifică în două categorii: pășunatul liber (continuu sau nerațional) și pășunatul rațional. Ambele metode au variante pentru exploatarea intensivă și extensivă.

În condițiile actuale, din studiul vegetației pajiștilor, **nu recomandăm în nici un trup de pajiște analizat împărțirea în suprafețe mai mici, deoarece producția pajiștilor este prea mică și nu se justifică economic.**

Cu toate acestea, în următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare a pajiștilor, unele pajiști pot fi împărțite (în mod special blocurile fizice — cu subvenții APIA) și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

Recomandări:

Practicarea unor variante de raționalizare a pășunatului continuu:

- conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat. Astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite;
- pășunatul în front. În acest caz, animalele sunt dirijate în deplasarea lor pe pășune de către un cioban, ce le permite înaintarea numai pe măsura consumării suficiente a plantelor;

- pășunatul continuu (liber) intensiv, simplificat, unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele, cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionale de parcelare și alimentare cu apă.

În momentul în care producția pajiștii se va îmbunătăți considerabil, se va putea trece la organizarea unui pășunat rațional, pe anumite unități de exploatare.

Pășunatul rațional (prin rotație). Are ca principiu împărțirea pășunii în tarlale și intrarea succesivă cu animalele pe tarlale. Organizarea unui pășunat rațional (prin rotație) presupune stabilirea numărului de parcele (tarlale) în care se împarte pajiștea, suprafața acestora și durata de timp cât stau animalele pe tarla.

În această metodă pășunea este păscută doar pentru anumite perioade, intercalate cu pause, care permit refacerea plantelor din pajiști (25-30 de zile). Ciclul de pășunat se referă la durata de refacere a pajiștii și durata pășunatului pe o târlă. Astfel, în intervalul de pășunat de 160 de zile, avem 3-4 cicluri de pășunat, în funcție de evoluția factorilor climatic.

Conform legislației în vigoare și a literaturii de specialitate, pentru stabilirea numărului de tarlale se înmulțește durata de refacere a vegetației pajiștii cu durata pășunatului pe o târlă:

$$N.t. = D.r. \times D.p.$$

în care:

- N.t. - numărul de tarlale;
- D.r. - durata de refacere a pajiștii (pentru regenerarea plantelor), Cu variații cuprinse între 24 și 50 zile, în funcție de numărul ciclului de pășunat, condițiile meteorologice, altitudine, tipuri de plante etc.;
- D.p. - durata de pășunat pe o târlă cu variații cuprinse între 3 și 6 zile.

Numărul de tarlale se majorează cu 1-2, reprezentând tarlalele care se scot anual prin rotație de la pășunat, pentru aplicarea metodelor de îmbunătățire.

După stabilirea numărului de tarlale și a suprafețelor acestora se trece la delimitarea tarlalelor.

Gardurile electrice cu pastor electric, reprezintă soluția cea mai bună pentru organizarea pășunatului pe tarlale. În interiorul tarlalelor, se pot delimita suprafețe mai mici, pe care animalele să stea 1-2 zile sau doar o jurnatate de zi. Delimitarea între

parcele se poate face și prin garduri vii formate din foioase. Gardurile sunt indispensabile din punct de vedere tehnologic, economic și ecologic. Ele reduc viteza vânturilor, asigură umbra pentru animale în zilele toride, păstrează umiditatea solului, produc oxigen. Se recomandă următorii arbuști: șoc, lemn cainesc, gledice, sălcioara, catina albă, păducel, alun, etc.

Timpul de pășunat pe tarla prezintă de asemenea o importanță deosebită. Se cunoaște faptul că animalele erbivore reușesc, în câteva ore, să-și procure necesarul de hrană. În rest, se plimbă, bătătorind iarba și solul. De aceea, este indicat să se pășuneze dimineața 3-4 ore, să se întrerupă pășunatul 2-4 ore (timp în care animalele se odihnesc și beau apă) și să se reia după – amiaza, de asemenea 3-4ore.

În cazul pășunatului rațional (când se face tarlalizarea), pășunea se menține la un nivel productiv ridicat prin fertilizarea periodică, la fiecare 3-4 săptămâni cu îngrășăminte pe bază de azot, în doze de 50-60 kg/ha N. În timpul administrării îngrășămintelor nu se întrerupe pășunatul. Excepție fac pajiștile care sunt sub angajament APIA. La acestea, fertilizarea se va face în funcție de recomandările din pachetul accesat.

Avantaje sistemului rațional (în oricare din variante) de pășunat sunt:

- se limitează timpul petrecut de animale pe un anumit teritoriu;
- sporește producția pășunilor, ca urmare a faptului că plantele, după folosire, au timp pentru refacere;
- ciclurile de pășunat, determina o uniformizare a producțiilor în decursul perioadei de vegetație;
- înlăturarea pășunatului selectiv prin faptul că animalele sunt obligate să consume toate speciile, adică atât cele valoroase cât și cele nevaloroase, ceea ce face ca procentul de buruieni să se reducă și deci, să îmbunătățească compoziția floristică a pajiștii;
- folosirea uniformă a întregii suprafețe de pășunat, nemaexistând suprafețe subpășunate (cu plante nevaloroase) sau suprapășunate (cu plante valoroase);
- sporește gradul de consumabilitate al plantelor;
- posibilitatea aplicării lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor, inclusiv fertilizare, irigare etc.;
- animalele nu distrug țelina și în consecință nu se declanșează fenomene erozionale;

- obținerea unor producții mai mari la animale (lapte, carne) prin faptul că au la dispoziție tot timpul furajul în cantitatea și de calitate corespunzătoare;
- prevenirea îmbolnăvirii animalelor de parazitoze pentru că, în intervalul de 25-30 zile cât animalele lipsesc de pe tarla, ouăle și larvele paraziților, sunt omorâte de acțiunea razelor solare;
- posibilitatea grupării animalelor pe categorii omogene, ceea ce prezintă mari avantaje din punct de vedere tehnic, economic și organizatoric.

Pe pășunile de pe raza UAT GURA VITIOAREI se realizează, în general, trei cicluri de pășunat.

5.4.3. Fânețele

Pe raza UAT GURA VITIOAREI nu întâlnim fânețe.

5.4.4. Capacitatea de pășunat

Pajiștea reprezintă o suprafață de teren acoperită cu vegetație ierboasă, alcătuită în cea mai mare parte din plante perene, ce aparțin diferitelor familii botanice și a cărei producție este utilizată în alimentația animalelor prin pășunat sau cosit.

Pe pajiștile naturale cresc specii de plante care fac parte din familii botanice diferite, asociate în raporturi diferite.

Pe pajiștile bine întreținute și rațional folosite, masa vegetativă este formată îndeosebi din specii incluse taxonomic în 2 mari familii:

- Graminee
- Leguminoase

În afara de aceste două familii se mai întâlnesc și: Cyperaceae, Juncaceae precum și plante aparținând altor familii botanice. Acestea sunt grupate după, valoarea lor economică în plante consumate de animale și plante neconsumate daunatoare vegetației și animalelor.

Stabilirea cât mai exactă a capacității de pășunat prezintă o deosebită importanță pentru exploatarea rațională a pajiștii, deoarece, printr-o încărcare prea mare, prin suprapășunat, se degradează covorul ierbos, iar pe o pajiște neîncărcată corespunzător rămâne iarbă nepășunată, putându-se instala specii invazive, cu o valoare furajeră mai

scăzută, conducând în final la degradarea pajiștii. Capacitatea de pășunat a pajiștii se va determina în fiecare sezon de pășunat.

Încărcătura de animale pe o pajiște, este un instrument util de folosire pentru crescătorul de animale, deoarece îi permite să ajusteze încărcătura optimă, în funcție de cantitatea de iarbă disponibilă. Pentru aceasta, se calculează capacitatea de pășunat, respectiv numărul de animale care pot pășuna pe unitatea de suprafață.

Capacitatea de pășunat și încărcătura optimă, se calculează pentru fiecare pajiște în parte, conform metodologiei prevăzute în Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013, conform căruia (art. 8, alineat 1), capacitatea de pășunat, se estimează pe baza producției medii de masă verde din anii anteriori, ținând cont de compoziția floristică a covorului vegetal, iar articolul 8, alin. 2 prevede că numărul de animale (UVM pe hectar) trebuie să fie suficient, pentru a asigura utilizarea maximă a producției de masă verde, menținând în același timp sustenabilitatea pe termen lung a pajiștii. Stabilirea capacității de pășunat se va face prin împărțirea producției totale de masă verde cu rația necesară unei unități vita mare (UVM).

Se recomandă 65 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM (din care consumate efectiv 50 kg/cap/zi). Conversia în UVM a speciilor de animale domestice este redată în tabelul de mai jos, întocmit conform legislației în vigoare.

Tabelul 5.1

Categoria de animale	Coefficientul de conversie	Capete/ UVM
Tauri, vaci și alte bovine de mai mult de 2 ani, ecvidee de mai mult de 6 luni	1,0	1,0
Bovine între 6 luni și 2 ani	0,6	1,6
Bovine de mai puțin de 6 luni	0,4	2,5
Ovine	0,15	6,6
Caprine	0,15	6,6

Producția totală de iarbă (Pt) se determină prin cosire și cântărire pe 6 - 10 m² din suprafețele de probă, aflate în parcela de exploatare ce urmează să fie pășunată.

Pentru delimitarea suprafețelor de probă, se folosesc îngrădituri sau cuști metalice care să nu permită consumul de către animale a vegetației din interior, amplasate pe suprafețe omogene din punct de vedere al compoziției floristice și al producției. Aceste suprafețe se cosesc la începutul fiecărui ciclu de pășunat, respectând restricția ca pe plante să nu se regăsească apa de adiție (plantele nu sunt umede de la rouă, ploaie, irigație, etc.).

Producția și calitatea principalelor categorii de pajiști

Cod	Categoria de pajiște	Producția de iarbă (t/ha)	Calitatea furajeră
I	Reînsămânțate, fertilizate intensiv, amendate, după caz, din zone umede și cu condiții de irigare	30-50	Foarte bună
II	Reînsămânțate, fertilizate la nivel mediu, amendate, după caz, din zone umede, neirigate	25-35	Foarte bună Bună
III	Supraînsămânțate, amendate, după caz, fertilizate la nivel mediu din zone mai uscate, neirigate	12-25	Bună Mijlocie
IV	Pajiști cu specii cu valoare medie, fertilizate sporadic cu îngrășăminte naturale și chimice, parțial îmbunătățite	6-15	Mijlocie Slabă
V	Pajiști cu specii cu valoare medie și slabe furajere, neîmbunătățite	3-10	Slabă Foarte slabă
VI	Pajiști îmburuinate, invadate cu vegetație arbustivă, soluri erodate, exces de umiditate etc. și alte degradări ale solului și vegetației.	1-5	Foarte slabă

Producția de iarbă și încărcarea cu animale exprimată în unități vită mare (UVM) la hectar a principalelor tipuri de pajiști din România

<i>Tipul de pajiște</i>	<i>Producția de iarbă To/ha</i>	<i>Încărcare cu animale UVM/ha</i>
<i>Pajiști zonale</i>		
- <i>Festuca valesiaca</i> (păiuș stepic)	3,0-5,0	0,3-0,5
- <i>Festuca rupicola</i> (păiuș de deal)	3,5-6,0	0,4-0,6
- <i>Botriochloa ischaemum</i> (bărboasă)	1,5-5,0	0,3-0,4
- <i>Poa pratensis angustifolia</i> (firuța)	7,5-12,5	1,0-1,5
- <i>Agrostis capillaris</i> (iarba vântului)	5,0-15,0	0,5-1,2
- <i>Festuca rubra</i> (păiuș roșu)	5,0-15,0	0,5-1,5
- <i>Nardus strictă</i> (țepoșică)	3,0-5,0	0,2-0,5
- <i>Festuca airoides</i> (părușcă)	2,0-4,0	0,2-0,5
- <i>Carex curvula</i> (coarnă)	1,5-3,0	0,1-0,4
<i>Pajiști azonale</i>		
- lunci și depresiuni	7,5-20,0	1,0-2,0
- soluri saline și alcaline	4,0-7,0	0,1-0,6
- soluri nisipoase și nisipuri	1,0-3,0	0,1-0,2

Capacitatea de pășunat (Cp) se va determina în fiecare sezon de pășunat utilizând formula:

$$Cp(\text{UVM/ha}) = \frac{Pt(\text{kg/ha}) \times Cf\%}{Nz \times DZP \times 100} ,$$

în care:

Nz = necesarul zilnic de iarbă pe cap de animal, în Kg/zi;

DZP = numărul zilelor sezonului de pășunat;

Cf = coeficient de folosire a pajiștii, în %.

Coeficientul de folosire exprimat în procente se stabilește prin cosirea și cântărirea resturilor neconsumate (Rn) pe 5 – 10 m², după scoaterea animalelor din tarla și raportarea ei la producția totală după formula:

$$Cf = \frac{Pt(kg/ha) - Rn(kg/ha)}{Pt(kg/ha)} \times 100, \text{ în procente}$$

În ceea ce privește starea generală actuală a pajiștilor, aceasta este satisfăcătoare, iar producția medie care se extindează cantitativ este de 5-6 tone/ha masa verde. Prin amenajamentul pastoral se urmărește ca determinarea capacității de pășunat să se facă cât mai corect pentru fiecare trup de pășune.

Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale/ha (0.3 UVM/ha).

Pe pajiștile aflate sub contract APIA, pășunatul se efectuează cu maxim 1 UVM/ha.

6. Organizarea, îmbunătățirea, dotarea și folosirea pajiștilor

6.1. Lucrări de repunere în valoare a suprafețelor de pajiști

Principalele măsuri de creștere cantitativă și calitativă a producției pajiștilor se bazează pe înlăturarea sau diminuarea efectului factorilor limitativi ai productivității acestora.

Pentru determinarea măsurilor și tehnologiilor de îmbunătățire adecvate trebuie să se stabilească în prealabil, cu exactitate, cauzele degradării pajiștii respective, deoarece aplicarea oricărei măsuri de îmbunătățire a covorului vegetal fără a se îndepărta cauzele degradării lui, conduc la unele rezultate bune, valabile doar pe termen scurt.

Principalele acțiuni tehnico-organizatorice menite să ducă la creșterea cantitativă și calitativă a producției de furaje de pe pajiști sunt:

- măsuri ameliorative generale, care se aplică pe toate pajiștile afectate de factori limitativi ai producției;
- măsuri de îmbunătățire fără înlocuirea totală a vechiului covor vegetal, numite măsuri de suprafață;

- măsuri de refacere radicală a covorului ierbos prin înlocuirea totală a vechiului covor vegetal cu amestecuri valoroase de graminee și leguminoase perene de pajiști;
- valorificarea superioară a producției pajiștilor prin pășunat;
- valorificarea superioară prin recoltarea și conservarea furajelor de pe pajiști.

Măsurile ameliorative generale care se aplică pe toate pajiștile afectate de diferiți factori limitativi ai producției sunt:

- eliminarea excesului de umiditate;
- combaterea eroziunii de adâncime și alunecărilor solului;
- corectarea reacției solului (acidității, respectiv alcalinității) prin lucrări de amendare;

Măsurile de suprafață de îmbunătățire a pajiștilor cuprind:

- lucrările de întreținere a pajiștilor ce constau în curățirea de mușuroaie de orice proveniență, de vegetația ierboasă și lemnoasă nevaloroasă și de pietre, nivelarea nanoreliefului, împrăștierea dejectiilor (rămase în urma pășunatului sau după fertilizarea organică), aerarea covorului vegetal;
- îmbunătățirea regimului de nutriție a plantelor printr-o fertilizare corespunzătoare;
- supraînsămânțarea pajiștilor.

Măsurile de refacere radicală a covorului ierbos constau din:

- curățirea de mușuroaie, de vegetația ierboasă și lemnoasă nevaloroasă și de pietre;
- distrugerea vechiului covor vegetal degradat;
- îmbunătățirea regimului de nutriție a plantelor printr-o fertilizare corespunzătoare;
- pregătirea patului germinativ;
- reînsămânțarea cu amestecuri de plante furajere productive și cu valoare furajeră ridicată;
- întreținerea pajiștii nou înființate." – Hotărârea 78/2015

Pentru aplicarea măsurilor de ameliorare și îmbunătățire a pajiștilor trebuie să se țină cont de bunele condiții agricole și de mediu în conformitate cu prevederile legale în vigoare, de particularitățile terenului, de impactul social și economic, fiecare măsură aplicabilă pe o parcelă fiind tratată diferențiat.

Înainte de alegerea metodelor, mijloacelor și materialelor necesare îmbunătățirii covorului ierbos al unei pajiști, trebuie să se cunoască:

- *zona biogeografică și climatică, substratul geologic în care se găsește pajiștea*
- *condiții orografice (pantă, înclinație, expoziție) și hidrologice (pâraie, râuri, lacuri, izvoare, etc.)*
- *grosimea stratului de sol cu prezența sau absența rocilor dure la suprafață sau pe profil, până la 25 – 30 cm*
- *tipul de pajiște dominant, stadiul de degradare al covorului ierbos, invazia cu vegetație dăunătoare ierboasă și lemnoasă, mușuroaie dacă există, etc.*

FACTORI LIMITATIVI. MĂSURI AMELIORATIVE ALE SOLURILOR-TERENURILOR

Cunoașterea naturii și intensității factorilor limitativi ai producției agricole este absolut oportună în situația în care se ia decizia diminuării ori eliminării efectelor negative ale acestora, în scopul asigurării necesarului de furaje pentru ovine și bovine, a activităților conexe (prelucrare produse animaliere, colectare plante medicinale, apicultura, etc.).

1. Defrișare vegetației lemnoase se face pe bază de studii și documentații în care se prevăd toate detaliile privind organizarea, execuția lucrării și valorificarea materialului lemnos, conform normativelor. Până la o anumită limită vegetația forestieră are efect benefic prin dublul rol de protecție a solului, a pajiștii, a animalelor în caz de intemperii și de a satisface nevoia de material lemnos.

Nu se defrișează vegetația lemnoasă de pe următoarele porțiuni:

- suprafețe cu pante mai mari de 30°, pe cât posibil acestea fiind predate sectorului forestier cu destinația păduri, preluând în schimb alte suprafețe apte pentru a fi exploatate ca pajiști
- pe ambele maluri ale pâraielor și izvoarelor acestora, în lățimi variabile în raport cu înclinarea și lățimea pantei
- pe suprafețele degradate, în curs de degradare, pe grohotișuri, stâncării
- în jurul adăpătoarelor, stânelor, adăposturilor, saivanelor
- pe suprafețele de coastă de lângă drumuri

- pe terenurile cu pante între 20° - 30°, unde se lasă benzi transversale de diferite lățimi, în raport cu panta și solul sau sub formă de buchete.
- suprafețele acoperite cu jneapăn (*Pinus mugo*) sau specii rare ca zâmbbru (*Pinus cembra*), zadă (*Larix decidua*), tisă (*Taxus baccata*), smirdar (*Rhododendron myrtifolium*).

Pe suprafețele de arborete cu rol de protecție nu se pășunează și nu se fac nici un fel de lucrări, decât numai operațiuni de igienă,

În partea cea mai joasă sau în interiorul pășunii se lasă o suprafață de maxim 10% din suprafața totală a trupului de pajiște cu arbori pentru adăpostul animalelor în caz de intemperii, pe care se practică operațiuni de igienă și tăiere a crengilor până la înălțimea de 2 m.

Tăierea și valorificarea materialului lemnos se face de către organele de specialitate (inspectorate silvice sau întreprinderi forestiere) pe baza planurilor și normativelor existente sau pe baza prevederilor amenajamentului pastoral, cu atenție deosebită pentru speciile protejate sau arealele cu destinație specială.

2. Pietrele mobile și cele semiîngropate se strâng manual și se depozitează pe firul ogașelor sau ravenelor, pe porțiunile de pajiște erodate sau ca gard de delimitare a parcelelor

3. Distrugerea mușuroaielor de origine vegetală, animală sau marghilelor, nivelarea și curățirea pajiștilor se face primăvara sau toamna manual cu diverse unelte. Și în acest caz se acordă atenție speciilor și siturilor protejate. În cele mai multe cazuri operațiunile enumerate anterior sunt urmate de supraînsămânțare cu amestecuri adecvate.

4. Supraînsămânțarea pajiștilor cuprinse în ariile protejate se realizează numai cu semințe din specii adaptate specificului climatic din respectivele arii protejate. Acest tip de lucrare se face, în general, pe suprafețele unde au apărut goluri ca urmare a distrugerii mușuroaielor și a curățirii de arboret sau vegetație lemnoasă.

5. Combatera eroziunii de suprafață se face preventiv prin respectare cerințelor din amenajamentul pastoral privind durata sezonului de pășunat, evitarea pășunatului pe pante, pe timp ploios, pe sol umed, respectarea încărcăturii cu animale, fertilizarea optimă, supraînsămânțarea, stoparea rămăturilor de porci mistreți prin limitarea prezenței lor pe pante și alte măsuri.

6. Eroziunea de adâncime și alunecările de teren se combat preventiv prin lucrările amintite la eroziunea de suprafață sau curativ prin nivelare, pregătire pat germinativ, fertilizare organică, semănare amestec de ierburi și folosire ca fâneță în primul an – pentru stadiul de șiroiri și rigole. Dacă eroziunea de adâncime a ajuns la stadiul de ogaș sau ravenă sunt necesare lucrări mai ample de artă proiectate de specialiștii autorizați în domeniu și executate de firme de prestări servicii pentru îmbunătățiri funciare. Lucrările se axează pe două aspecte – cele executate în bazinul hidrografic al ravenei și cele executate pe firul albiei ravenei. Aceleași considerente sunt valabile și pentru alunecările de teren.

7. Excesul de umiditate freatică și/sau stagnantă se elimină prin acțiuni care constau în realizarea canalelor de desecare, drenuri din diverse materiale, drenaj cârțiță, pășunat rațional, captare izvoare de coastă, cultivare specii ierboase și lemnoase iubitoare de umezeală. Pe terenurile cu soluri grele, argiloase, înaintea semănatului pentru înființarea pajiștilor se impun lucrări de creștere a permeabilității pentru a evita stagnarea apei, cum ar fi scarificarea, subsolajul etc, alături de executarea drenurilor cârțiță. Această măsură se impune tipului de sol Stagnosol.

89. Regularizarea cursurilor de apă sunt lucrări complexe de Îmbunătățiri funciare aplicate pentru consolidarea suprafețelor afectate de eroziunea de adâncime și de inundabilitate. Decizia executării lor se va lua după un studiu de specialitate inițial care să descopere necesitatea și oportunitatea acestor intervenții. Fără aceste lucrări, pe suprafețele respective nu sunt eficiente nici celelalte măsuri de ameliorare cantitativă și calitativă a pajiștilor.

9. Înlăturarea cioatelor și a buturugilor se realizează toamna, iar după înlăturarea buturugilor se supraînsămânțează golurile rezultate în urma executării lucrărilor.

10. Amendarea și fertilizarea se face prin stabilirea suprafețelor care necesita aceste intervenții, pe baza Situației sintetice a datelor analitice pentru teritoriul studiat.

Teritoriul comunei Gura Vitioarei este declarat zona aflata sub angajament pentru masurile de agro-mediu si clima, fapt pentru care se supune unor cerintele specifice sub-pachetelor respective privind interventiile mecanice asupra solului, corectarea reactiei solului, fertilizarea organica si minerala, cositul, pasunatul si insamantatul. Caracterizarea

agrochimica a teritoriului este data de analizele profilelor de sol, interpretarea facandu-se pentru fiecare unitate de sol (US) in parte in FISA SOLURILOR.

Este recomandata îngrășarea prin târlire, respectand incarcaturile de UVM recomandate pentru suprafetele angajate in masurile de agro-mediu si clima. Utilizarea tradițională a gunoiului de grajd este permisă până în echivalentul a maximum 40 kg N s.a./ha.

Fertilizarea organică prin alte metode decât târlirea se face doar în urma studiilor speciale privind impactul azotului asupra solului realizate de OSPA Prahova.

Din punct de vedere agrochimic, statistic, situatia se prezintă astfel:

- în ceea ce priveste reactia solului (pH) observăm valori între moderat acid si slab alcalin;
- pentru elementele nutritive din sol observăm aprovizionarea slaba - mijlocie cu azot, foarte slaba - slaba cu fosfor si moderat - buna cu potasiu.

În tabelul 6.1.a și 6.1.b se prezintă necesarul lucrărilor de îmbunătățire pentru sporirea producției și conservarea biodiversității și US – urile care necesită aceste măsuri.

- Tabelul 6.1 a (Necesar lucrări de îmbunătățire pe total US)

Trupuri de pasune/Parcela descriptiva				Necesarul lucrărilor de îmbunătățire pe total US								Suprafețe de protecție		
Nr. crt.	Nr. tarla	Suprafata (Ha)	US	Înlăturarea vegetației arbustive	Tăierea arboretelor	scoaterea cioatelor	plantelor dăunătoare	Curățarea pietrelor	resturilor lemnoase	Nivelarea	musuroaielor		Combaterea eroziunii solului	Drenări, desecări
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
1	30,31,32,37,40,42,63,64	107.75	1	-	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	
2	64	5.25	2	-	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	
3	8,13,32,63,64	25.50	3	-	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	
4	53,63,64,65	48.75	4	-	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	
5	1,4,5,7,9,10,12,19,20,44,49, 53,73,77,83,85,88	83.00	5	-	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	
6	24,27,40,41,42,43,47,75,	48.35	7	-	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	

	76												
7	1,6,8,9,10,11,16,18,19,20,48,49,73,74,77,79,81,83,85	195.75	9	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	-
8	83,89	4.00	10	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	-
9	79,81,83	13.50	12	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	-
10	24,46,56,58,84,86,87,88	33.75	13	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	-
11	24,45,46,47,56,58,59,63,64,66,67,69,92,93	87.65	14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12	4,5,22,39,40,43,44,45,93	46.00	15	-	DA	-	DA	DA	-	-	-	-	-
13	84,86	3.00	16	-	DA	-	DA	DA	-	-	-	-	-
14	58,59,68,75,76,81	20.00	21	-	-	-	DA	-	-	-	-	-	-
15	8,28,43,44,64	24.00	22	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	-
16	7,13,16,19,21,27,28,29,48,63	58.50	23	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	-
17	1,3,44,61,89,90	46.00	24	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	-
18	16,27,28,33,35,37,39,41,44,61	78.50	25	-	-	-	-	-	DA	-	-	-	-
19	13,16,32,39,43,55,61,63,83,84	33.00	26	-	DA	-	DA	DA	-	-	-	-	-
20	39,90	5.00	27	-	DA	-	DA	DA	-	-	-	-	-
21	19,21,40,41,42,48,49,75,76,81,83	40.75	28	-	DA	-	DA	DA	-	-	-	-	-
22	41	2.00	29	-	DA	-	DA	DA	-	-	-	-	-

- Tabelul 6.1 b (Necesar lucrări de îmbunătățire pe total TEO)

Trupuri de pasune/Parcela descriptiva				Necesarul lucrărilor de îmbunătățire pe total US			
Nr. crt.	Nr. tarla	Suprafata (Ha)	US	Fertilizare chimică	Fertilizare organică	Supraînsămânțare	Reînsămânțare
1	2	3	4	6	7	8	9
1	30,31,32,37,40,42,63,64	107.75	1	-	-	-	-
2	64	5.25	2	-	-	-	-
3	8,13,32,63,64	25.50	3	-	-	-	-
4	53,63,64,65	48.75	4	-	-	-	-
5	1,4,5,7,9,10,12,19,20,44,49,53,73,77,83,85,88	83.00	5	-	-	-	-
6	24,27,40,41,42,43,47,75,76	48.35	7	-	-	-	-
7	1,6,8,9,10,11,16,18,19,20,48,49,73,74,77,79,81,83,85	195.75	9	-	-	-	-
8	83,89	4.00	10	-	-	-	-
9	79,81,83	13.50	12	-	-	-	-
10	24,46,56,58,84,86,87,88	33.75	13	-	-	-	-
11	24,45,46,47,56,58,59,63,64,66,67,69,92,93	87.65	14	-	TARLIRE	DA	-
12	4,5,22,39,40,43,44,45,93	46.00	15	-	TARLIRE	DA	-
13	84,86	3.00	16	-	-	-	-
14	58,59,68,75,76,81	20.00	21	-	-	-	-
15	8,28,43,44,64	24.00	22	-	-	-	-
16	7,13,16,19,21,27,28,29,48,63	58.50	23	-	-	-	-
17	1,3,44,61,89,90	46.00	24	-	-	-	-
18	16,27,28,33,35,37,39,41,44,61	78.50	25	-	-	-	-
19	13,16,32,39,43,55,61,63,83,84	33.00	26	-	TARLIRE	DA	-

20	39,90	5.00	27	-	TARLIRE	DA	-
21	19,21,40,41,42,48,49,75, 76,81,83	40.75	28	-	TARLIRE	DA	-
22	41	2.00	29	-	TARLIRE	DA	-

Unele suprafețe care reprezintă prundisul apelor curgătoare sunt excluse de la pasunat, acestea fiind redate în tabelul următor, punctând și factorii restrictivi la nivel de unitate de sol:

- Tabelul factorilor restrictivi pentru folosința pășunilor

Nr. crt.	Parcela descriptivă		Factori restrictivi
	Tarla	US	
1	2	3	4
1	24,45,46,47,56,58,59,63,64,66,67,69, 92,93	14	Prundis, inundabilitate o dată la 2-5 ani

FIȘA SOLURILOR

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 1

Denumire: Regosol calcaric, proxicalcaric, AL/AL, pe argile marnoase, erodat puternic prin apă

Suprafața 107.75 Ha, 10.67 %

Profile /sondaje: 25

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant mediu inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 17%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-18 cm, culoare brun, structură grăuntoasă, textură argila, efervescentă puternică, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont AC 18-38 cm, culoare brun galbui, structură poliedric subangulară, textură argila, efervescentă puternică, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan;

Orizont Ck de la 38 cm, culoare vinetiu, nestructurat, textură argila, efervescentă foarte puternică, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	7,9	4,2	2,1	0,080	24,3	192	51,0	AL
20-30	8,1	5,5	1,3	0,068	22,4	140	48,4	AL
40-50	8,15	15,3	-	-	-	-	47,4	AL

Alte caracteristici (proces antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat puternic prin apă

Reacția solului – slab alcalină

Conținutul în humus – mijlociu

Conținutul în fosfor – mijlociu

Conținutul în potasiu – bun

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 2

Denumire: Regosol calcaric, proxicalcaric, LL/LL, pe luturi carbonatice, erodat puternic prin apă

Suprafața 5.25 Ha, 0.52 %

Profile /sondaje: 30

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant mediu inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 12%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-20 cm, culoare brun, structură grăunțoasă, textură lut, efervescentă puternică, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont AC 20-38 cm, culoare brun galbui, structură grăunțoasă, textură lut, efervescentă puternică, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont Ck₁ 38-58 cm, culoare galben vinetiu, nestructurat, textură lut, efervescentă foarte puternică, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan;

Orizont Ck₂ de la 58 cm, culoare galben, nestructurat, textură lut, efervescentă foarte puternică, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	7,85	10,3	3,10	0,128	9,5	88	30,4	LL
20-30	7,85	11,5	2,58	0,098	9,5	72	30,0	LL
40-50	7,90	14,4	1,90	0,070	7,0	62	30,3	LL
60-70	8,05	15,3	-	-	-	-	28,6	LL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:- erodat puternic prin apă, alunecări stabilizate

Reacția solului – slab alcalină

Conținutul în humus – mijlociu

Conținutul în fosfor – foarte slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 3

Denumire: Regosol calcaric, proxicalcaric, LL/LL, pe marne argiloase, erodat puternic prin apă

Suprafața 25.50 Ha, 2.52 %

Profile /sondaje: 31

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant mediu inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 17%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază .

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-17 cm, culoare brun deschis, structură grăunțoasă, textură lut, efervescentă foarte puternică, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont AC 17-35 cm, culoare brun galbui, structură grăunțoasă, textură lut, efervescentă foarte puternică, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont Ck₁ 35-62 cm, culoare galben, nestructurat, textură lut, efervescentă foarte puternică, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan;

Orizont Ck₂ de la 62 cm, culoare vinetiu, nestructurat, textură lut, efervescentă persistentă, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonați %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
0-10	8,00	13,9	1,20	0,060	10,0	100	27,6	LL
20-30	8,10	15,3	0,60	0,014	7,0	72	28,0	LL
40-50	8,20	20,0	0,60	0,014	7,0	66	28,0	LL
70-80	8,15	25,0	-	-	-	-	24,5	LL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat puternic prin apă, alunecări active

Reacția solului – slab alcalină

Conținutul în humus – slab

Conținutul în fosfor – slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 4

Denumire: Faeziom pararendzinic, mezocalcaric, LA/AL, pe marne argiloase

Suprafața 48.75 Ha, 4.83 %

Profile /sondaje: 16

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitiorei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant mediu inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 12%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-15 cm, culoare brun, structură grăunțoasă, textură lut argilos, fara efervescentă, porozitate mica, moderat compact, reavan;

Orizont Am 15-42 cm, culoare brun, structură grăunțoasă, textură argila, fara efervescentă, porozitate foarte mica, foarte compact, reavan;

Orizont AC 42-55 cm, culoare brun galbui, structura poliedric angulara, textură argila, fara efervescentă, porozitate foarte mica, foarte compact, reavan;

Orizont Ck₁ 55-70 cm, culoare galbui albicios, structura poliedric angulara, textură argila, efervescentă moderata, porozitate foarte mica, foarte compact, reavan;

Orizont Ck₂ de la 70 cm, culoare galben vinetiu, nestructurat, textură lut argilos, efervescentă puternica, porozitate foarte mica, foarte compact, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-10	6,35	-	2,88	0,110	7,0	134	45,2	LA
20-30	6,50	-	2,70	0,110	5,5	130	47,4	AL
40-50	6,50	-	2,40	0,100	5,0	120	46,6	AL
60-70	7,9	3,3	-	-	-	-	46,6	AL
80-90	8,2	10,6	-	-	-	-	44,6	LA

Alte caracteristici (proces antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice: -

Reacția solului – slab acida

Continutul în humus – mijlociu

Continutul în fosfor – foarte slab

Continutul în potasiu – bun

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 5

Denumire: Preluvsol tipic LA/AL pe luturi argiloase, erodat puternic prin apă

Suprafața 83.00 Ha, 8.22 %

Profile /sondaje: 11

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant mediu inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 17%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont AB 0-15 cm, culoare galben brun, structura poliedric angulară, textură lut argilos, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont Bt₁ 15-55 cm, culoare galben, structura poliedric angulară, textură argilă, fără efervescentă, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan;

Orizont Bt₂ de la 55 cm, culoare galben, structura poliedric angulară, textură lut argilos, fără efervescentă, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	V %	Argilă %	Simbol
5-15	5,5	-	0,96	0,036	7,0	118	71	40,3	LA
20-30	5,55	-	0,72	0,028	7,0	114	73	46,2	AL
40-50	5,4	-	0,60	0,028	6,8	108	73	47,4	AL
60-70	5,65	-	-	-	-	-	-	39,5	LA

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat puternic prin apă

Reacția solului – moderat acida

Conținutul în humus – slab

Conținutul în fosfor – foarte slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 7

Denumire: Preluvsol tipic, LA/LA, pe argile, erodat puternic prin apă

Suprafața 48.35 Ha, 4.79 %

Profile /sondaje: 29

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant mediu inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 12%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-15 cm, culoare brun deschis, structura grauntoasă, textură lut argilos, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont AB 15-30 cm, culoare brun galbui, structura poliedrică unghiulară, textură lut argilos, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, reavan, schelet 3-5%;

Orizont Bt₁ 30-55 cm, culoare galben, structura poliedrică subunghiulară, textură lut argilos, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, reavan, schelet 3-5%;

Orizont Bt₂ de la 55 cm, culoare galben, structura poliedrică subunghiulară, textură argilă, fără efervescentă, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan, schelet 3-5%.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonați %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	5,8	-	1,26	0,070	14,0	120	44,0	LA
20-30	5,85	-	1,08	0,060	7,0	92	44,3	LA
40-50	5,85	-	1,08	0,056	7,0	72	38,3	LA
60-70	6,25	-	-	-	-	-	46,3	AL

Alte caracteristici (proces antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat puternic prin apă

Reacția solului – moderat acida

Conținutul în humus – slab

Conținutul în fosfor – slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 9

Denumire: Luvosol tipic, LL/AL, pe argile, erodat slab prin apă

Suprafața 195.75 Ha, 19.38 %

Profile /sondaje: 20

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: suprafața cvasiorizontală

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 03%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ao 0-20 cm, culoare brun deschis, structura grauntoasă, textură lut, fără efervescentă, porozitate mare, afanat, reavan;

Orizont El 20-33 cm, culoare galben cenușiu, nestructurat, textură lut, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont EB 33-46 cm, culoare cenușiu-ruginiu, structura poliedric subangulată, textură lut argilos, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont Bt de la 46 cm, culoare ruginiu-galbui, structura poliedric subangulată, textură argilă, fără efervescentă, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	V %	Argilă %	Simbol
5-15	5,3	-	2,4	0,100	9,0	80	47	26,3	LL
20-30	5,3	-	1,32	0,068	7,0	60	51	30,1	LL
35-45	5,4	-	1,2	0,068	7,0	56	56	41,7	LA
60-70	5,75	-	-	-	-	-	-	51,2	AL
80-90	5,9	-	-	-	-	-	-	49,2	AL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat slab prin apă

Reacția solului – moderat acida

Conținutul în humus – mijlociu

Conținutul în fosfor – slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 10

Denumire: Luvosol stagnic, stagnogleizat slab, LL/AL, pe argile, erodat slab prin apă

Suprafața 4.00 Ha, 0.40 %

Profile /sondaje: 9

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: suprafața cvasiorizontală

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 03%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ap 0-18 cm, culoare brun deschis, structura deranjată, textură lut, fără efervescentă, porozitate mare, afanat, reavan;

Orizont El 18-38 cm, culoare cenușiu galbui, nestructurat, textură lut argilos, fără efervescentă, porozitate mare, slab compact, reavan;

Orizont EB 38-52 cm, culoare cenușiu-ruginiu, structura poliedric subangulată, textură lut argilos, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont Btw de la 52 cm, culoare marmorat vinetiu, structura poliedric subangulată mare, textură argilă, fără efervescentă, porozitate foarte mică, foarte compact, bobovine, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	V %	Argilă %	Simbol
5-15	5,35	-	1,98	0,080	7,0	88	61	30,6	LL
20-30	5,4	-	1,14	0,068	5,0	76	69	34,3	LA
40-50	5,8	-	-	-	-	-	75	43,1	LA
60-70	5,65	-	-	-	-	-	-	48,2	AL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat slab prin apă

Reacția solului – moderat acida

Conținutul în humus – slab

Conținutul în fosfor – foarte slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 12

Denumire: Eitricambosol tipic, LA/LA, pe nisipuri, erodat puternic prin apă

Suprafața 13.50 Ha, 1.34 %

Profile /sondaje: 24

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant mediu inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 17%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-16 cm, culoare brun deschis, structura grauntoasă, textură lut argilos, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont AB 16-32 cm, culoare brun deschis, structura poliedrică unghiulară, textură lut argilos, fără efervescentă, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan;

Orizont Bv 32-70 cm, culoare brun galben ruginiuș, structura poliedrică unghiulară, textură lut argilos, fără efervescentă, porozitate foarte mică, foarte compact, bobovine, reavan;

Orizont Cn₁ 70-90 cm, culoare galben, nestructurat, textură lut, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, bobovine, reavan;

Orizont Cn₂ de la 90 cm, culoare galben, nestructurat, textură nisip, fără efervescentă, porozitate foarte mare, afanat, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	V %	Argilă %	Simbol
5-15	5,8	-	2,16	0,098	7,0	134	77	38,0	LA
20-30	5,8	-	1,24	0,070	5,5	128	77	38,7	LA
40-50	5,85	-	1,2	0,060	5,0	108	-	38,5	LA
70-80	5,8	-	-	-	-	-	-	28,0	LL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat puternic prin apă

Reacția solului – moderat acida

Conținutul în humus – mijlociu

Conținutul în fosfor – foarte slab

Conținutul în potasiu – bun

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 13

Denumire: Litosol tipic, foarte superficial, LL/P, pe pitrișuri, erodat slab prin apă

Suprafața 33.75 Ha, 3.34 %

Profile /sondaje: 10

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant puternic inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 30%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ao 0-15 cm, culoare brun roscat, structura grauntoasă, textură lut, fără efervescentă, porozitate foarte mică, foarte compact, reavan;

Orizont Rp de la 15 cm, culoare galben albicios, fără efervescentă, pietrisuri 80-90 %.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
0-10	6,3	-	2,1	0,098	8,0	1720	28,0	LL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat slab prin apă

Reacția solului – slab acidă

Conținutul în humus – mijlociu

Conținutul în fosfor – foarte slab

Conținutul în potasiu – bun

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 14

Denumire: Aluviosol entic calcaric prundic, proxicalcaric foarte superficial hiperprundic,

NGq₁/P pe depozite fluviale, inundabil o data la 2-5 ani

Suprafața 87.65 Ha, 8.68 %

Profile /sondaje: -

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial jos

Condiții naturale în care apare: lunca, pantă 03%, apa freatică Q₄ 1,41 - 2,00 m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Prundul raului Teleajen și al celorlalte paraie din zona.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
-	-	-	-	-	-	-	-	-

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- inundabil o data la 2-5 ani

Reacția solului --

Conținutul în humus --

Conținutul în fosfor --

Conținutul în potasiu --

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 15

Denumire: Aluviosol calcaric, proxicalcaric endolitic, LN/LL, pe depozite fluviale

Suprafața 46.00 Ha, 4.55 %

Profile /sondaje: 4

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial de tranziție

Condiții naturale în care apare: lunca, pantă 03%, apa freatică Q₄ 2,01 - 3,00 m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-20 cm, culoare galben închis, structura grauntoasă, textură lut nisipos, efervescentă puternică, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont Ao 20-38 cm, culoare galben închis, structura grauntoasă, textură lut, efervescentă puternică, porozitate moderată, slab compact, reavan;

Orizont AC 38-55 cm, culoare galben, nestructurat, textură lut nisipos, efervescentă puternică, porozitate moderată, slab compact, reavan;

Orizont Ck 55-110 cm, culoare galben, nestructurat, textură lut nisipos, efervescentă puternică, porozitate moderată, slab compact, reavan;

Orizont Rp de la 110 cm, pietrisuri fluviatile carbonatice.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	7,8	3,0	1,62	0,080	12,0	88	20,0	LN
25-35	7,9	3,9	1,26	0,068	11,5	72	21,0	LL
42-52	7,9	4,1	1,10	0,050	10,0	72	17,8	LN
70-80	8,0	5,3	-	-	-	-	15,0	LN

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice: -

Reacția solului – moderat alcalină

Conținutul în humus – slab

Conținutul în fosfor – slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 16

Denumire: Aluviosol eutric, LL/LL, pe depozite fluviale

Suprafața 3.00 Ha, 0.30 %

Profile /sondaje: 1

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial de tranziție

Condiții naturale în care apare: lunca, pantă 03%, apa freatică Q₅ 3,01 - 5,00 m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-20 cm, culoare brun deschis, structura grauntoasă, textură lut, fără efervescentă, porozitate mare, slab compact, uscat;

Orizont Ao 20-38 cm, culoare brun deschis, structura grauntoasă, textură lut, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont AC 38-60 cm, culoare brun deschis, structura grauntoasă, textură lut, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont Cn₁ 60-85 cm, culoare brun galbui, nestructurat, textură lut nisipos, fără efervescentă, porozitate mare, afanat, reavan;

Orizont Cn₂ de la 85 cm, culoare galben, nestructurat, textură nisip lutos, fără efervescentă, porozitate mare, afanat, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	6,65	-	2,04	0,100	6,0	120	30,2	LL
25-35	6,8	-	1,50	0,070	5,5	90	30,6	LL
40-50	6,7	-	0,84	0,036	3,0	60	25,2	LL
70-80	6,65	-	-	-	-	-	17,6	LN
90-100	6,7	-	-	-	-	-	11,3	NL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice: -

Reacția solului – moderat acida

Conținutul în humus – slab

Conținutul în fosfor – foarte slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 21

Denumire: Aluviosol entic prundic, foarte superficial hiperprundic, LL/P, pe depozite fluviale

Suprafața 20.00 Ha, 1.98 %

Profile /sondaje: 18

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial de tranziție

Condiții naturale în care apare: lunca, pantă 03%, apa freatică Q₅ 3,01 - 5,00 m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-15 cm, culoare brun, structura grauntoasă, textură lut, fără efervescentă, porozitate foarte mare, afanat, reavan;

Orizont Rp de la 15 cm, pietrisuri fluviatile necarbonatice.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
0-10	6,9	-	3,06	0,118	8,0	138	27,5	LL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

--

Reacția solului – neutra

Conținutul în humus – slab

Conținutul în fosfor – foarte slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 22

Denumire: Antrosol erodic calcaric, proxicalcaric, NL/NL, pe nisipuri, erodat excesiv
prin apă

Suprafața 24.00 Ha, 2.38 %

Profile /sondaje: 13

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant puternic inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 42%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-18 cm, culoare galben închis, nestructurat, textură nisip lutos, efervescentă slabă, porozitate foarte mare, afanat, uscat;

Orizont Ck₁ 18-55 cm, culoare galben albicios, nestructurat, textură nisip lutos, efervescentă moderată, porozitate foarte mare, afanat, uscat;

Orizont Ck₂ 55-75 cm, culoare galben albicios, nestructurat, textură nisip, efervescentă moderată, porozitate foarte mare, afanat, uscat;

Orizont Ck₃ de la 75 cm, culoare galben albicios, nestructurat, textură nisip lutos, efervescentă moderată, porozitate foarte mare, afanat, uscat.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	7,7	1,9	1,2	0,056	10,0	50	7,0	NL
20-30	7,7	2,2	0,9	0,048	9,4	42	7,8	NL
40-50	7,8	2,2	0,6	0,028	8,6	40	6,8	NL
60-70	7,85	2,5	-	-	-	-	5,4	NN
80-90	7,85	2,7	-	-	-	-	6,0	NL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat excesiv prin apă

Reacția solului – slab alcalină

Conținutul în humus – slab

Conținutul în fosfor – slab

Conținutul în potasiu – slab

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 23

Denumire: Antrosol erodic calcaric, proxicalcaric, LL/LNq₁, pe nisipuri, erodat excesiv prin apă

Suprafața 58.50 Ha, 5.79 %

Profile /sondaje: 27

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant mediu inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 22%, apa freatică Q₇ > 10,0 m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-16 cm, culoare brun deschis galbui, nestructurat, textură lut, efervescentă moderată, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont Ck₁ 16-38 cm, culoare galben brun deschis, nestructurat, textură lut, efervescentă moderată, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont Ck₂ de la 38 cm, culoare galben albicios, nestructurat, textură lut nisipos, efervescentă moderată, porozitate mică, moderat compact, schelet 15-25 %, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	7,9	2,8	1,2	0,060	7,0	72	28,0	LL
20-30	8,1	3,0	0,24	0,014	5,5	68	25,0	LL
40-50	8,1	3,3	-	-	-	-	20,1	LN

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat excesiv prin apă

Reacția solului – slab alcalină

Conținutul în humus – slab

Conținutul în fosfor – foarte slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 24

Denumire: Antrosol erodic, AL/LA, pe luturi argiloase, erodat foarte puternic prin apă

Suprafața 46.00 Ha, 4.55 %

Profile /sondaje: 26

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitiorei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant mediu inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 22%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-16 cm, culoare brun deschis galbui, nestructurat, textură argila, fara efervescentă, porozitate mica, moderat compact, reavan;

Orizont Cn₁ 16-35 cm, culoare galben, nestructurat, textură lut argilos, fara efervescentă, porozitate mica, moderat compact, reavan;

Orizont Cn₂ 35-55 cm, culoare galben, nestructurat, textură argila, fara efervescentă, porozitate mica, moderat compact, reavan;

Orizont Cn₃ de la 55 cm, culoare galben, nestructurat, textură lut argilos, fara efervescentă, porozitate mica, moderat compact, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	6,5	-	1,2	0,070	7,0	76	50,0	AL
20-30	6,55	-	1,2	0,068	7,0	72	40,9	LA
40-50	6,75	-	0,9	0,036	6,8	70	51,8	AL
60-70	6,6	-	-	-	-	-	41,3	LA

Alte caracteristici (processe antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat excesiv prin apă

Reacția solului – slab acida

Conținutul în humus – slab

Conținutul în fosfor – foarte slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 25

Denumire: Antrosol erodic calcaric, proxicalcaric, LA/LA, pe argile marnoase, erodat foarte puternic prin apă

Suprafața 78.50 Ha, 7.77 %

Profile /sondaje: 6

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: versant mediu inclinat

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 22%, apa freatică $Q_7 > 10,0$ m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-19 cm, culoare brun deschis, nestructurat, textură lut argilos, efervescentă puternică, porozitate mică, moderat compact, uscat;

Orizont Ck₁ 19-36 cm, culoare brun galbui, nestructurat, textură lut argilos, efervescentă puternică, porozitate foarte mică, foarte compact, uscat;

Orizont Ck₂ 36-55 cm, culoare galben închis, nestructurat, textură argilă, efervescentă puternică, porozitate foarte mică, foarte compact, uscat;

Orizont Ck₃ de la 55 cm, culoare galben, nestructurat, textură lut argilos, efervescentă puternică, porozitate foarte mică, foarte compact, uscat.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	8,0	8,3	2,22	0,102	16,8	204	44,0	LA
22-32	8,0	9,4	2,04	0,090	14,0	192	44,8	LA
40-50	8,0	9,6	1,94	0,082	13,5	190	60,0	AL
60-70	8,15	11,7	-	-	-	-	43,9	LA

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat excesiv prin apă

Reacția solului – slab alcalină

Conținutul în humus – mijlociu

Conținutul în fosfor – slab

Conținutul în potasiu – foarte bun

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 26

Denumire: Aluviosol eutric coluvic, LN/LN, pe depozite proluviale

Suprafața 33.00 Ha, 3.27 %

Profile /sondaje: 36

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: baza versant

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 07%, apa freatică Q₅ 3,01 - 5,00 m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ap 0-16 cm, culoare brun deschis, structura deranjată, textură lut nisipos, fără efervescentă, porozitate mijlocie, slab compact, reavan;

Orizont Ao 16-51 cm, culoare brun deschis, structura grauntoasă, textură lut nisipos, fără efervescentă, porozitate mijlocie, slab compact, reavan;

Orizont AC 51-77 cm, culoare brun galbui, slab structurat, textură lut nisipos, fără efervescentă, porozitate mijlocie, slab compact, reavan;

Orizont Ck de la 77 cm, culoare galben, nestructurat, textură lut, fără efervescentă, porozitate mică, moderat compact, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	5,35	-	3,0	0,118	7,0	60	18,0	LN
20-30	5,4	-	2,7	0,100	6,5	46	20,4	LN
40-50	5,6	-	-	-	-	-	20,2	LN
65-75	5,65	-	-	-	-	-	21,2	LL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat excesiv prin apă

Reacția solului – moderat acida

Conținutul în humus – mijlociu

Conținutul în fosfor – foarte slab

Conținutul în potasiu – slab

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 27

Denumire: Aluviosol coluvic calcaric, epicalcaric, LL/LL, pe depozite proluviale

Suprafața 5.00 Ha, 0.50 %

Profile /sondaje: 17

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: baza versant

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 07%, apa freatică Q₆ 5,01 - 10,00 m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont At 0-17 cm, culoare brun deschis, structura grauntoasă, textură lut, fara efervescentă, porozitate mare, afanat, reavan;

Orizont Ao₁ 17-55 cm, culoare brun deschis, structura grauntoasă, textură lut, fara efervescentă, porozitate mica, moderat compact, reavan;

Orizont Ao₂ 55-70 cm, culoare brun deschis, structura grauntoasă, textură lut, efervescentă slabă, porozitate mica, moderat compact, reavan;

Orizont AC 70-90 cm, culoare brun deschis, slab structurat, textură lut, efervescentă slabă, porozitate mica, moderat compact, reavan;

Orizont Ck de la 90 cm, culoare galben, nestructurat, textură lut, efervescentă slabă, porozitate mijlocie, slab compact, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	7,1	-	3,0	0,118	10,0	80	24,2	LL
20-30	7,15	-	2,6	0,100	9,4	76	25,6	LL
40-50	7,2	1,4	2,3	0,098	8,8	76	21,5	LL
70-80	7,2	1,6	-	-	-	-	23,5	LL

Alte caracteristici (processe antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat excesiv prin apă

Reacția solului – neutra

Conținutul în humus – mijlociu

Conținutul în fosfor – slab

Conținutul în potasiu – mijlociu

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 28

Denumire: Aluviosol coluvic calcaric, proxicalcaric, LL/LA, pe depozite proluviale

Suprafața 40.75 Ha, 4.03 %

Profile /sondaje: 34

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: baza versant

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 07%, apa freatică Q₆ 5,01 - 10,00 m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ap 0-17 cm, culoare brun deschis, structura deranjată, textură lut, fără efervescentă, porozitate mare, afanat, reavan;

Orizont Ao₁ 17-35 cm, culoare brun deschis, structura poliedrică unghiulară, textură lut argilos, efervescentă slabă, porozitate foarte mică, slab compact, reavan;

Orizont Ao₂ 35-52 cm, culoare brun deschis, structura poliedrică unghiulară, textură lut argilos, efervescentă moderată, porozitate foarte mică, slab compact, reavan;

Orizont AC 52-75 cm, culoare brun deschis, slab structurat, textură lut argilos, efervescentă puternică, porozitate foarte mică, slab compact, reavan;

Orizont Ck de la 75 cm, culoare galben închis, nestructurat, textură lut argilos, efervescentă puternică, porozitate foarte mică, slab compact, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	7,15	-	2,10	0,090	16,4	172	32,0	LL
20-30	7,35	1,4	1,68	0,070	13,1	96	38,5	LA
40-50	7,8	3,8	1,30	0,058	12,2	94	43,0	LA
60-70	8,05	5,5	-	-	-	-	40,7	LA

Alte caracteristici (proces antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat excesiv prin apă

Reacția solului – neutră

Conținutul în humus – mijlociu

Conținutul în fosfor – slab

Conținutul în potasiu – bun

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 29

Denumire: Aluviosol coluvic calcaric, proxicalcaric, LA/LL, pe depozite proluviale

Suprafața 2.00 Ha, 0.20 %

Profile /sondaje: 7

Judetul: Prahova, Teritoriul administrativ Gura Vitioarei

Răspândirea:

Aspectul suprafeței terenului: baza versant

Condiții naturale în care apare: deal, pantă 07%, apa freatică Q₅ 3,01 - 5,00 m

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ap 0-17 cm, culoare brun deschis, structura deranjată, textură lut argilos, efervescentă moderată, porozitate mare, afanat, reavan;

Orizont Ao 17-70 cm, culoare brun deschis, structura grauntoasă, textură lut, efervescentă puternică, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont AC 70-80 cm, culoare brun deschis, slab structurat, textură lut, efervescentă puternică, porozitate mică, moderat compact, reavan;

Orizont Ck de la 80 cm, culoare galben brun, nestructurat, textură lut, efervescentă puternică, porozitate mică, moderat compact, reavan.

Chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Simbol
5-15	7,75	2,8	2,28	0,110	19,5	204	37,0	LA
20-30	7,90	4,1	1,14	0,070	18,2	144	27,4	LL
40-50	7,90	4,4	1,10	0,068	15,2	94	28,0	LL
70-80	8,05	5,5	-	-	-	-	26,8	LL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global) și interpretare date analitice:

- erodat excesiv prin apă

Reacția solului – slab alcalină

Conținutul în humus – mijlociu

Conținutul în fosfor – mijlociu

Conținutul în potasiu – foarte bun

6.2. Amestecuri de ierburi recomandate pentru reînsămânțarea sau supraînsămânțarea pajiștilor

Alegerea amestecurilor de ierburi

Pe pajiștile de deal, situate pe versanți cu țelina rărită, discontinuă, situație întâlnită și pe pășunile din **UAT GURA VITIOAREI**, supraînsămânțarea sau “regenerarea parțială” constituie principala metodă de îmbunătățire a covorului ierbos.

Pentru supraînsămânțare este suficientă o prelucrare la suprafața solului pe 2-5 cm cu ajutorul grapelor cu disc sau colți rigizi.

Epicile de supraînsămânțare se efectuează atât primăvara cât și în luna august până la începutul lunii septembrie.

Pajiștile supraînsămânțate primăvara nu se pășunează cel puțin 1-2 cicluri, iar cele supraînsămânțate toamna, se vor pășuna la momentul optim, în primavara anului următor.

La stabilirea amestecurilor se vor lua în considerare speciile mai valoroase existente în covorul ierbos, care se vor completa prin supraînsămânțare cu altele, pentru realizarea unui echilibru între graminee cu talie înaltă și cele cu talie scundă.

Înlocuirea pajiștilor naturale degradate cu pajiști semănate, adică reînsămânțarea pajiștilor se face numai în cazul când metodele de îmbunătățire prin mijloace de suprafață (fertilizare, amendare, supraînsămânțarea) nu dau rezultatele scontate.

Formarea amestecurilor de graminee și leguminoase

După ce s-a hotărât ce metodă de refacere (totală sau parțială) se alege, în funcție de condițiile naturale și scopul propus, se stabilește un amestec de graminee și leguminoase perene pentru pajiști.

Graminee perene:

Agropyron pectiniforme – pir cristat

Bromus inermis – obsigă nearistată

Dactylis glomerata – golomăț

Festuca arundinacea – păiuș înalt

Festuca pratensis – păiuș de livadă

Festuca rubra – păiuș roșu

Lolium perenne – raigras peren

Phalaris arundinacea – ierbăluță

Phleum pratense – timofică

Poa pratensis – firuță

Leguminoase perene:

Lotus corniculatus – ghizdei

Medicago sativa – lucerna albastră

Onobrychis viicifolia – sparcetă

Trifolium hybridum – trifoi corcit

Trifolium pratense – trifoi roșu

Trifolium repens - trifoi alb

După alegerea asociațiilor de bază, pentru regim de fâneață, formate dintr-o graminee perenă ce asigură volumul producției de furaj și o leguminoasă perenă de pajiști, ce asigură calitatea furajeră și azotul biologic, în funcție de condițiile staționale, sistem de cultură și mod de folosință, se mai adaugă alte specii ca păiușul de livezi pentru plasticitate ecologică și de folosire, păiușul înalt pentru robustețe la modificări climatice, pirul crestă pentru rezistență la secetă, raigrasul peren, firuța și trifoiul alb pentru rezistență la pășunat.

După alegerea amestecului de ierburi, se trece la următoarea fază de stabilire a raportului dintre graminee și leguminoase, care de regulă este de 60-80 % graminee și 20-40 % leguminoase. Pentru supraînsămânțarea pajiștilor degradate cantitățile de sămânță se reduc cu 30-50 % din norma pentru pajiștile semănate.

După destinația care i se stabilește pajiștei la înființare și durata menținerii ei în cultură, amestecurile se diferențiază în trei categorii:

- **amestecuri pentru pajiști cu durată scurtă, folosite ca fânețe;**
- **amestecuri pentru pajiști cu durată medie, folosite mixt;**
- **amestecuri pentru pajiști cu durată mare, folosite mai ales ca pășuni.**

În cazul pajiștilor de scurtă durată se introduc în amestec 2-3 specii de ierburi, din care o leguminoasă și 1-2 graminee. În acest caz pășunea se menține 2-3 ani și se folosește în exclusivitate prin cosit.

Pajiștile cu durata mijlocie de folosință sunt alcătuite din 3-4 specii, din care una sau două leguminoase. Se folosesc de obicei mixt, începând cu anul al doilea de vegetație și se mențin 4-6 ani.

Din ultima categorie fac parte pășunile însămânțate cu amestecuri compuse dintr-un număr mare de specii, 4-5, a căror durată de folosință depășește 7-8 ani.

Pentru pajiștile folosite prin cosit se aleg specii de talie înaltă, care au multe frunze și o capacitate mare de regenerare. La înființarea pajiștilor folosite prin pășunat, amestecurile vor fi predominante de plante cu talie joasă și mijlocie, caracterizate prin vivacitate mare, bogate în frunze bazale, care formează un covor vegetal elastic, rezistent la călcat și care au o bună capacitate de regenerare.

Principiile care stau la baza alcătuirii amestecurilor sunt următoarele:

- stabilirea duratei amestecului și a modului de exploatare;
- stabilirea procentului de participare al gramineelor și leguminoaselor perene în funcție de tipul amestecului;
- stabilirea numărului total de specii pentru tipul respectiv de amestec;
- stabilirea numărului de specii pentru fiecare grupă – graminee și leguminoase;
- stabilirea procentului de participare în amestec al fiecarei specii;
- calcularea cantității de sămânță pentru fiecare specie în funcție de procentul de participare în amestec.

Principalele graminee și leguminoase perene cultivate

Graminee

***Agropyron pectiniforme* (pir)**

Scurtă descriere: Plantă ierboasă, perenă, crește sub formă de smocuri dense, cu o înălțime de 30-50 cm.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatice: Este cel mai bine adaptat la condițiile de uscăciune, dar poate tolera și umiditatea. Poate urca la altitudini de până la 2000 m deasupra nivelului mării.

Preferă solurile bine drenate, solurile argiloase profunde. Poate tolera salinitatea dar preferă condiții moderat alcaline. Are cerințele de fertilitate medie. Nu tolerează inundațiile prelungite.

Producția și calitatea furajului:

Este o plantă productivă, otăvește bine, are o bună capacitate de concurență, și o foarte bună rezistență la pășunat. Are o valoare nutritivă medie.

Recomandări: Este recomandată atât pentru producția de furaj dar mai ales pentru utilizarea ei cu efect antierozional pe terenurile cu astfel de probleme, în zone secetoase.

Bromus inermis (obsigă nearistată)

Scurtă descriere: Plantă stoloniferă, cu lăstari medii și înalți, talia ajungând 1,6-1,8 m.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatice: Este rezistentă la secetă, nu suportă umiditatea în exces datorată ploilor de durată. Crește pe soluri sărace, pe soluri supuse fenomenului de eroziune, din zona de silvostepă, și subetajul pădurilor de gorun.

Producția și calitatea furajului: Potențialul productiv este de 10-14 t/ha substanță uscată, iar din punct de vedere al calității furajului obținut acesta poate să aibă un conținut în proteină brută de 9-12 %

Recomandări: Este recomandat să se utilizeze în amestec cu sparceță, pentru fâneață și mixt, dar și pentru înierbarea terenurilor în pantă, în vederea prevenirii și combaterii eroziunii solului.

Soiuri:

Doina - omologat în anul 1995, este un soi sintetic, formele parentale selecționate din populații și soiuri autohtone și străine, este un soi semitardiv, înspică între 20-30 mai cu o capacitate bună de regenerare după coasă. Este foarte rezistent la iernare, la cădere și la boli foliare. Soiul poate fi cultivat în cultură pură sau în amestec cu alte soiuri de graminee și leguminoase perene de pajiști destinate folosirii ca fâneață, este slab rezistent la pășunat, poate fi cultivat în zona de stepă cu precipitații sub 600 mm/an. Potențialul de producție al soiului este: 40-45 t/ha masă verde, 10-11 t/ha substanță uscat și 1000 kg/ha sămânță.

Iulia Safir - omologat în anul 2010, Iulia Safir este un soi sintetic format din 7 clone aparținând la 5 ecotipuri autohtone și 2 străine cu capacitate de regenerare după coasă bună spre foarte bună; rezistență bună spre foarte bună la iernare și cădere, toleranță bună la secetă, boli și pășunat. Poate fi utilizată la producerea de furaj prin înființarea de pajiști temporare și ameliorarea celor permanente, în cultură

pură sau în amestecuri, înierbarea terenurilor în pantă în vederea prevenirii și combaterii eroziunii solului – rol important în creșterea fertilității solului. Soiul recomandat în special pentru zonele de stepă și silvostepă, subzona de vegetație a stejarului, dar poate fi extins în cultură până în regiunile de munte. Potențialul de producție al soiului este: 25 - 40 t/ha masă verde, - 700 - 800 kg/ha sămânță.

***Dactylis glomerata* (golomăț)**

Scurtă descriere: Plantă perenă, cu tufă rară, de talie înaltă, cu lăstari erecți sau ușor ascendenți, cu baza comprimată protejată cu teci netede, închise, cele din treimea superioară deschise. Inflorescența este un panicul cu ramuri solitare și ramificații secundare scurte, având în vârful lor spiculețe multiflore strânse în glomerule.

Aria de răspândire, cerințe pedo-climatică: Se găsește răspândită pe pajiștile de pe terenurile argiloase sau nisipo-argiloase, profunde, bogate în substanțe nutritive. Aria de cultură este din zona de câmpie până la limita superioară a etajului nemoral, și subetajul pădurilor de fag. Suportă seceta, este mijlociu rezistentă la iernare, dar sensibilă la oscilații de temperatură primăvara. Nu suportă excesul de umiditate, și este destul de sensibil la rugina galbenă. Reacționează bine la fertilizare pe bază de azot.

Producția și calitatea furajului: În condiții optime se pot produce 10-14 t/ha SU, cu un conținut în proteină de 13-16,5 % și coeficienții de digestibilitate cuprinși între 60-62 %.

Recomandări: Este recomandat a se folosi în alcătuirea amestecurilor simple și complexe de graminee și leguminoase perene atât pentru pășune cât și pentru fâneață, având o capacitate de competiție ridicată. Un furaj de excelentă calitate rezultă dacă specia este folosită în amestec cu lucernă. După apariția inflorescențelor, calitatea golomățului scade, de aceea se recomandă recoltatul pentru fân, imediat după înspicare, iar silozul de golomăț este de cea mai bună calitate.

Soiuri: Principalele soiuri de golomăț create la ICDP - Brașov:

Intensiv – omologat în anul 1988, este un soi sintetic constituit din 4 clone selecționate din populații locale și străine. Soi de talie înaltă, cu o bună capacitate de lăstărire, prezintă o creștere rapidă primăvara și o capacitate ridicată de regenerare după recoltare. Este foarte rezistent la principalele boli foliare (*Puccinia* sp., *Erysiphe* sp., *Scolecotrichum graminis*), la secetă și rezistent la înghețurile târzii. Are

plasticitate ecologică ridicată, foarte competitiv cu alte specii, poate fi cultivat singur sau în amestecuri complexe cu alte specii de graminee și leguminoase perene. Potențialul de producție al soiului este: 55 t/ha masă verde, 12 t/ha substanță uscată 800 kg/ha sămânță.

Magda – înregistrat în anul 2004, este un soi sintetic creat din 4 forme parentale selecționate din populații și soiuri autohtone și străine. Este un soi semitardiv, mai precoce cu 2-3 zile decât soiul Intensiv are un ritm de instalare rapid, o repartiție uniformă a producției pe coasă și o bună capacitate de regenerare. Prezintă o bună rezistență la secetă și la bolile foliare, are o plasticitate ecologică ridicată. Potențialul de producție al soiului este: 50-55 t/ha masă verde 11-12 t/ha substanță uscată, 700 kg/ha sămânță.

***Festuca arundinacea* (păiuș înalt)**

Scurtă descriere: Graminee perenă cu tufă rară, de talie înaltă (70-150 cm). Sistemul radicular este fascicular și robust, și adânc înfipt în sol (până la 2 m). Inflorescența este un panicul lax, cu două ramificații.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatic: Se regăsește în zona pădurilor de foioase, lunci. Suportă bine umiditatea în exces, temperaturile înalte, dar și cele scăzute. Se comportă bine pe soluri permeabile și fertile, dar și pe cele grele cu exces temporar de apă. Se dezvoltă pe soluri cu pH – ul cuprins între 4,5-9,5.

Are un grad ridicat de adaptabilitate pentru diferite condiții ecologice, și o perenitate foarte bună (8-10 ani).

Producția și calitatea furajului: În condiții favorabile, realizează 15-20 t/ha substanță uscată. Din punct de vedere al calității furajului acesta are un conținut în proteină de 10 – 13 % iar fibra brută este de 24 – 28 %. Calitatea plantelor tinere este mult superioară celei înspicate, ceea ce face ca în faza tânără să fie bine consumată de animale, în special de oi.

Recomandări: Poate fi folosită pentru alcătuirea amestecurilor simple și complexe de pajiști. Modul de utilizare poate fi fâneață, mixt, sau pășunat.

Este o specie bună pentru combaterea eroziunii solului, datorită atât sistemului radicular puternic dezvoltat cât și al cerințelor foarte reduse pentru sol.

Soiuri: Soiul de *Festuca arundinacea*, omologat la ICDP- Brașov, ce se regăsește în

Catalogul Oficial al Soiurilor în anul în curs este:

Adela - omologat în anul 2001, este un soi sintetic creat din 8 forme parentale selecționate din populații și soiuri autohtone și străine. Este un soi semitimpuriu, cu foarte bună perenitate și regenerare după folosire, rezistent la boli foliare, iernare și secetă, frunzele sunt fine. Producția de masă verde este proporțional eșalonată pe ciclurile de folosire. Este destinat cultivării în cultură pură sau amestec cu alte soiuri de graminee și leguminoase perene de pășiști. Poate fi utilizat ca masă verde (pășunat sau cosit) sau conservat (fân sau siloz). Potențialul de producție al soiului este: 55 - 60 t/ha masă verde, 12 - 13 t/ha substanță uscată, 900 kg/ha sămânță.

***Festuca pratensis* (păiuș de livezi)**

Scurtă descriere: Plantă perenă cu tufă rară, tulpini arcuit - ascendente, cilindrice, protejate la bază de teci de culoare violacee. Frunzele sunt plane, liniar-lanceolate, cu limbul glabru, lucios pe partea inferioară. Paniculul are 8-15 cm, cu spiculețe scurt pedunculate.

Aria de răspândire, cerințe pedo-climatice: Se dezvoltă cel mai bine pe soluri argiloase, grele, bogate în substanțe nutritive, pe soluri argilo-iluviale din lunci. Se găsește pe foarte multe tipuri de soluri cu excepția celor sărace sau uscate. Aria de cultură este zona silvostepii, până în etajul pădurilor de molid. Reacția atât la îngrășămintele minerală cât și cele organice este foarte bună.

Producția și calitatea furajului: Capacitatea de producție este de 10-13 t/ha SU, cu un conținut de proteină relativ ridicat, între 11-15 % în funcție de fenofaza de recoltare, și un coeficient de digestibilitate mare (63-67%).

Recomandări: Se comportă foarte bine în amestecuri cu leguminoase (lucernă, trifoi), dar și cu alte graminee perene de pășiști (raigras, golomăț). Se recomandă folosirea mixtă, pășunat și cosit.

Soiuri: La ICDP- Brașov au fost create mai multe soiuri de-a lungul timpului, dar în cele ce urmează prezentăm soiul cel mai productiv, și care se regăsește în Catalogul Oficial al Soiurilor din România în anul 2014:

Transilvan 2 –creat în anul 1988, este un soi sintetic, constituit din 12 clone selecționate din materiale autohtone și străine.

Este un soi semitardiv, înspicând în jurul datei de 20 mai, cu o calitate bună a

furajului, rezistență bună la iernare, secetă și boli și mediu rezistent la cădere. Soiul este destinat folosirii ca fâneață sau mixt, putând fi cultivat în cultură pură sau în amestecuri cu alte soiuri de graminee și leguminoase perene de pajiști din aceeași clasă de precocitate.

Potențialul de producție al soiului este: 50-55 t/ha masă verde 12,5-13,5 t/ha fân, 800-1000 kg/ha sămânță.

***Festuca rubra* (păiuș roșu)**

Scurtă descriere: Este o plantă de talie mijlocie - mică (30-90 cm), cu înfrățire mixtă și ritm lent de dezvoltare. Frunzele bazale sunt filiforme, iar cele tulpinale sunt îngust-liniare. Inflorescența este mai mică decât la *Festuca pratensis* și are spiculețe mici și aristate.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatice: Este des întâlnită, de la 300 m altitudine până la 1500 m (zonele de câmpie, colinară și subcolinară). Are o rezistență bună la ger și înghețurile târzii de primăvară. Crește pe o gamă mare de soluri nefiind pretențioasă nici la sol, nici la umiditate și răspunde bine la fertilizarea prin târlire.

Producția și calitatea furajului: Din punct de vedere furajer, valoarea sa este potențată de structura amestecurilor de specii perene cu care se cultivă pentru formarea de pajiști temporare de lungă durată, valorificate prin pășunat. În ceea ce privește compoziția chimică la specia *Festuca rubra*, proteina brută reprezintă 9 – 11 % din SU, celuloza brută 28 – 30%, iar digestibilitatea înregistrează un coeficient de 60 – 65 % din SU. Producția de substanță uscată ce poate fi obținută dacă este exploatată în condiții optime este de 8-10 t/ha SU.

Recomandări: Se pretează foarte bine la pășunat, deși otăvește relativ încet. Se recomandă pentru ameliorarea pajiștilor permanente degradate, prin lucrări de supraînsămânțare.

Soiuri: Următoarele soiuri au fost create la ICDP-Brașov.

Căprioara - este un soi sintetic omologat în anul 2010, soi semitardiv înspică între 21- 31 mai, rezistență la boli secetă și ger, rezistent la cosiri frecvente, potențial de producție al soiului este de 8-9 t/ ha SU, potențial de fructificare 600 kg/ha sămânță. Poate fi folosit în amestecuri complexe de pajiști de lungă durată, utilizate prin pășunat sau cosit, dar și pentru gazon

Cristina - omologat în 2010, este un soi sintetic, semitardiv înspică între 21- 31

mai cu rezistență la boli secetă și ger, pretabil la cosiri frecvente.

Potențial de producție al soiului este de 8-9 t/ ha SU iar potențialul de fructificare este de 550-600 kg/ha sămânță.

Poate fi folosit în amestecuri complexe de pajiști de lungă durată, utilizate prin pășunat sau cosit, dar și pentru gazon.

***Lolium perenne* (raigras englezesc, raigras peren)**

Scurtă descriere: Graminee de talie mică, cu tufă rară, cu rizom scurt, și numeroși lăstari de culoare violacee la bază. Frunzele sunt plane, lucioase, de culoare verde intens pe partea dorsală, și verde – gălbui, fără luciu, pe partea ventrală. Inflorescența este un spic compus.

Aria de răspândire, cerințe pedo-climatice. Se găsește spontan sau cultivată în pajiști din luncile râurilor, pe soluri fertile, cu aport freatic. În regiunile montane, urcă până la 1300 – 1400 m altitudine (Burcea P., 2006). Temperatura optimă de dezvoltare este de 18-20⁰C. Preferă zonele cu ierni blânde și zăpadă puțină, și este sensibilă la ger uscat și veri secetoase. În ceea ce privește solul, le preferă pe cele argiloase, bogate. Este o specie sensibilă la rugini (*Puccinia* sp.) și mucegaiul de zăpadă (*Fusarium nivale*).

Producția și calitatea furajului: Producția de substanță uscată ce poate fi obținută în condiții optime, este cuprinsă între 8-12 t/ha SU. Din punct de vedere a compoziției chimice, calitatea furajului este bună, având un conținut de proteină brută cuprins între 14-17% și de 24-28 % celuloză brută. S-a constatat că planta are un conținut ridicat de glucide solubile.

Recomandări: Este o specie tipică pentru pășunat, deoarece rezistă la călcat și are o bună regenerare după ce a fost exploatată. Poate fi folosită și în amestecurile pentru fâneață, mixte, gazon. Se recomandă fertilizarea pe bază de azot. În amestecuri are o competitivitate mare, mai ales în anul al doilea de vegetație.

Soiuri: **Mara** - omologat în anul 1989, este un soi sintetic constituit din clone selecționate din populații românești și soiuri străine. Este un soi tardiv cu o bună rezistență la iernare, secetă și boli, și o bună capacitate de regenerare. Este recomandat pentru pășune, în amestecuri simple sau complexe cu *Festuca rubra*, *Festuca pratensis*, *Poa pratensis* și *Trifolium repens*. De asemenea, poate fi utilizat pentru terenuri sportive și parcuri. Se pretează la terenurile fertile și cu umiditate suficientă.

Potențialul de producție al soiului este: 48,0 t/ha masă verde, 9,5 t/ha substanță uscată și 650 kg/ha sămânță.

***Phalaris arundinacea* (ierbăluță)**

Scurtă descriere: tulpina atinge frecvent înălțimea de 2-3 m (MARUSCA., 2011). *Phalaris arundinacea* poate fi apreciată ca cea mai înaltă graminee perenă furajeră din țara noastră. Sistemul radicular este format din rizomi, a căror adâncime variază în funcție de condițiile de creștere. Limbul este lat de 8-35 mm, brăzdat de numeroase linii albe, paralele; este liniar-lanceolat, cu o lungime de până la 45 cm. Teaca frunzei este netedă, trunchiată, lipsită de perișori. Inflorescența este un panicul dens.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatice: Crește pe soluri cu umiditate ridicată, din majoritatea luncilor râurilor, atât în zonele secetoase cât și în cele umede și reci. Preferă solurile slab acide și neutre. Se pretează în amestecuri pentru fâneață și siloz.

Producția și calitatea furajului: Producția de substanță este cuprinsă între 16-20 t/ha SU, calitatea furajului este relativ scăzută, conținutul în proteină este cuprins între 8-11 %, iar coeficienții de digestibilitate sunt cuprinși între 53-56 %.

Recomandări: Este recomandat să se folosească pentru reconstrucția terenurilor supuse eroziunii, reconstrucție ecologică a haldelor de steril și a altor terenuri degradate, dar are și calități deosebite astfel încât poate fi folosită și pentru biomasă, în vederea obținerii de biocombustibil.

Pentru furaj se recomandă în amestecuri cu leguminoase perene precum trifoi roșu sau lucernă, în vederea îmbunătățirii calității furajului, acolo unde alte graminee perene consacrate nu se pretează.

Soiuri: Unicul soiul românesc este creat la ICDP- Brașov și anume:

Premier - omologat în anul 2004, creat din 5 clone selecționate din populații și soiuri autohtone. Este un soi timpuriu, înflorește în jurul datei de 20 mai, are calitate medie, este rezistent la iernare, secetă, boli și dăunători. Este destinat cultivării pentru furaj și biomasă. Potențialul de producție al soiului este: 65 - 80 t/ha masă verde, 16 - 20 t/ha substanță uscată și 700 - 800 kg/ha sămânță.

***Phleum pratense* (timoftică)**

Scurtă descriere: Este plantă perenă, cu tufă rară, înaltă de până la 1,5 m. Sistemul radicular este superficial, tulpinile sunt elastice. Frunzele sunt fără păr, laminate, și la bază maro închis de până la 15 cm lungime, și jumătate de cm lățime. Inflorescența este un panicul spiciform, cu lungimea de 6-8 cm.

Aria de răspândire, cerințe pedo-climatică: Este o graminee tipică zonelor mai reci. Se găsește în zona colinară inferioară până în etajul boreal. Are cerințe mari pentru umiditate și moderate pentru căldură și substanțe nutritive. Valorifică bine solurile grele, turboase și pe cel slab până la moderat acide.

Producția și calitatea furajului: Este o specie furajeră foarte productivă, dar 50 % din producție se realizează la prima cosire sau ciclu de pășunat.

Producția de substanță uscată ce poate fi obținută este de 9-12 t/ha SU. Referitor la compoziția chimică, planta are un conținut în proteină brută cuprins între 10-12 %, și un coeficient de digestibilitate relativ bun (58-60%).

Recomandări: Pentru producerea fânului sau folosirea prin pășunat, în zona colinară și submontană. Este recomandat să se semene în amestec cu trifoiul roșu. Acest tip de amestec este considerat cel mai intensiv din această zonă. În cazul amestecurilor complexe, destinate înființării de pajiști temporare de lungă durată, valorificată prin pășunat, din zonele mai umede și mai reci, timoftica se seamănă împreună cu păiușul de livezi, golomățul, trifoiul alb, ghizdeiul Specia este slab competitivă în special față de buruieni, în faza de plantă tânără.

Soiuri:

Tirom – omologat în 1979 - constituit din clone selecționate din populații locale și material străin (în prezent este păstrat la ICDP - Brașov ca și resursă genetică). Este un soi tardiv, înspică după 10 iunie cu o bună rezistență la boli (*Puccinia gr.*, *Erysipha gr.*, *Epychloe typhina*) și bună rezistență la musca timofticii (*Amaurosoma flavipes*). Soiul are ritm rapid de creștere în primăvară și o regenerare foarte bună după ciclurile de pășunat și capacitate mare de înfrățire, ceea ce asigură o desime și elasticitate a țelinei și îi conferă o bună rezistență la pășunat. Este destinat în special exploatării prin pășunat în asociere cu soiuri tardive de alte specii de graminee și leguminoase perene de pajiști. Potențialul de producție al soiului este: 36,0 t/ha masă verde, 8,4 t/ha substanță uscată.

***Poa pratensis* (firuță)**

Scurtă descriere: Graminee perenă, de talie mijlocie, cu stoloni scurți, tufă mixtă și tulpini erecte de 30-100 cm. Panicul lax, cu mai multe ramificații subțiri, flexuoase, cu spiculețe multiflore.

Aria de răspândire, cerințe pedo-climatice: Este o plantă cu mare capacitate de adaptare, cel mai bine se dezvoltă în zonele moderat umede și soluri bogate. Se regăsește în pășuni de deal și montane, zone moderat umede.

Producția și calitatea furajului: Pornește în vegetație primăvara mai târziu, dar apoi are o creștere mai rapidă, ceea ce permite realizarea unor producții corespunzătoare (8 – 13 t/ha SU). Vara crește bine, deși în condiții de secetă și umiditate scăzută își încetează creșterea. Se instalează mai greu, producând corespunzător doar începând din anul 3 – 4 de vegetație. Are o bună valoare nutritivă, gust bun, mare volum de frunze și o bună capacitate de otăvire. Are un conținut în proteină și substanță uscată asemănător golomățului.

Recomandări: Se recomandă să fie folosită în amestecuri simple și complexe de graminee și leguminoase perene de pajiști, deși se instalează greu, având o slabă capacitate competitivă.

Leguminoase

***Lotus corniculatus* (ghizdei)**

Scurtă descriere: Plantă perenă, cu tulpini simple sau ramificate, glabre sau păroase. Crește în tufe cu numeroși lăstari ascendenți. Florile sunt galbene, mai rar roșii-portocalii, scurt pedunculate, dispuse în umbele simple. Păstaia este polispermă, dreaptă, cilindrică, dehiscentă, de culoare brun roșietică la maturitate.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatice: Este răspândită pe pajiștile din câmpie și până pe cele din montanul inferior, pe soluri cu fertilitate redusă, acide, cu precădere pe soluri podzolice.

Producția și calitatea furajului: Planta este valoroasă din punct de vedere furajer, având însă un grad redus de consumabilitate în verde, datorită gustului amarului (imprimat de un glicozid). Ghizdeiul produce un furaj bogat în proteine, cu o valoare nutritivă ridicată, dar mai scăzută decât la lucernă, trifoi și sparceta. Conține circa 13 – 14 % proteină brută, 22 – 31 % celuloză brută, în funcție de faza de recoltare, și

cantități apreciabile de Ca și Mg. Producția de substanță uscată este de 8-9 t/ha.

Recomandări: Este recomandat pentru folosirea în ameliorarea pajiștilor permanente (prin supraînsămânțare) sau la înființarea pajiștilor semănate.

Pentru înființarea pajiștilor semănate se recomandă amestecurile simple cu diferite graminee perene (păiuș de livezi, raigras peren, păiuș înalt) sau amestecurile complexe, destinate pentru valorificarea mixtă. Având în vedere amplitudinea ecologică mare pe care o are această specie, se recomandă în zonele în care lucerna și trifoiul roșu dau rezultate mai slabe.

Soiuri: ICDP-BV are în prezent în catalogul oficial al plantelor mai multe soiuri create împreună cu stațiunile din subordine, dintre care amintim: Doru, Dragotim, Măgurele 8.

Doru – este omologat în anul 2004, fiind un soi sintetic, creat din clone selecționate din populații locale românești. Are producție de furaj de bună calitate, determinată de abundența frunzelor, foarte bună rezistență la cădere, foarte bună rezistență la iernare și secetă și bună rezistență la boli (*Rizoctomia* sp., *Pythium* sp., *Uromyces* sp.).

Este recomandat în amestecuri cu soiuri de graminee perene, destinate folosirii prin pășunat sau mixt. Acest soi poate fi cultivat în zonele cu precipitații peste 600 mm/an, unde lucerna și trifoiul alb nu dau rezultate bune. Potențialul de producție al soiului este : 40 - 50 t/ha masă verde, 9 - 10 t/ha substanță uscată, 400 - 500 kg/ha sămânță.

***Medicago sativa* (lucernă albastră)**

Scurtă descriere: Lucerna este o plantă ierboasă care poate atinge 1 m înălțime. Rădăcinile plantei ating o adâncime de peste 4,5 m. Tulpina primară se întâlnește numai la plantele tinere în anul I, după care, din ea rămâne o parte inferioară, numită colet. Lăstarii sunt ramificați, muchiați, glabrii sau slab păroși, erecți sau ascendenți. Frunzele sunt trifoliolate, dințate în teimea superioară. Florile sunt albastre-violacee, grupate în raceme axilare alungite. Fructul este o păstaie polispermă, răsucită, cu 2-4 spire. Semințele sunt reniforme sau drepte, de culoare galben verzuie, sau galben brumie, cu luciu slab (Varga P. și col., 1973, citat de Vântu V. și col., 2004). Ca și celelalte leguminoase și lucerna are la rădăcină nodozități, unde trăiesc bacterii fixatoare

de azot cu care planta trăiește în simbioză.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatic: Se caracterizează prin plasticitate ecologică foarte mare, fiind întâlnită în zonele de câmpie, stepă și silvostepă. Planta este rezistentă la secetă, dar sensibilă la temperaturile ridicate din sol; asigură producții mari numai în zonele cu precipitații > 500 mm anual. Nu suportă excesul de umiditate, rezistă la temperaturi scăzute până la -25°C , când solul nu este acoperit cu zăpadă. Rezultatele cele mai bune se obțin pe solurile bogate în calciu, humus (soluri profunde, permeabile, bine aerate, cu reacție neutră spre slab acidă). Lucerna are cerințe foarte ridicate față de fosfor și potasiu.

Producția și calitatea furajului: Potențialul de producție în condiții de neirigare: 40-50 t/ha masă verde (8-10 t/ha fân); în condiții de irigație: 60-80 t /ha masă verde (12-15 t/ha fân). Conținutul lucernei în substanțe nutritive este ridicat, astfel valorile proteinei brute sunt cuprinse între 17 – 22 % și variază în limite largi, în funcție de faza de vegetație în momentul recoltării. Proteina din lucernă are un conținut bogat în aminoacizi esențiali, conferindu-i o valoare biologică ridicată. Pe lângă proteină, lucerna conține cantități mari de săruri minerale (Ca, K, Mg, Na), vitamine (A, B₂, C, D, E, K) și substanțe extractive neazotate.

La lucerna în stare proaspătă s-a constatat prezența în compoziția sa chimică a saponinelor (0,3 – 1,8 % din SU), care se consideră că reprezintă cauza principală a apariției meteorizațiilor la rumegătoare. Lucerna are un grad ridicat de digestibilitate, astfel coeficienții de digestibilitate se încadrează între 65 – 85%.

Recomandări: Se folosește sub diferite moduri: masă verde proaspătă, fân, făină de lucernă, granule, brichete, siloz, semisiloz. Reprezintă unul din componentele de bază la alcătuirea amestecurilor de graminee și leguminoase, pentru înființarea pajiștilor temporare. Este o parteneră ideală pentru golomăt.

Îngrășămintele cu azot se aplică în cantități mai mici, deoarece lucerna își produce necesarul de azot, pe cale biologică, în urma procesului de simbioză cu bacteriile fixatoare de azot (*Rhizobium meliloti*).

***Onobrychis viciifolia* (sparcetă)**

Scurtă descriere: Plantă perenă cu creștere în tufă, cu tulpini erecte, sau ascendente la bază, pubescente, având 30-70 cm înălțime. Frunzele imparipenat compuse, cu 5 -12

perechi de foliole. Florile sunt de culoare roșie-violacee, dispuse în raceme. Păstaia este monospermă indehiscentă.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatic: Se găsește spontan sau cultivată, în zonele de stepă și silvostepă, ocupând terenurile mai sărace, versanții supuși eroziunii, unde lucerna dă rezultate slabe. Rezistă foarte bine la iernare și secetă. La însămânțare are nevoie de mai multă apă pentru răsărire, în primele faze de vegetație pentru o bună instalare. Planta valorifică bine terenurile uscate, calcaroase, fiind o plantă calcifilă. Nu dă rezultate pe soluri acide.

Producția și calitatea furajului: Este o excelentă plantă furajeră, dând producții mari și de calitate. Este considerată ca una din cele mai hrănitoare plante de nutreț. Ea conține cantități mari de calciu, provitamina A (carotina) și vitamina C; este digerată ușor și are o valoare nutritivă mare. Pe lângă aceasta, sparceta consumată proaspătă nu produce meteorizație. O altă însușire remarcabilă a sparcetei este că sistemul ei radicular asimilează ușor din sol și subsol compușii acidului fosforic, potasiului și ai calciului, care nu sunt accesibili pentru alte plante. Valoarea proteinei brute pentru fânul de sparcetă este de aproximativ 16 – 18 %, cu un conținut de celuloză de 22 – 25%.

Recomandări: Este recomandată în amestec cu *Bromus inermis* pe terenuri în pantă, supuse eroziunii, pentru a fi folosită pentru fâneță sau pășune.

Soiuri: Sunt soiuri create în România la SCDP - Vaslui.

Anamaria - omologat în anul 2006, este un soi sintetic cu rezistență foarte bună la secetă, ger și bună la cădere și boli foliare. Pornirea în vegetație și regenerarea după coasă este foarte bună, conținut ridicat de proteină brută - la înflorire, 19,50%. Se recomandă în zonele colinare din Transilvania și Moldova, în amestecuri pentru pășuni și fânețe, în amestec cu obsiga nearistată și alte graminee, dar și leguminoase perene de pajiști pentru refacerea sau înființarea pajiștilor pe terenuri degradate, cu fertilitate scăzută. Potențialul de producție al soiului: 35 - 65 t/ha masă verde, 1000 - 1400 kg/ha sămânță.

***Trifolium hybridum* (trifoi hibrid)**

Scurtă descriere: Leguminoasă perenă cu creștere în tufă, cu număr mare de tulpini erecte sau ascendente, înalte de 70-80 cm, nefistuloase. Frunzele sunt trifoliolate, cu foliole cuneat obovate, glabre, sau fin păroase. Sunt lipsite de pată alburie sagitiformă

prezentă la trifoiul roșu și alb. Florile sunt roz sau alb-roșiatice, grupate în capitule globuroase, nebracteiate imediat sub capitul.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatic: Crește spontan, sau se cultivă. Este prezentă în stațiuni umede din câmpie și până în pădurile montane de foioase.

Producția și calitatea furajului: Planta este valoroasă din punct de vedere furajer, productivă, bine consumată.

Recomandări: Se poate folosi în amestecuri cu graminee perene, pentru pășunat și mixt.

***Trifolium pratense* (trifoi roșu)**

Scurtă descriere: Plantă perenă cu creștere în tufă, cu numeroși lăstari cu port erect sau ascendent. Tulpini simple sau ramificate, glabre, sau pubescente, având 30-70 cm înălțime. Frunzele bazale sunt adesea în rozetă, mai lung pețiolate decât cele tulpinale, cu foliole, ovate, sau eliptice, rar obovate, pe dos și pe margini ciliate, cu o pată alburie. Florile de culoare roșie-purpurie, grupate în capitule globuroase sau ovate, de obicei solitare.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatic: Plantă specifică în pășuni și fânețe, precum și rărituri de păduri, buruienișuri de coastă. Altitudinal se întâlnește în zona de câmpie, dar mai abundent în pășunile de deal. Se cultivă pe soluri mijlocii bogate în humus și calciu cu pH > 6. Este cultivată pentru fixarea azotului, ridicând astfel fertilitatea solului și din acest motiv este folosită ca îngrășământ ecologic.

Producția și calitatea furajului: Are conținut ridicat în proteine, aminoacizi esențiali, grăsimi, caroten, vitamine. Recoltat la înflorire, fânul de trifoi conține circa 14,5 % proteină brută, 20,4 % celuloză brută, 22 – 26 mg caroten/kg furaj și cantități însemnate de vitamine (B, C, D, E etc.). Producția de substanță uscată la hectar este de 6-10 t/ha SU. Este larg răspândită pentru recoltele de furaje. Realizează producții stabile pe toată perioada de vegetație cu consumabilitate ridicată deoarece tulpinile se lignifica puțin. Are o capacitate mare de regenerare după cosire. Îmbogățește solul în azot și îi reface textura.

Recomandări: Se poate folosi în furajare ca masă verde, fân și siloz. Este o bună plantă meliferă. După lucernă, ocupă locul doi în lume ca suprafețe cultivate. Se recoltează la înflorirea deplină la fiecare coasă. Intră în alcătuirea majorității

amestecurilor de graminee și leguminoase perene de pajiști.

***Trifolium repens* (trifoi alb)**

Scurtă descriere: Plantă perenă, cu tulpini repente și radicante, înrădăcinate la noduri (stoloni aerieni), lung ramificate, glabre. Trifoiul alb este o plantă mică, perenă, erbacee, glabră, cu tulpina culcată la pământ, din care pornesc rădăcini. Frunzele sunt trifoliate, adeseori pătate cu alb sau o pată mai închisă, dispuse pe un pețiol lung.

Pe tulpină, la baza pețiolului, se găsesc stipele membranoase, ascuțite la vârf, albegălbui, cu nervuri verzi și liliachii. Florile sunt de culoare albă sau ușor roze, pe măsură înfloririi ele se brunifică. Sunt dispuse în capitule globuloase, așezate la vârful unor pedunculi drepți, mai lungi decât frunzele. Înfloreste în luna mai, până în septembrie.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatice: Este leguminoasa de pajiște cu cea mai mare arie de cultură, din câmpie până în etajul pădurilor de molid, exceptând zonele prea uscate din cauza sensibilității la secetă.

Este nepretențios față de sol, suportând și soluri mai grele, sărace, neutre, sau ușor acide. Preferă solurile bogate în fosfor și potasiu, fixează în sol cantități mai de azot cu ajutorul bacteriilor din nodozitățile de pe rădăcini.

Producția și calitatea furajului: Produce până la 8-9 t/ha SU, calitatea furajului fiind foarte bună, cu următorii indici: 20-22 % proteină brută, 19-21 % fibră brută, și un coeficient de digestibilitate mare de 65-70%.

Recomandări: Poate fi folosită pentru pășune și mixt.

Soiuri: La ICDP - Brașov, au fost create mai multe soiuri, dintre care amintim:

Miorița - omologat în anul 1989, este un soi sintetic creat clone selecționate din populații și soiuri autohtone și străine. Are o calitate foarte bună a furajului și o mare rezistență la boli, bună rezistență la iernare, secetă și cădere a inflorescențelor.

Soiul a fost creat pentru a fi cultivat în amestecurile cu soiuri de graminee perene destinate folosirii prin pășunat și mixt. Poate fi cultivat în zonele în care precipitațiile depășesc 600 mm/an, acceptă o fertilizare cu azot mai mare de 100-150 kg N/ha. Potențialul de producție al soiului este: 40-45 t/ha masă verde, 9-10 t/ha fân, 300-350 kg/ha sămânță.

Câteva exemple de amestecuri de ierburi pentru refacerea pajiștilor

Pentru reînsămânțare sau supraînsămânțare este necesară alcătuirea unor amestecuri de graminee și leguminoase perene adecvate condițiilor staționale și modului de folosință preconizat de către gospodar sau fermier, producători de furaje și crescători de animale.

În vederea alcătuirii corecte a acestor amestecuri sunt necesare cunoștințe minime despre speciile perene de pajiști luate în cultură.

Structura amestecurilor de graminee și leguminoase perene pentru pajiști (% din norma de semănat)

Modul de folosință	Durata de folosință (ani)	Graminee			Leguminoase		
		Total	Din care de talie		Total	Din care de talie	
			Înaltă	Scundă		Înaltă	Scundă
Fâneață	2-3	30	30	-	70	70	-
	4-6	60	60	-	40	40	-
Pășune	Peste 6	70	30	40	30	10	20
Mixtă	4-6	60	50	10	40	30	10
	Peste 6	60	45	15	40	25	15

Amestecuri de ierburi folosite în regim mixt pentru zona de dealuri cu

Deficit de umiditate cu soluri erodate

Specia	Participarea în amestecuri (kg/ha)		
	Transilvania	Moldova	Oltenia
<i>Bromus inermis</i>	18	14	10
<i>Dactylis glomerata</i>	4	8	12
<i>Agropyron pectiniforme</i>	-	2	-
<i>Poa pratensis</i>	2	2	2
<i>Onobrychis viciifolia</i>	30	30	-
Norma de sămânță utilă (kg/ha)	58	60	28

Amestecuri de ierburi pentru zona de dealuri umede și de munți la altitudini joase (până la 1200 m)

Specia	Participare în amestec (kg/ha)						
	1	2	3	4	5	6	7
<i>Dactylis glomerata</i>	-	18	-	-	14	18	-
<i>Festuca pratensis</i>	12	6	20	6	6	6	4
<i>Lolium perenne</i>	6	2	6	2	-	-	-
<i>Phleum pratense</i>	4	-	-	10	4	-	12
<i>Festuca rubra</i>	2	-	-	-	-	-	-
<i>Poa pratensis</i>	2	2	2	2	2	-	-
<i>Lotus corniculatus</i>	2	2	2	2	2	-	-
<i>Trifolium pratense</i>	-	-	-	-	4	8	8
<i>Trifolium repens</i>	2	2	2	2	2	-	-
Norma de sămânță utilă (kg/ha)	30	34	32	24	34	32	24

1 - amestec universal;

2,3,4- amestecuri orânduite în conveier pentru pășune;

5- amestec pentru folosire mixtă;

6,7- amestecuri pentru fâneață.

În alcătuirea amestecurilor pentru zona de dealuri mai aride din Transilvania și Moldova specia de bază este obsiga nearistată (*Bromus inermis*), alături de sparčetă (*Onobrychis viciifolia*), la care se adaugă golomățul (*Dactylis glomerata*), firuța (*Poa pratensis*), ghizdei (*Lotus corniculatus*) și lucernă (*Medicago sativa*) în proporții mai reduse. În zona mai umedă de deal, până în munți mijlocii, posibilitățile de alcătuire ale amestecurilor de graminee și leguminoase sunt mult mai mari. Astfel, păiușul de livadă (*Festuca pratensis*) este inclus în majoritatea amestecurilor, având plasticitate ecologică și utilizarea cea mai răspândită. Raigrasul peren (*Lolium perenne*), firuța (*Poa pratensis*), trifoiul alb (*Trifolium repens*) și ghizdeul (*Lotus corniculatus*), sunt nelipsite din amestecurile pentru pășune și folosire mixtă. Trifoiul roșu (*Trifolium pratense*) este folosit pentru fâneață și mixt. Golomățul (*Dactylis glomerata*) și timoftica (*Phleum pratense*) sunt folosite în diverse

proporții în alcătuirea conveierelor de pășune, pentru eșalonarea producției de masă verde în perioada de pășunat.

Principiile care stau la baza alcătuirii amestecurilor sunt următoarele:

- stabilirea duratei amestecului și a modului de exploatare;
- stabilirea procentului de participare al gramineelor și leguminoaselor perene în funcție de tipul amestecului;
- stabilirea numărului total de specii pentru tipul respectiv de amestec;
- stabilirea numărului de specii pentru fiecare grupă – graminee și leguminoase;
- stabilirea procentului de participare în amestec al fiecare specii;
- calcularea cantității de sămânță pentru fiecare specie în funcție de procentul de participare în amestec.

PRECIZARE

Prin lucrari de ameliorare se poate mari producția pajiștilor cu 30 - 40%. În aceasta situație încărcătura de animale pe ha (capacitatea de pășunat) poate ajunge sau chiar depăși 1UVM/ha.

Amestecuri standardizate de ierburi recomandate pentru reînsămânțare pe zone de cultură și mod de folosire (P-pășunt, F-fâneață, M-mixt)

Specia	Etajul pădurilor de foioase						
	1	2	3	4	5	6	7
Număr amestec	1	2	3	4	5	6	7
Mod de folosire	PM	P	F	MF	PM	M	M
<i>Dactylis glomerata</i>	10	-	10	12	-	9	10
<i>Festuca pratensis</i>	8	-	-	5	15	-	13
<i>Phleum pretense</i>	5	-	8	5	6	7	7
<i>Lolium perenne</i>	2	-	-	-	4	9	-
<i>Festuca arundinacea</i>	-	25	-	-	-	-	-
<i>Poa pratensis</i>	2	-	-	-	2	-	-
<i>Trifolium repens</i>	3	3	-	-	3	3	3

<i>Trifolium pretense</i>	-	-	12	-	-	5	-
<i>Lotus corniculatus</i>	-	-	-	3	-	-	5
<i>Medicago sativa</i>	-	-	-	5	-	-	-
Norma de sământă utilă (kg/ha)	30	28	30	30	30	33	38

Câteva date necesare pentru alcătuirea amestecurilor de graminee și leguminoase perene în condițiile de neirigare.

Specia	Regiunea de cultură						Particularități biologice				Modul de folosință principal	Norma de sământă (kg/ha)
	câmpie	dealuri		munte	alpin	lunci	Talia	Oțavirile	Capacitatea de concurență			
		uscate	umede						Anul I	Ceilalți ani		
<i>Agropyron pectiniflor.</i>	+	+	•	•	•	•	Mijlocie	foarte slabă	III	II	fâneață	16 - 18
<i>Bromus inermis</i>	+	+	•	•	•	•	Înaltă	foarte slabă	III	II	fâneață	30 - 35
<i>Dactylis glomerata</i>	+	+	+	+	•	+	Înaltă	foarte bună	III	I	mixt	20 - 25
<i>Festuca arundinacea</i>	•	•	+	+	•	+	Înaltă	foarte bună	III	I	fâneață	25 - 30
<i>Festuca pratensis</i>	•	•	+	+	•	+	Mijlocie	bună	II	III	mixt	25 - 30
<i>Festuca rubra</i>	•	•	+	+	+	•	Joasă	slabă	III	III	pășune	20 - 25
<i>Lolium perenne</i>	•	•	+	•	•	+	Joasă	foarte bună	I	II	pășune	25 - 30
<i>Phleum pratense</i>	•	•	+	+	+	+	Înaltă	bună	III	III	mixt	15 - 18

<i>Poa pratensis</i>	•	•	+	+	+	+	Joasă	slabă	III	II	pășune	12 - 15
<i>Lotus corniculatus</i>	+	+	+	+	•	+	Joasă	foarte bună	III	III	mixt	12 - 16
<i>Medicago sativa</i>	+	+	+	•	•	+	Înaltă	foarte bună	I	I	fâneață	18 - 20
<i>Onobrychis viciifolia</i>	+	+	+	•	•	•	Înaltă	slabă	III	III	fâneață	80 - 100
<i>Trifolium pratense</i>	•	•	•	•	•	+	Înaltă	foarte bună	II	II	fâneață	16 - 20
<i>Trifolium repens</i>	•	•	+	+	+	+	Joasă	foarte bună	III	III	pășune	10 - 12

+ Se recomandă a fi semădate.

• Nu se recomandă.

I - capacitate mare de concurență

II - capacitate mijlocie de concurență

III - capacitate mică de concurență

Amestecuri de ierburi (kg/ha) recomandate pentru reînsămânțare pe zone de cultură și mod de folosire.

(P = pășunat; F = fâneață ; M = mixt)

Zona	Silvostepă			Etajul pădurilor de foioase (gorun, fag)						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Număr amestec	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Modul de exploatare	P	F	PM	PM	P	F	MF	PM	M	M
<i>Dactylis glomerata</i> (golomăț)	12	6	8	10	-	10	12	-	9	10
<i>Festuca pratensis</i> (păiuș de livezi)	8	-	10	8	-	-	5	15	-	13
<i>Phleum pratense</i> (timoftică)	5	-	-	5	-	8	5	6	7	7
<i>Lolium perenne</i> (raigras englezesc)	-	-	-	2	-	-	-	4	9	-
<i>Festuca arundinaceea</i> (păiuș înalt)	-	-	-	-	25	-	-	-	-	-

<i>Festuca rubra</i> (păiuș roșu)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Poa pratensis</i> (firuță)	2	-	-	2	-	-	-	2	-	-	
<i>Bromus inermis</i> (obsigă nearistată)	-	-	10	-	-	-	-	-	-	-	
<i>Trifolium repens</i> (trifoi alb)	-	-	-	3	3	-	-	3	3	3	
<i>Trifolium pratense</i> (trifoi roșu)	-	-	-	-	-	12	-	-	5	-	
<i>Lotus corniculatus</i> (ghizdei)	5	-	4	-	-	-	3	-	-	5	
<i>Medicago sativa</i> (lucerna albastră)	-	15	-	-	-	-	5	-	-	-	
<i>Onobrychis viciifolia</i> (sparcetă)	-	-	30	-	-	-	-	-	-	-	
Total sămânță (cu valoarea culturală 100%)	32	21	62	30	28	30	30	30	33	38	

Amestecuri de ierburi (kg/ha) recomandate pentru reînsămânțare pe zone de cultură și mod de folosire.

(P = pășunat; F = fâneată ; M = mixt)

Zona	Etajul molidului			Condiții staționale speciale							
				Irigat			Eroziune		Exc. apă	Sărături	
Număr amestec	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
Modul de exploatare	PM	M	P	P	PM	MF	PM	F	M	M	P
<i>Dactylis glomerata</i> (golomăț)	-	4	-	-	10	8	5	-	5	5	-
<i>Festuca pratensis</i> (păiuș de livezi)	12	8	-	5	-	7	-	-	8	-	-
<i>Phleum pratense</i> (timoftică)	8	10	8	3	-	5	-	-	7	-	-
<i>Lolium perenne</i> (raigras englezesc)	-	-	-	15	5	3	-	-	5	15	10
<i>Festuca arundinacea</i> (păiuș înalt)	-	-	-	-	12	-	-	-	-	-	15
<i>Festuca rubra</i> (păiuș roșu)	6	-	7	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Poa pratensis</i> (firuță)	-	-	3	2	2	-	-	-	-	-	-
<i>Bromus inermis</i> (obsigă)	-	-	-	-	-	-	12	25	-	-	-

nearistată)											
<i>Trifolium repens</i> (trifoi alb)	3	3	3	3	3	-	-	-	-	3	3
<i>Trifolium pratense</i> (trifoi roșu)	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Lotus corniculatus</i> (ghizdei)	2	-	-	-	-	-	5	-	-	5	5
<i>Medicago sativa</i> (lucerna albastră)	-	-	-	-	-	8	5	-	-	-	-
<i>Onobrychis viciifolia</i> (sparcetă)	-	-	-	-	-	-	25	40	-	-	-
Total sămânță (cu valoarea culturală 100%)	31	28	21	28	32	31	52	65	25	28	33

6.3. Capacitatea de pășunat

Rezultatele preconizate pe următorii ani în ceea ce privește compoziția floristică, producția de masă verde, coeficientul de folosire și încărcătura optimă a pajiștii, exprimată în UVM/ha, ca urmare a îmbunătățirii pajiștilor.

**CAPACITATEA DE PĂȘUNAT ACTUALĂ A PAJIȘTILOR DIN
UAT GURA VITIOAREI**

Tabelul 6.3

Trupul de pajiște	Suprafața Parcele Ha	Prod. de masă verde t/ha	Coef. de folosire %	Producția de masă verde utilă t/ha	Producția totala de masă verde T	ZAF*	Încărcare cu UVM	
							/ha	Total
1	2	3	4	5 (col3xcol.4)	6 (Col.2xcol.3)	7 Col.5/0,05)	8 (Col.7/DSP *)	9v (Col.2x col.8)
LUNCA TARNII	24.87	4.2	85%	3.57	104.45	71.4	0.44	10.95
CAMP FUNDENI	30.38	4	80%	3.2	121.52	64	0.4	12.15
LUNCA MARE	15.46	3.8	80%	3	58.74	60	0.37	5.72
LA POD	1.33	2.2	75%	1.65	2.92	33	0.02	0.02
LUNCI FAGETU	20.13	2.8	85%	2.38	56.36	47.6	0.30	6.04
VALEA GRECII	7.69	3.8	85%	3.23	29.22	64.6	0.40	3.07

MALINI BUGHEA DE JOS	20.59	3.5	85%	3	72.06	60	0.37	7.61
BUZESTI	4.83	3.2	80%	2.56	15.45	51.2	0.32	1.55
MEI	42.22	3.9	75%	2.92	164.65	58.4	0.36	15.2
TOTAL	167.5							

DSP – Durata sezon de pășunat (160 zile)

ZAF – Număr de zile animal furajat pe pășune

0,05 – cantitatea de masă verde în tone consumate efectiv de 1 UVM/zi

**CAPACITATEA DE PĂȘUNAT A PAJIȘTILOR DIN UAT GURA VITIOAREI ÎN URMA LUCRĂRILOR DE
AMELIORARE PROPUSE**

Trupul de pajiște	Suprafață a Parcelei Ha	Prod. de masă verde t/ha	Coef. de folosire %	Producția de masă verde utilă t/ha	Producția totala de masă verde T	ZAF*	Încărcare cu UVM	
							/ha	Total
1	2	3	4	5 (col3xcol.4)	6 (Col.2xcol.3)	7 Col.5/0,05)	8 (Col.7/DSP*)	9 (Col.2xcol.8)
LUNCA TARNII	24.87	5.88	92%	6.39	146.23	127.8	0.80	198.96
CAMP FUNDENI	30.38	5.6	90%	5.04	170.12	100.8	0.63	19.13
LUNCA MARE	15.46	5.32	90%	4.79	82.24	95.8	0.60	9.27
LA POD	1.33	3.08	85%	2.62	4.1	52.4	0.32	0.42
LUNCI FAGETU	20.13	3.92	92%	3.60	78.91	72	0.45	9.05
VALEA GRECII	7.69	5.32	92%	5.05	41	101	0.63	4.84

MALINI BUGHEA DE JOS	20.59	4.9	92%	4.5	101	90	0.56	11.53
BUZESTI	4.83	4.48	90%	4.03	21.63	80.6	0.50	2.41
MEI	42.22	5.46	85%	4.6	230.52	92	0.57	24.06
TOTAL	167.5							

*** - Creșterea a producției de masă verde cu 40%, și un coeficientului de valorificare 5-10 %**

DSP – Durata sezon de pășunat (160 zile)

ZAF – Număr de zile animal furajat pe pășune

0,05 – cantitatea de masă verde în tone consumate efectiv de 1 UVM/zi

6.4. Organizarea pășunatului pentru diferitele specii de animale

Metodele de pășunat se clasifică în două categorii:

- pășunatul liber (continuu sau nerațional)
- pășunatul rațional.

Ambele metode au variante pentru exploatarea intensivă și extensivă.

Pășunatul continuu (*liber*) este sistemul de pășunat practicat, în zonă, din cele mai vechi timpuri, fiind un sistem extensiv. Conform acestui sistem, animalele sunt lăsate să pască pe pășune de primăvara devreme și până toamna târziu. Sistemul este practicat în zonele secetoase, unde producția pajiștilor permanente este mică și neuniform repartizată pe cicluri de pășunat; perioada de secetă din vara duce la diminuarea producției în ciclurile trei și patru.

În condițiile actuale, din studiul vegetației pajiștilor, **nu recomandăm în nici un trup de pajiște analizat împărțirea în suprafețe mai mici deoarece producția pajiștilor este prea mică și nu se justifică economic.**

Cu toate acestea în următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare a pajiștilor, unele pajiști pot fi împărțite (în mod special blocurile fizice — cu subvenții APIA) și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

Recomandări

Practicarea unor variante de raționalizare a pășunatului continuu:

- conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat. Astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite;

- pășunatul în front. în acest caz animalele sunt dirijate în deplasarea lor pe pășune de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsura consumării suficiente a plantelor;

- pășunatul continuu (*liber*) intensiv simplificat unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionale de parcelare și alimentare cu apă.

În momentul în care producția pajiștii se vă îmbunătățește considerabil se va putea trece la organizarea unui pășunat rațional, pe anumite unități de exploatare.

Pășunatul rațional (prin rotație). Are ca principiu împărțirea pășunii în tarlale și intrarea succesivă cu animalele pe tarlale. Organizarea unui pășunat rațional (prin rotație) presupune stabilirea numărului de parcele (tarlale) în care se împarte pajiștea, suprafața acestora și durata de timp cât stau animalele pe tarla.

În această metodă pășunea este păscută doar pentru anumite perioade, intercalate cu pauze care permit refacerea plantelor din pajiști (25-30 de zile). Ciclul de pășunat se referă la durata de refacere a pajiștii și durata pășunatului pe o tarla. Astfel în intervalul de pășunat de 160 de zile ,avem 3-4 cicluri de pășunat în funcție de evoluția factorilor climatici.

Această metodă prezintă mai multe variante:

- **prima variantă - pășunatul dozat**, pe care o recomandăm pentru pajiștile permanente, cu producții mai mici de 8 t/ha m.v. , se referă la atribuirea unei suprafețe mai mari de pășune, pe care animalele stau o perioada mai lungă de timp. Suprafața tarlalei se calculează în funcție de producția pășunii, de numărul de animale. Tarlalele sunt utilizate în succesiune.

- **varianta intensivă - a pășunatului rațional** consta în împărțirea pășunii în 8 - 12 tarlale și intrarea succesivă cu animalelor pe tarlale. Această variantă este deja mai pretențioasă și se recomandă acolo unde producția pășunii depășește 13-15 t/ha masă verde.

Conform legislației în vigoare și a literaturii de specialitate, pentru stabilirea numărului de tarlale se face raportul între durata de refacere a vegetației pajiștii durata pășunatului pe o tarla:

$$N.t.= D.r.x D.p.$$

în care:

- N.t. - numărul de tarlale;

- D.r. - durata de refacere a pajiștii (pentru regenerarea plantelor), Cu variații cuprinse între 24 și 50 zile, în funcție de numărul ciclului de pășunat, condițiile meteorologice, altitudine, tipuri de plante etc.;

- Dp. - durata de pășunat pe o târlă cu variații cuprinse între 3 și 6 zile.

Numărul de tarlale se majorează cu 1-2, reprezentând tarlalele care se scot anual prin rotație de la pășunat, pentru aplicarea metodelor de îmbunătățire.

După stabilirea numărului de tarlale și a suprafețelor acestora se trece la delimitarea tarlalelor. Delimitarea tarlalelor — se realizează prin formele naturale ale reliefului (râuri, vai) vegetația lemnoasă existentă (liziere, pâlcuri de arbori), drumuri, sennne convenționale sau prin garduri.

Gardurile fixe sunt formate din stâlpi înalți de 1,5 m de la suprafața solului, depărtați între ei la 3-4 m, pe care se fixează 3-4 rânduri de sârmă ghimpată sau gardurile interioare pot avea numai două rânduri de sârmă. Gardurile fixe sunt costisitoare și necesită lucrări permanente de întreținere.

Gardurile electrice — cu pastor electric, reprezintă soluția cea mai bună pentru organizarea pășunatului pe tarlale. În interiorul tarlalelor se pot delimita suprafețe mai mici, pe care animalele să stea 1-2 zile sau doar o jumătate de zi. Delimitarea între parcele se poate face și prin garduri vii formate din foioase. Gardurile sunt indispensabile din punct de vedere tehnologic, economic și ecologic. Ele reduc viteza vânturilor, asigură umbra pentru animale în zilele toride, păstrează umiditatea solului, produc oxigen. Se recomandă următorii arbuști: șoc, lemn cainesc, gledice, sălcioara, catina albă, păducel, alun, etc.

Timpul de pășunat pe tarla prezintă de asemenea o importanță deosebită. Se cunoaște faptul că animalele erbivore reușesc, în câteva ore, să-și procure necesarul de hrană, în rest se plimbă bătătorind iarba și solul. De aceea este indicat să se pășuneze dimineața 3-4 ore, să se întrerupă pășunatul 2-4 ore (timp în care animalele se odihnesc și beau apă) și să se reia după - amiaza de asemenea 3-4ore.

În cazul pășunatului rațional (când se face tarlalizarea) pășunea se menține la un nivel productiv ridicat prin fertilizarea periodică, la fiecare 3-4 săptămâni cu îngrășăminte pe bază de azot, în doze de 50-60 kg/ha N. În timpul administrării îngrășămintelor nu se întrerupe pășunatul. Excepție fac pajiștile care sunt sub angajament APIA. La acestea fertilizarea se va face în funcție de recomandările din pachetul accesat.

Avantaje sistemului rațional (în oricare din variante) de pășunat sunt:

- se limitează timpul petrecut de animale pe un anumit teritoriu;
- sporește producția pășunilor ca urmare a faptului că plantele după folosire au timp pentru refacere;

- ciclurile de pășunat determina o uniformizare a producțiilor în decursul perioadei de vegetație;
- înlăturarea pășunatului selectiv prin faptul că animalele sunt obligate să consume toate speciile, adică atât cele valoroase cât și cele nevaloroase, ceea ce face că procentul de buruieni să se reducă și deci să îmbunătățească compoziția floristică a pajiștii;
- folosirea uniformă a întregii suprafețe de pășunat, nemaexistând suprafețe subpășunate (cu plante nevaloroase) sau suprapășunate (cu plante valoroase);
- sporește gradul de consumabilitate al plantelor;
- posibilitatea aplicării lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor, inclusiv fertilizare, irigare etc.;
- animalele nu distrug țelina și în consecință nu se declanșează fenomene erozionale;
- obținerea unor producții mai mari la animale (lapte, carne) prin faptul că au la dispoziție tot timpul furajul în cantitatea și de calitate corespunzătoare;
- prevenirea îmbolnăvirii animalelor de parazitoze pentru că în intervalul de 25-30 zile cât animalele lipsesc de pe tarla ouăle și larvele paraziților sunt omorâte de acțiunea razelor solare;
- posibilitatea grupării animalelor pe categorii omogene, ceea ce prezintă mari avantaje din punct de vedere tehnic, economic și organizatoric.

6.5. Căi de acces

Pentru fiecare corp de pajiște trebuie să existe un drum de acces, pe care să poată circula animalele și mijloacele de transport și mecanizate, pentru efectuarea transporturilor necesare și a lucrărilor agricole.

De la drumul principal de acces la corpul de pajiști se vor deschide și amenaja drumuri în continuare, pe cât posibil la toate trupurile de pajiști, iar în interiorul fiecărui trup se vor amenaja drumuri sau căi de acces simple, până la adăposturile de animale, la stane, la adăpători, depozite de furaje, silozuri etc.

La proiectarea și execuția drumurilor pastorale se ține seama de unele criterii, și anume:

- drumul să servească pe cât posibil mai multor scopuri: pastorale, forestiere, turistice, etc. ;
- să ofere posibilități de acces la o cât mai mare suprafață de pajiști;
- să traverseze cât mai puține vai și paraie, în vederea reducerii volumului lucrărilor de artă, poduri, podete etc. și să evite complet locurile inmlastinate;
- să fie pietruit, de la drumul de legătură până la corpul de pajiști;
- să solicite un cost redus pe fiecare kilometru.

Situatia drumurilor de acces pe pasuni

LUNCA TARNII FUNDENI – T 87 P, 2548

- Pentru animalelor care pasuneaza pe izlazul din punctul Lunca Tarnii din satul

Fundeni accesul se face pe un drum de pamant printre terenurile arabile situate pe extravilanul satului Fundeni;

CAMP FUNDENI- T 93, P2625

- Accesul pe pasunea din punctul CAMP din satul Fundeni se face pe o poteca de acces pe marginea Raului Teleajen prin partea de EST a izlazului;

LUNCA MARE – FAGETU – T 60, P 1750, 1760

- Accesul animalelor pe izlazul Lunca Mare din satul Fagetu se face pe partea de sud

a Izlazului pe un drum de exploatare care se prezinta in stare buna;

LA POD FAGETU – T 69, P 1858;

- Animalele care pasuneaza pe izlazul La Pod Fagetu au acces printr-un drum de

pamant aflat in partea de vest a izlazului;

LUNCI FAGETU – TA 55, P 1618,1619,1620 ,1621

- Accesul in izlazul comunal in punctul Lunci din satul Fagetu se face prin drumul

comunal asfaltat aflat in partea de sud a izlazului;

VALEA GRECII – BUGHEA DE JOS - T 1 P 2, 3

- In izlazul comunal din punctul Valea Grecii, satul Bughea de Jos, accesul

animalelor se face pe un drum comunal administrat de catre Consiliul Local;

MALINI- BUGHEA DE JOS- T 18 SI 20 ,P 309, 534 SI 536

- Accesul animalelor in punctul Malini din satul Bughea de Jos, se face pe un drum

de pamant aflat pe partea de est a Izlazului;

BUZESTI – GURA VITIOAREI – T 61, P 1768

- Accesul in izlazul comunal se face prin partea de vest a izlazului printr-un drum

de exploatare intretinut de catre Consiliul Local;

MEI- GURA VITIOAREI- T 49, P 1588

- In izlazul comunal Mei din satul Gura Vitioarei accesul animalelor se face pe partea de nord si pe partea de est a izlazului prin drumuri de exploatare aflate in administrarea Consiliului Local.

6.6. Construcții zoopastorale și surse de apă

Asigurarea apei pe pășune este deosebit de importantă pentru animale. Modul de amenajare a adăpătorilor depinde de sursa de apă. Cel mai indicat este folosirea surselor de apă naturale (râuri, izvoare, fântâni) dar, care să nu fie poluate.

Animalele în general, beau multă apă, cantitatea consumată fiind condiționată de o serie de factori. Astfel, animalele mari cu producții ridicate de lapte vor consuma mai multă apă.

Conținutul de apă este strâns legat și de conținutul de substanță ingerată. Necesarul de apă pentru adăpatul animalelor pe durata pășunatului diferă în funcție de numărul, specia și categoria de vârstă a animalelor și se calculează pe baza normelor zilnice de consum de apă în vigoare. Pentru fiecare kg de SU ingerată (5 kg MV) consumul zilnic de apă se ridică la 4-6 l la vacile de lapte, 3-5 l la bovinele la îngrășat și 2-3 l de apă la ovine și cabaline. De exemplu, pentru o vacă ce consumă 50 kg masă verde, trebuie să i se asigure 40-60 l de apă. În general, pentru 1 UVM în sezonul de pășunat este nevoie de 40-50 litri de apă pe zi vara și 25-30 litri în cursul primăverii și toamnei, iar pentru oaia adultă 2-4 l pe cap și zi.

Când adăpatul se face din râuri, trebuie amenajată o porțiune de râu unde animalele să aibă acces fără a se accidenta. Porțiunea respectivă trebuie pietruită pentru a preîntâmpina înmlăștinirea.

Dacă se face adăparea în jgheaburi cu apă permanentă de la izvoare, locul trebuie să fie pietruit și prevăzut cu pantă de asemenea pentru prevenirea inmlăștinirii.

La construirea adăpătorilor trebuie să se țină seama de câteva elemente, pentru ca adăpatul să se desfășoare în bune condiții și cât mai rapid, și anume, timpul pentru adăparea unui animal care diferă în funcție de specie și necesarul zilnic de apă.

Tabelul de mai jos prezintă date orientative cu privire la dimensiunile necesare pentru adăpători:

SPECIA	NECESAR DE APĂ/ZI -litri-	LĂȚIMEA LA JGHEAB		TIMPUL PENTRU ADĂPAREA UNUI ANIMAL -minute-
		ADĂPAT PE O LATURĂ	ADĂPAT PE AMBELE LATURI	
Vaci si Cai	40-45	0,5	1,2	7-8
Tineret bovin-cabalin	25-30	0,4	1,0	5-6
Oi si capre	4-5	0,2	0,5	4-5
Tineret ovin	2-3	0,2	0,5	4-5

Tabelul de mai jos prezintă date referitoare la cerințele adăpătorilor, în funcție de specie (cm)

SPECIA	ADÂNCIMEA ADĂPĂTORII	LĂȚIMEA		ÎNĂLTIMEA DE LA PĂMÂNT
		SUS	JOS	
Cornute mari	35	35	25	40-60
Cai	35	40	30	60-70
Oi și Capre	20	30	25	25-35

Lungimea adăpătorilor (L) este dată de formula:

$$L = \frac{N \times t \times s}{T}, \text{ în care:}$$

N= numărul de animale care urmează să se adape;

t= timpul necesar pentru adăparea unui animal (minute);

s= frontul de adăpare necesar pentru un animal (metri);

T= timpul necesar pentru adăparea unei turme, care este de 60 minute.

Situatia actuala a surselor de apa

LUNCA TARNII FUNDENI – T 87 P, 2548

Sursa de apa pentru animalele care pasuneaza pe pasunea din punctul LUNCA TARNII este asigurata de un izvor local captat de catre crescatorii de animale in zona de nord a pasunii.

CAMP FUNDENI- T 93, P2625

Pasunea din punctul Camp- sat Fundeni are ca sursa de apa Raul Teleajen ce se afla in zona de est a izlazului.

LUNCA MARE – FAGETU – T 60, P 1750, 1760

Sursa de apa pentru adaparea animalelor este Raul Teleajen ce se afla in partea vest a izlazului comunal.

LA POD FAGETU – T 69, P 1858;

Sursa de apa pentru adaparea animalelor o constituie Raul Teleajen care trece prin partea de sud a izlazului .

LUNCI FAGETU – TA 55, P 1618,1619,1620 ,1621;

Pentru izlazul din punctul Lunci din satul Fagetu, adaparea animalelor se face la izvorul ce strabate satul Fagetu, la o distanta de aproximativ 100 m de izlazul comunal;

VALEA GRECII – BUGHEA DE JOS - T 1 P 2, 3

Adaparea animalelor in punctul Valea Grecii din satul Bughea de Jos, se face la paraul Bughea, care se afla la o distanta de 200 m de izlazul communal.

MALINI- BUGHEA DE JOS- T 18 SI 20 ,P 309, 534 SI 536

Pentru animalele care pasuneaza pe izlazul din punctul Malini din satul Bughea de Jos, adaparea se face la un izvor care a fost captat de catre proprietarii animalelor;

BUZESTI – GURA VITIOAREI – T 61, P 1768

Sursa de apa pentru animalele care pasuneaza in pct. Buzesti este raul Teleajen , care trece prin partea de est a pasunii;

MEI- GURA VITIOAREI- T 49, P 1588

Sursa de apa pentru animalele care pasuneaza in pct. Mei din Gura Vitioarei, adaparea se face la o fantana cu adapatoare amenajata de crescatorii de animale.

LOCURILE DE ADĂPOST PENTRU ANIMALE ȘI OAMENI (STÂNELE)

Pe pășunile din UAT GURA VITIOAREI nu există construcții zoopastorale.

7. Descriere parcelară

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața Ha	Categoria de folosință	Unitate de relief	Configurația
GURA VITIOAREI	BUGHEA – VALEA GRECII	T1, P1și 2	7.69	Pășune		
Altitudine: 275-500 expoziție: 0-5 încălținație: 3-22% sol: Preluvosol tipic , Antrosol erodic, Luvosol tipic						
Date staționale suplimentare - Etajul Nemoral						
Tipul de pajiște: Pajiștile de <i>Festuca rupicola(F.sulcata)</i> (păiuș de silvostepă)						
Graminee : Pirul gros, Pirul târător, Raigras englezesc, Iarba câmpului, Păiușul de silvostepă, Firuța cu bulbi, Firuța, Păiușul înalt						
Leguminoase: Trifoi alb, Trifoi roșu, Ghizdei, Trifoi mărunț, Coroniște						
Diverse plante: Pătlagină, Cicoare, Păpădie, Coada șoricelului, Busuioc sălbatic						
Plante dăunătoare și toxice: spini						
Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei - 90%						
Încărcarea cu animale - 0, 4UVM în prezent / 0,63 UVM după lucrări de ameliorare						
Vegetația lemnoasa- măceș						
Lucrări executate: slabă fertilizare, curățire de gunoaie						
Lucrări propuse: Combaterea buruienilor și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate; distrugerea mușuroaielor și nivelarea acestora; curățarea pajiștei de pietre ,cicoate, gunoaie; fertilizare; supraînsămânțare cu amestec de graminee și leguminoase recomandate în prezentul amenajament; lucrări de ameliorare și stopare a eroziunii solului, asigurarea zonei de umbrire și adăpostire a animalelor, amenajare sursă						

de apă; taierea arboretului nedorit și înlăturarea vegetației arbustive.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Supraf Ha	Categoria de folosință	Unitate de relief	Configurația
GURA VITIOAREI	BUGHEA-MĂLINI	T18 P309; T20 PS53; 536	20.59	Pășune		
Altitudine:275-455m expoziție: 0-5 înclinație: 3-12% sol: Preluvosol tipic , Luvosol tipic						
Date staționale suplimentare – Etajul Nemoral						
Tipul de pajiște: Pajiștile de <i>Festuca rupicola</i> (<i>F.sulcata</i>)(păiuș de silvostepă)						
Graminee : Iarba câmpului, Firuța, Pirul gros, Păiușul de silvostepă, Păiușul înalt , Raigras englezesc, Pirul târâtor, Firuță cu bulbi						
Leguminoase: Trifoi alb, Trifoi roșu, Ghizdei, Trifoi mărunț, Coroniște						
Diverse plante: Busuioc sălbatic, Pătlagină, Coadă șoricelului, Păpădie, Cicoare, Cimbrișor sălbatic						
Plante dăunătoare și toxice: cornuți						
Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei - 90%						
Încărcarea cu animale - 0.37 UVM în prezent / 0.56UVM după lucrări de ameliorare						
Vegetația lemnoasă- măceș						
Lucrări executate: slabă fertilizare, curățire de gunoaie și resturi vegetale						

Lucrări propuse:

Combaterea buruienilor și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate; distrugerea mușuroaielor și nivelarea acestora; curățarea pajiștei de pietre, cioate, gunoaie; fertilizare; supraînsămânțare cu amestec de graminee și leguminoase recomandate în prezentul amenajament; amenajare sursă de apă; taierea arboretului nedorit și înlăturarea vegetației arbustive.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Supraf Ha	Categoria de folosință	Unitate de relief	Configurația
GURA VITIOAREI	MEI	T 49P 1588	42.22	Pășune		
Altitudine: 275-375m expoziție: 0-3 încălțare: 7-17% Sol: Luvosol tipic; Preluvosol tipic ; Aluviosol coluvic calcaric, proxicalcaric						
Date staționale suplimentare – Etajul Nemoral						
Tipul de pajiște: Pajiștile de <i>Festuca rupicola</i> (<i>F.sulcata</i>)(păiuș de silvostepă)						
Graminee : Iarba câmpului, Pirul gros, Ovăscior, Păiușul de silvostepă, Păiușul înalt , Raigras englezesc Pirul târător, Firuța						
Leguminoase: Trifoi alb, Măzărice, Trifoi mărunț, Ghizdei, Coroniște, Trifoi roșu						
Diverse plante: Coada șoricelului, Margareta, Păpădie, Cicoare, Pătlagină, Traista ciobanului Morocv sălbatic, Busuioc sălbatic						
Plante dăunătoare și toxice: Holera, Spini, Scaietele, Punguliță, Laptele câinelui						
Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei - 90%						
Încărcarea cu animale - 0,56 UVM în prezent / 0,83 UVM după lucrări de ameliorare						
Vegetația lemnoasă- măceș						
Lucrări executate: slabă fertilizare, curățire de gunoaie						

Lucrări propuse:

Combaterea buruienilor și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate; distrugerea mușuroaielor și nivelarea acestora; curățarea pajiștei de pietre, cioate, gunoaie; fertilizare; supraînsămânțare cu amestec de graminee și leguminoase recomandate în prezentul amenajament; amenajare sursă de apă; taierea arboretului nedorit și înlăturarea vegetației arbustive.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Supraf Ha	Categoria de folosință	Unitate de relief	Configurația
GURA VITIOAREI	FĂGET-LUNCI	T55 P1618, 1619, 1620, 1621	20.13	Pășune		
Altitudine: 255-320m expoziție: 0-5 înclinație: 3-30% Sol: Aluviosol eutric coluvic						
Date staționale suplimentare – Etajul Nemoral						
Tipul de pajiște: Pajiștile de <i>Festuca rupicola(F.sulcata)</i> (păiuș de silvostepă)						
Graminee : Iarba câmpului, Firuța , Ovăscior, Trestia de câmp, Păiușul înalt , Raigras englezesc Pirul târâtor, Pirul gros, Păiușul oilor, Păiușul de silvostepă						
Leguminoase: Măzărice, Coroniște, Trifoi alb, Trifoi roșu, Ghizdei						
Diverse plante: Coada șoricelului, Boghiță, Păpădie, Cicoare, Volbura, Lumânărica, Margareta, Pătlagină, Morocv sălbatic						
Plante dăunătoare și toxice: Cornuți , Spini, Scaietele, Holera						
Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei - 87 %						
Încărcarea cu animale - 0,3 UVM în prezent / 0,45 UVM după lucrări de ameliorare						
Vegetația lemnoasa- măceș						
Lucrări executate: slabă fertilizare, curățire de gunoaie						

Lucrări propuse:

Combaterea buruienilor și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate; distrugerea mușuroaielor și nivelarea acestora; curățarea pajiștei de pietre, cioate, gunoaie; fertilizare; supraînsămânțare cu amestec de graminee și leguminoase recomandate în prezentul amenajament; amenajarea sursei de apă prin captarea izvorului natural și a fântânii existente, lucrări de stabilizare a terenului erodat de intemperii naturale, amenajarea zonei de umbră și adăpostire a animalelor, cosiri repetate pentru eliminarea resturilor vegetale neconsumate de animale, amenajarea zonei de umbră și adăpostire a animalelor, tăierea arboretului nedorit și înlăturarea vegetației arbustive.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Supraf Ha	Categoria de folosință	Unitate de relief	Configurația
GURA VITIOAREI	LUNCA ȚÂRNII	T87 PS2548	24.59			
Altitudine: 275-320m expoziție: 5 încălziție: 30% Sol: Litosol tipic, foarte superficial						
Date staționale suplimentare – Etajul Nemoral						
Tipul de pajiște: Pajiștile de <i>Festuca rupicola</i> (<i>F.sulcata</i>)(<i>păiuș de silvostepă</i>)						
Graminee : Iarba câmpului, Timoftică, , Ovăscior, Păiușul de silvostepă, Păiușul înalt , Raigras englezesc, Pirul târător, Pirul gros, Trestia de câmp, Firuța						
Leguminoase: Trifoi alb, Papanasi, Măzărice, Trifoi mărunț, Ghizdei, Coroniște, Trifoi panonic						
Diverse plante: Laptele câinelui, Morocv sălbatic, Pătlagină, Cicoare, Păpădie, Cucută, Coadă șoricelului, Urzică moartă, Coadă calului, Museșel sălbatic, Lumânărica, Volbura, Cimbrisor sălbatic						
Plante dăunătoare și toxice: Ciulin , Spini, Cornuți , Holera						
Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei - 87 %						
Încărcarea cu animale - 0,44 UVM în prezent / 0,80 UVM după lucrări de ameliorare						

Vegetația lemnoasa- măceș
Lucrări executate: slabă fertilizare, curățire de gunoaie
<p>Lucrări propuse:</p> <p>Combaterea buruienilor și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate; distrugerea mușuroaielor și nivelarea acestora; curățarea pajiștei de pietre ,cioate, gunoaie; fertilizare; supraînsămânțare cu amestec de graminee și leguminoase recomandate în prezentul amenajament; amenajarea sursei de apă, lucrări de stabilizare a terenului erodat de intemperii naturale, amenajarea zonei de umbrire și adăpostire a animalelor, cosiri repetate pentru eliminarea resturilor vegetale neconsumate de animale, amenajarea zonei de umbrire și adăpostire a animalelor, taierea arboretului nedorit și înlăturarea vegetației arbustive.</p>

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Supraf Ha	Categoria de folosință	Unitate de relief	Configurația
GURA VITIOAREI	LA POD	T 69 P 1858	1.33			
Altitudine: 255-320M expoziție: 0 înclinație: 3						
Sol: Aluviosol entic calcaric prundic, proxicalcaric foarte superficial hiperprundic						
Date staționale suplimentare – Etajul Nemoral						
Tipul de pajiște: Pajiștile de <i>Festuca rupicola</i> (<i>F.sulcata</i>)(<i>păiuș de silvostepă</i>)						
Graminee : Iarba câmpului, Firuța , Păiușul înalt , Timoftică, Pirul târător, Pirul gros, Trestia de câmp Raigras englezesc						
Leguminoase: Măzăriche, Coroniște, Ghizdei, Trifoi alb						
Diverse plante: Izma , Cucută , Lumânărica, Coada șoricelului, Morocv sălbatic, Păpădie, Cucută Urzică moartă						
Plante dăunătoare și toxice: Turiță, Holera, Ciulin , Cornuți						
Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei - 87 %						
Încărcarea cu animale - 0,02 UVM în prezent / 0,32 UVM după lucrări de ameliorare						

Vegetația lemnoasa- măceș
Lucrări executate: slabă fertilizare, curățire de gunoaie
<p>Lucrări propuse:</p> <p>Combaterea buruienilor și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate; distrugerea mușuroaielor și nivelarea acestora; curățarea pajiștei de pietre ,cioate, gunoaie; fertilizare; supraînsămânțare cu amestec de graminee și leguminoase recomandate în prezentul amenajament; amenajarea sursei de apă, lucrări de stabilizare a terenului erodat de intemperii naturale, amenajarea zonei de umbrire și adăpostire a animalelor, cosiri repetate pentru eliminarea resturilor vegetale neconsumate de animale, amenajarea zonei de umbrire și adăpostire a animalelor, taierea arboretului nedorit și înlăturarea vegetației arbustive.</p>

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Supraf Ha	Categoria de folosință	Unitate de relief	Configurația
GURA VITIOAREI	LUNCA MARE	T 60 P 1750,1760	15.46ha	Pășune		
Altitudine: 255-320M expoziție: 0 înclinație: 3						
Sol: Aluviosol entic calcaric prundic, proxicalcaric foarte superficial hiperprundic						
Date staționale suplimentare – Etajul Nemoral						
Tipul de pajiște: Pajiștile de <i>Festuca rupicola</i> (<i>F.sulcata</i>)(<i>păiuș de silvostepă</i>)						
Graminee : Iarba câmpului, Firuța , Ovăscior, Timoftică, Păiușul înalt , Raigras englezesc, Pirul târător Pirul gros, Trestia de câmp, Păiușul de silvostepă						
Leguminoase: Măzăriche, Trifoi roșu, Trifoi mărunț, Ghizdei, Coroniște, Trifoi alb						
Diverse plante: Cucută, Păpădie, Cicoare, Urzică moartă, Pătlagină, Cimbrisor sălbatic, Lumânărica, Morocv sălbatic, Musețel sălbatic						
Plante dăunătoare și toxice: Cornuți , Ciulin , Spini, Holera						
Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei - 90 %						
Încărcarea cu animale - 0,37 UVM în prezent / 0,60 UVM după lucrări de ameliorare						
Vegetația lemnoasa- măceș						

Lucrări executate: slabă fertilizare, curățire de gunoaie
<p>Lucrări propuse:</p> <p>Combaterea buruienilor și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate; distrugerea mușuroaielor și nivelarea acestora; curățarea pajiștei de pietre, cioate, gunoaie; fertilizare; supraînsămânțare cu amestec de graminee și leguminoase recomandate în prezentul amenajament; amenajarea sursei de apă, lucrări de stabilizare a terenului erodat de intemperii naturale, amenajarea zonei de umbră și adăpostire a animalelor, cosiri repetate pentru eliminarea resturilor vegetale neconsumate de animale, amenajarea zonei de umbră și adăpostire a animalelor, tăierea arboretului nedorit și înlăturarea vegetației arbustive.</p>

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Supraf Ha	Categoria de folosință	Unitate de relief	Configurația
GURA VITIOAREI	BUZEȘTI	T 61 PS 1768	4.7ha	Pășune		
Altitudine: 300-500m expoziție: 0-5 înclinație: 7-22						
Sol: Aluviosol eutric coluvic, Antrosol erodic calcaric, proxicalcaric, Antrosol erodic						
Date staționale suplimentare – Etajul Nemoral						
Tipul de pajiște: Pajiștile de <i>Festuca rupicola</i> (<i>F.sulcata</i>)(<i>păiuș de silvostepă</i>)						
Graminee : Iarba câmpului, Pirul gros, Păiușul înalt , Raigras englezesc, Pirul târător, Firuța						
Leguminoase: Măzărice, Trifoi alb, Trifoi roșu, Coroniște, Ghizdei						
Diverse plante: Pătlagina, Izma , Cucută , Lumânărică, Coadă șoricelului, Morocv sălbatic, Păpădie Cucută, Urzică moartă						
Plante dăunătoare și toxice: Turiță, Cornuți , Ciulin , Holera						
Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei - 90 %						
Încărcarea cu animale - 0,32UVM în prezent / 0,50 UVM după lucrări de ameliorare						
Vegetația lemnoasă- măceș						
Lucrări executate: slabă fertilizare, curățire de gunoaie						

Lucrări propuse:

Combaterea buruienilor și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate; distrugerea mușuroaielor și nivelarea acestora; curățarea pajiștei de pietre, cioate, gunoaie; fertilizare; supraînsămânțare cu amestec de graminee și leguminoase recomandate în prezentul amenajament; amenajarea sursei de apă, lucrări de stabilizare a terenului erodat de intemperii naturale, amenajarea zonei de umbră și adăpostire a animalelor, cosiri repetate pentru eliminarea resturilor vegetale neconsumate de animale, amenajarea zonei de umbră și adăpostire a animalelor, tăierea arboretului nedorit și înlăturarea vegetației arbustive.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Supraf Ha	Categoria de folosință	Unitate de relief	Configurația
GURA VITIOAREI	FUNDENI-PE CÂMP	T87 P 2548	30.38ha	pașune		
Altitudine: 275- 320M expoziție: 5 înclinație: 30						
Sol: Litosol tipic, foarte superficial, Preluvosol tipic						
Date staționale suplimentare – Etajul Nemoral						
Tipul de pajiște: Pajiștile de <i>Festuca rupicola(F.sulcata)</i> (păiuș de silvostepă)						
Graminee : Iarba câmpului, Pirul gros, Păiușul înalt , Raigras englezesc, Pirul târător, Firuța						
Leguminoase: Măzărice, Trifoi alb, Trifoi roșu, Coroniște, Ghizdei						
Diverse plante: Pătlagina, Izma , Cucută , Lumânărica, Coada șoricelului, Morocv sălbatic, Păpădie Cucută, Urzică moartă						
Plante dăunătoare și toxice: Turiță, Cornuți , Ciulin , Holera						
Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei - 90 %						
Încărcarea cu animale - 0,32UVM în prezent / 0,50 UVM după lucrări de ameliorare						
Vegetația lemnoasă- măceș						

Lucrări executate: slabă fertilizare, curățire de gunoaie

Lucrări propuse:

Combaterea buruienilor și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate; distrugerea mușuroaielor și nivelarea acestora; curățarea pajiștei de pietre, cioate, gunoaie; fertilizare; supraînsămânțare cu amestec de graminee și leguminoase recomandate în prezentul amenajament; amenajarea sursei de apă, lucrări de stabilizare a terenului erodat de intemperii naturale, amenajarea zonei de umbrire și adăpostire a animalelor, cosiri repetate pentru eliminarea resturilor vegetale neconsumate de animale, amenajarea zonei de umbrire și adăpostire a animalelor, tăierea arboretului nedorit și înlăturarea vegetației arbustive.

8. Descrierea vegetației forestiere

9. Diverse

9.1. Data intrării în vigoare a amenajamentului; durata acestuia

Durata amenajamentului pastoral este de 10 ani, de la data aprobării în Consiliul Local al **COMUNEI GURA VITIOAREI.**

9.2. Colectivul de elaborare a prezentei lucrări

Este prezentat la începutul lucrării.

9.3. Hărțile ce se atașează amenajamentului

Sunt anexate.

9.4. Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă

Se vor prezenta lucrările efectuate în fiecare an pe fiecare parcelă, conform tabelului 9.

9.5. Bibliografie selectivă

1. Anghel Gh., Răvăruț M., Turcu Gh., 1971 - Geobotanica, Ed. Ceres, București .
2. Anghel Gh., Bărbulescu C., Burcea P., Grîneanu A., Niedermaier K., Samoilă Z., VasIU V., 1967 – *Cultura pajiștilor*, Ed. Agro-silvică de Stat, București.
3. Bărbulescu C., Burcea P., 1971- *Determinator pentru flora pajiștilor*, Ed. Ceres, București.
4. Bărbulescu C., Burcea P., Motcă Gh., 1980 – *Determinator pentru flora pajiștilor cu elemente de tehnologie*, Ed. Ceres, București.
5. Bărbulescu C., Motcă Gh., 1983 – *Pășunile munților înalți*, Ed. Ceres, București
6. Bărbulescu C., Motcă Gh., 1987 – *Pajiștile de deal din România*, Ed. Ceres, București
7. Berbecel O., Stancu M., Ciovică N., Jianu V., Apetroaiei St., Socor Elena, Rogojdan Iulia, Eftimescu Maria, 1970 – *Agrometeorologie*, Ed. Ceres, București.
8. Bold I., Crăciun A., 2012 – *Organizarea teritoriului agricol, concepte – tradiții – istorie*, Ed. Mirton, Timișoara.
9. Burcea P., Gheorghită R., Dincă N., 2006 - *Ghid pentru recunoașterea principalelor specii din flora pajiștilor montane*, Ed. Amanda Edit.
10. Burcea P., Marușca T., Neagu M, 2007 – *Pajiștile montane din Carpații României*, Ed., Amanda Edit.
11. Cernelea E., Bistriceanu C., 1977 - *Cultura și exploatarea pajiștilor montane*, Ed. Ceres, București.
12. Cernelea E., 2004 – *Pășunile și păstoritul în Parcul Național Retezat*, Ed. Călăuza v.b., Deva.
13. Ciocârlan V., 2009 - *Flora Ilustrată a României. Pteridophyta et Spermatophyta*, Ed. Ceres, București.
14. Chiriță D., Tufescu V., Beldie A., Ceuca G., Haring A., Stănescu V., Toma G., Tomescu Aurora, Vlad I., 1964 – *Fundamente naturalistice și metodologice ale tipologiei și cartării staționale forestiere*, Ed. Academiei Republicii Populare Romîne, București.
15. Chiriță C., Vlad I., Păunescu C., Pătrășcoiu N., Roșu C., Iancu I., 1977 - *Stațiuni forestiere, vol. II*, Ed. Academiei Române, București.

16. Dmitriev A.M., 1953 – *Pășuni și fânețe, Agrotehnica și agrobiologia lor*, Ed. Agrosilvică de stat, București.
17. Doniță N., Chiriță C., Stănescu V., ș.a., 1990 – *Tipuri de ecosisteme forestiere din România*, ICAS, Redacția de propagandă tehn. agr. București.
18. Doniță N., Popescu A., Paucă-Comănescu M., Mihăilescu S., Biriș I.A., 2005 – *Habitatele din România*, Ed. Tehnică Silvică, București.
19. Dragomir N., 2005 – *Pajiști și plante furajere, Tehnologii pentru cultivare*, Ed. Eurobit, Timișoara.
20. Dragomir N., Dragomir Carmen Maria, 2012 – *Fixarea azotului în ecosistemele de pajiști și leguminoase perene*, Ed. Eurobit, Timișoara.
21. Dumitrescu N., Grîneanu A., Sîrbu Gh., 1979 – *Pajiști degradate de eroziune și ameliorarea lor*, Ed. Ceres, București.
22. Dumitrescu N., Iacob T., Vîntu V., Samuil C., Rotar I., Moisuc I., Dragomir N., Vidican Roxana, Motcă Gh., Ionescu I., 2011 – *Dicționar de pratologie – termeni și expresii*, Ed. Ion Ionescu de la Brad, Iași.
23. Model amenajament pastoral Comuna Măneciu
24. Model amenajament pastoral Comuna Olari
25. Siteuri web: foto si descriere

commons.wikimedia.org

www.naturespot.org.uk

www.bgflora.net

www.samen-seeds.de

www.plantsystematics.org

davesgarden.com

www.panoramio.com

szent-gyorgyi.hu

www.summitpost.org

www.badvoeslau.at

extension.umass.edu

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ – O.S.P.A.

- INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ȘI AGROCHIMIE, 1987 - Metodologia elaborării studiilor pedologice (volumul I, II, III), București.
- INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ȘI AGROCHIMIE, 2012 - Sistemul Român de Taxonomie a Solurilor (SRTS), Ed. SITECH, Craiova.
- INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ȘI AGROCHIMIE, 2009 - Ghid pentru descrierea în teren a profilului de sol și a condițiilor de mediu specifice, Ed. SITECH, Craiova.
- INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ȘI AGROCHIMIE, 1981 - Instrucțiuni privind executarea studiilor agrochimice, București.
- INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ȘI AGROCHIMIE, 2012 – Metodologia de realizare și interpretare a bazelor de date ale unităților de sol-teren (BDUST) la nivel național și județean, București.
- MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE, 2011 – Ordinul 278/9.XII.2011, Monitorul Oficial al României, București.
- MINISTERUL MEDIULUI SI GOSPODĂRII APELOR, 2005 - COD DE BUNE PRACTICI AGRICOLE pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole-revizuit în luna noiembrie 2005, București.
- MINISTERULUI MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRIILOR CLIMATICE, 2013 - DECIZIA nr. 221983/GC/12.06.2013 privind "PROGRAMUL DE ACȚIUNE pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole", București.
- C. HERA, Z. BORLAN, 1980 – Ghid pentru alcătuirea planurilor de fertilizare, Ed. Ceres, București.
- GHEORGHE BUDOI, 2004 – Tratat de agrochimie (volumul I), Ed. Sylvi, București.
- GHEORGHE BUDOI, 2001 – Agrochimie (volumul II), Ed. Didactică și Pedagogică, R.A., București.
- M. MIRCEA, I. LEONARD, 2009 – Bonitarea terenurilor agricole, Ed. Do-MinoR, București.
- G. BLAGA, L. PAULETTE, S. UDRESCU, F. FILIPOV, I. RUS, D. VASILE, 2008 – Pedologie, Ed. Mega, Cluj-Napoca.
- U.S.A.M.V, 2003 – Tractoare și mașini agricole (partea a II-a), București.

- T. MARUȘCA, V. MOCANU, V. CARDAȘOL, I. HERMENEAN, V. A. BLAJ, G. OPREA, M. A. TOD, 2010 – GHID de producere ecologică a furajelor de pajiști montane, Ed. UNIVERSITĂȚII TRANSILVANIA, Brașov.
- T. MARUȘCA, V. A. BLAJ, M. RUSU, 2012 – Tehnologii de creștere a valorii pastorale pentru pajiștile montane, București.
- L. GEAMĂNU, N. DINCĂ, 2004 – Pratologie și cultura plantelor furajere (lucrări practice), București.
- V. MUTIHAC, L. IONESI, 1974 – Geologia României, Ed. Tehnică, București.
- G. NICULESCU, I. VELCEA, 1973 – Județul Prahova, Ed. Academiei RSR, București.
- COMITETUL DE STAT AL APELOR INSTITUTUL METEOROLOGIC, 1966 – Atlasul climatologic al RSR, București.
- INSTITUTUL DE GEODEZIE, FOTOGRAMMETRIE, CARTOGRAFIE ȘI ORGANIZAREA TERITORIULUI ȘI INSTITUTUL DE CERCETĂRI ȘI PROIECTĂRI PENTRU GOSPODĂRIREA APELOR, 1979-1980 – Harta hidrografică (B3 abcd Limite bazin I-VI și limite administrative, curbe de nivel, păduri, irigații), I.G.F.C.O.T. - Consiliul Național al Apelor
- OSPA PLOIEȘTI, 1994 – STUDIU PEDOLOGIC, teritoriul comunal BRAZI, Ploiești.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ
STĂNESCU GHEORGHE

SECRETAR U.A.T.C.
JR.CONSTANTIN NICOLETA-CORINA

